Opr. „Starodruk" 1960 r.

9253

I

Rękopisy

Hellenisza (Eustachego Iwanowskiego)

Ukraina jedna z najpiękniejszych najżyzniejszych krain smutkiem nasiąkły i rozszerzyły jakby oblamienia
Ziemi na jej powierzchni, dobrze obmywa ogrody, pewnie rzeki znaczne, dobrze lasy. Zyskuje i piękne w bujny Ukrainy
bogata i miłymi tymi jest ziemia ta. do jej pyknie obrazu jest podobnym. Zyskuje i piękne. jest gdy strzela mimi
Dla tego Bożestwo Ukrainy wyrównuje się tak rzekło. Tyle na zjawie nowych a nadstawnych urodzeń i ruin —
od tyla rozsad niepiękny z różnej prowincji rozmaitych stanów ludności — tyla wpływa pewnych urokiem
tej piękności bogatej - zawsze jednak jest bolesny i smutny i pusty — widu bardzo na miejscu nas zamieszkuje
i którzy osiedli kraj się kwitnili, nie wyszedli ducha swego na wiatr - Rzeczy niemi Bozka swoje podbili -
Jakuno bogactwo jakby widmo jadu się mają - porywa ziemiaństwo - Mieszkańcy Ukrainy niemiłe umiejscowi
dla bogactwa i majątku. Lecz nie prawie się siły, wyniszczony rany zatamowany skarby Ducha
nikną, bo owocow i skutkow Zakonnych prac swoich — Dla czego? jakby ciężarowe jakaś pustka
na umysł i ducha - Brakuje religijnego życia, tego tak mocno świętego które daje Wiara —
o ta normalny pokój do tutejszej i majątku — Ta ciągło-ziemska praca staje się jedynym życiowym
Duchem głównym zastępczym wszystko inne wydaje. Życie towarzyskie nie tak naturalne i konwersacyjne
, jest jakby zawadą tym domowym Zabawom - Lowy pracy, majątkowej kary się i miejsce wiele wstępu
do towarzyskich Zjazdów. Je idzie i wyjściach z przyjemnością bez serca. Urodził się i zbytek. Forma stosunków
życia ziemskich mieszkańców bez uczucia —

Jest przyczyna w Ukrainie która piękne jej oblicze smutkiem okrywa, bogactwa w nadostatku nędza zamania
od chmielnickiego pory od tych czasów, od niewoli krwi niewinnej - od uwarzenia i upodlenia złączonego
wówczas ludu, który nie był do zgnicia ciężkiej ziemi. Ukraina stała się pospolitą i tychą — Życie
to walki ginął Zaniedbany narodowym swoim oblicz wsiąkł w ziemię i zatonął. Jej pomysłowość
Piękność Ukrainy jest jak dziś bez wdzięku. Bogactwo zgnilości tamy nikogo i towarzystwa ludzkiego bez
harmonii. Jako tkwi gdzie do zjednania Pańskiej duszy — z początku tak nie było

Po przyjęciu chrześcijańskiej wiary w narodowości jeszcze ludu po ślubnej ziemi śliwnej pieśni przyrzekła —
Ukraina o ile piękna była zabliźnia, tyle z ucznia i ustawy Pieśni chwały Bogu, i pieśni ziemskie pieśni stroi
pieśni uczuć, w harmonii z pieśnią Bożą płynie nam utworzyć Ukrainę słynną po słowiańskim Mirze
ludzkim — słowiańska Ruś pierwotnej, swiętymi Boga chwałę pieśniami. Ludu swego była ozdobą —
Ich nawiązanie życia znikła, rodzinna ziemia chleba obudziła w nim rzeczy i z tupieszarni gdy na Braci się
tajemnicę. Stargane zwązki wiary Ukraina opuszczała. Ukraina smutnym ucieczem. Podziemna
pieśń znikła. W swej ziemi i wśród swoich rodzaju krzyża nie usłyszano wtórnej Lutni —
Dziś dopiero syn Kozioła miernemu o serca człowiek chrześcijańskich usłyszał pieśni Bojan Ci
ja zamarł. Pieśni ludowe pieśni Narodu z życiem Jego silny ma wzór tajemnicze nie wpływy
związki z Duchem Jego i życia kolejny - Ukraińska pieśni ludowa najsilniejsza. wśród Słowiańskich
narodów plemion - Jest tradycja, jak Homer miejsce w Iliadzie - wyróżniają się Bojan z lutnią
dzisiaj Ukraiński. swój typ i swoje nie osobne znajdą wnikliwi nadziemne do Polskiej literatury
nie tracąc swego jestestwa chociaż się wzięcia w Polskim narodzie - Język ten stał się Słowiańskim
Pieśni Ukraińskie Bohdan Zaleski. Aleksander Groza są najznakomitszymi tych rodzaju pieśniarzami
Je pieśni wśród nas Języka, nie wypłynęła z czasów krwawych kozackich - lecz z pierwszych pieśniarzami
Wojny kozackie - wojny domowe z tych dobrze notowione - zmieniły natchnienie Ukrainy z miłosnych
dzięcioły ja na dziecku i ziele - Znalezione pomniki pierwotnych Pieśni Ruskich jako pieśni Igora
niemiłemu uchwalą podobieństwem do pieśni wspomnianych nasyłk Pocztu jakby
jednego słowiańskiego stworzenia - Pieśń ludowa pieśń gminna, pani tyle wielkich nie
przyjęcia, ani się zespolić z żadnymi żywiołami nie mogła w owych Pisarach na czasie
ich swoich. one są treścią tej pieśni, jednem najczystszego chrześcijańskiego uczucia pierwszych
wielkich Ojców ich Ruś, które w nich głosu w ich Pieśni się odzwierciadlo
Ukraina ziemia nasza ziemia wiele nieszczęść poczerpała, przyjmowała koszmarowi boleści i śmierci
z opresyjnych i brutalnych stron Jej mieszkańców, a najwięcej od napadów i pożogi hord Tatarskich
i od ludu kilkokrotnie skalistycznie i wszechsiłą upadłego - Zatrzymał były szczególne nawiedzania
Jaski Boga które ludzkie i ziemi z naszych dziejowy będąc pojednywaniem ofiarę na
miejscu skutków grzechu — Zawsze katolickiego kościoła pan Jacka Sc. tyle u Boga
mocny, tyle błogosławiony. Zawsze Jacek się owoc prac swoich na widzieć. Jednak wiele
Domowe Jego zakonne w Ziemi tutejszej kwitnęło tak że się świeciła Ukwitnęła Ruska
kwitnęła z wiary i świątobliwości Jej wyznawców, kościołów Ukrainy Ruska
Zostało Zbuntowany - dał Bóg stały byłe kryć jako pozostałki jedyny ostrzegły tam rozległe istniejący chwały
Boży. Zgrai mowe z na wielkiej liczbie stanęły. Wielkie Boy ziemi Jej Dawne Pasterzy
Doskonali Wrogowie i apostolscy byli misjonarze. Ta Ujeździe, mgłe biegostawiony i mgłe świętej
Pasterskimi Pielgrzymami mogły ludzie nawracać. Bogobojny pień i duch ewangelii publiczny Zakonu
te Sobie mają Apostolskiej siły — Ukraina zwała się mocą ziemią Jacka i Ujeździe Zakonu
Jak dziś święty opiekuńczym jest świętym. Zasługa i życiowa obrony

Sterty tych wielkich mężów wnuczka A. Kostecki. „Wielki to mąż w kościele Bożym – niezgranicowanej
Zasługi, jaka przynosi mu doskonałość swiętych życia złączone z męczeństwem –
Zamordowany w razie Humańskiej przy ołtarzu łaski okropność pożaru krwi nikomu w
obce miłosierdzia swiętego pokoju, stojący wtedy w najwyższej miłości umierającego
człowieka – Oblicze swiete – czysty doskonałości pełen dusz męczennika odbił się mu
promieniście tło morderstwa w mieście do Nieba ostatniego ofiarę męczeństwa
swoich –, czas jasne na przyszłe do poznania – Jego wielkie zasługi – i uczenia
Jego cnót i śmierci – Służba śmierć Jego męczeństwo mu jasne w przyszłości
skutki w podniesieniu chwały Boga, którego wielkim i niewinnym był sługą
Do pamiątki lekcyny, które ukochałam należy żywot Jego – Pomny opisy ale ustawnie chwile
Jego, wiedle świadectw naocznych – na które wszystkie jedne tylko z życia Jego wyda-
rzenia – W dobrach Hołubeckich Jego starożytny kościół Pułaskiej roku pań-
skiego Humańskiej znajdował się A. Marek Karmelita stawszy ludzi, prosił o dane mu
konie, dla odwiedzenia A. Kosteckiego, chcił po odprawieniu z nimi się rzekł, kiedy się
miał potrzebie zaraz do kościoła sam pojechał, chcąc ich pomóc z wami dla udzielenia Sto
i gościnności, pod bliskimi miejscowościami. Zaraz ujrzano jadącego wyjechał naprzeciw z pola
na trakt ks. Marek, witano z domu, gdy ich zobaczył z jadącym, klękł przed Nim – klękali
wzajemnie przed sobą błogosławiąc się – i przyszli do dworu – Łaski to z nich w polu wy
rubiali, rzekł jeden z obecnych – Ks. Kostecki odpowiedział: „Wy świadkowie
„i słuchali na słuchanie grosu dwóch i ostatnich, cierpienie wasze i nasze się błogosła
„a że mnie ostatecznie, potrzebowałem błogosławieństwa A. Marka dla mnie się w wyżnia
„mi, przyjechałem i wam błogosławić, prosząc Boga, o wytrwanie nasze które czekają –
Zebrawszy dni kilku po skończonem Nabożeństwie do Błogosławieństwo mówiąc
do Pani starożytny „Znoś męża duszy w Boży dopuści, ani sprzeciw w Jego rozradowaniach
„przyczyn Po wyjściu Jego zawołał A. Marek „Wielki w kościele Bożym sługa
„A. Kostecki on będzie Męczennikiem, ziała Jego nie znajdą ale 100 lat sto – w pośrodku wrzu
„kłyć obrządkowi i obyczajowi, będzie odkryte z dowodami że w ono – ludu okryje wiernych
„Ojczyzna bezwiernych płacząc wyrodzi – zakuwając aby o tem nie opowiadano –
Jego to świadectwo z opowiadania obecnego Ks. Strokowskiego stolnika rzeźnika
Jako życia ze A. Kostecki zapisane – w kościele Zakonny Bazyliańskiej, obok świadectw
wszystkich okoliczności i rozumnych faktów które się tam wypisały
z przepowiedni A. Marka o których tyle mówiąc i mówiono – To jedno jest najświadczonej
nadobnie — w rok potem A. Kostecki Zostaje Zamordowanym – Jemu Pana się
po nim Arkadiusz, zbierając się z Konkordatu Bazyl, mnichy w mówiąc, postawy
na wygnaniu po J. Latach, wrócił Wilhelm z bratem – Pozostawszy w swoim
klasztorze Karmelitów Trzewiadowych w Horodyszczach na Wołyniu – gdzie wystawił
piękny kościół, który jak mówią niezwykłym
w Jasku Ks. Zakonu. Kostecki się w nocy dokończył – Obaj się to mężowie w Ukrainie
Apostolscy, wielki światła i budowniczy Jej zbawienia – Ich zasługi wdzięczne
Ukraina, jest nowo Bożym ogrodem ich szczepieni – Zasługi ofiary, stały
w obec wielkich nadziei i pociech a przeciwności, chyliły się sprawiedliwości
ku miłosierdziu smutnej pory Ukrainy Ziemi Jutrzenki i Matki
i Boży dzieci, która jest życiem i zbawieniem – to się tylko stało
cnotliwego w dziele Bożym ku zbudowaniu nawróceniu i zbawieniu Jest
Pamiątki obrócił się jest miło użyteczne i zbawienne – Dla tego do
roku 1850 do Pamiątki Zakonnych – stał się zbawiennym pielgrzymkę Pasterza
Biskupa – Ukrainy Zwadził Błogosławił i Dudem Bożym ożywił –
Rok 1850 stał się w Ukrainie pamiętnym – cała prowincja ożyła jednomyślnością uczuciem
w dziedzinie – Najpospolitsza radość święty zapał panikiem wszystkich – spanoszył wszystkie
wśród Pasterza i miłe uczestnictwo w J. Zakonnika Błogosławieństwa Zdawało się powracać
dawne chrześcijańskie zwyczaje – Ukraina stoi głównym punktem stolicy niemal Odejść
rozsiejąca się Ku temu portowi w z skarbami swoimi swojej – lub tej tak huczne
i rozgłośnej bramicy stoi złotem w Kijowie, jakby odmienna natury swoją
oświeciła się powinna cała duchem religijnego – na odgłos Biskupa jednomyślnie
pondiono swoje rolnicze i handlowe prace wszystkie stanęli w kościele

O jak radośnie była piękną i żyzną Ukraina.

[illegible] Ukrainę nawiedził wizytacyjny obrzędnik Pielgrzymka X Biskupa Zborowskiego w Ukrainie
[illegible] do tych zakątków Polski, ku tamtejszemu ludowi i wyjątkowemu losowi Rusinów. Jako
[illegible] Ukrainę jednoczy, zbliżam się w sercu jako miłą [illegible] w bawiąc [illegible] z Nimi podróże, poczułam [illegible] rodzinnej. —

Biskup na Ukrainę przybywa — był to jeden gros. jedno główne Ukrainy nowej Echo. Podległ się
dwom Ziołostwiatym by dwiema nowinę - dwa lata zbrat się jak jeden [illegible] Chrztu Św. tak dwa
Sakramentu Bierzmowania - Jak nigdy Narody przyjmowały Jakramant Sakramentu Bierzmowania
dwa Ukrainki Ukrainy w cały swoim swojej przyjmowały Sakramentu Bierzmowania
Było to uroczyste [illegible] jakby odpust po wszystkich świętych Ukrainy. Wszędzie dużo było
ubranego ludu i Kapłanów jedni zbierali się z okolicy dwa Kawanych Pastorów. Wiosenne —
jakby dla [illegible] przybywał Biskup. Odgłos dzwonu uroczystej
Im go witował. rozbrzmiewał się dwoma dołku po okręgu nowych. Po [illegible] rozmi-
nęła. Porlane świątko z imieniem [illegible] dwoma [illegible] tak intensywnie tak [illegible]
i tak mocno dla wiernych wybiegł. Ukraina bowiem odrzewnie wspomnienia Biskupa ze
widziała. Ostatni Biskup Kijowski Lacinowski tyle tylko pomiędzy mogą dziś [illegible]
jako w Brzegowie nie był — A Sakramentów nigdy. raz tylko był Uroczysko Suffragan w miejscu
tylko mężczyzn. Berdyczów. był [illegible] Ukrainy - Berdyczów Zwiedali Pastor - mi -
[illegible] - Kijowsko Synny Koronacji. X Sołtyk Biskup. Stąd przybywał X Lubieniecki
X Podhorodeńska - Opiekun - Dziewy [illegible] X Cyrillo Biskupa Chełmskiego - Unit. z wielkim ciągnął
wyjazd, na Ukrainę dla [illegible] [illegible] i dla misji. Dalej [illegible] mi dojeżdżał jak do Brzegu
Zdawało tam [illegible] [illegible] - gdy powrócił do Chełmna [illegible] [illegible] nadzwyczaj
obywatelskiego [illegible] [illegible] pozdrawiając Pastrza [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] nabożeństwami jak [illegible] [illegible] z Ukrainy — Pan [illegible] obozowali
Za miastem, [illegible] w namiotach. w [illegible] pomnożyły się [illegible]
Najpiękniejszy, [illegible] zebranie [illegible] obywatelstwo. Biskupa z dni z najwyższym
[illegible] [illegible] - Jan [illegible] Pastor [illegible] [illegible] X Kapucynów w Brzegu
[illegible] - Jakoś przybywał na [illegible] Ukrainy. W Ukrainę nigdzie nie był — W Ukrainie,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Biskupi Ukrainy, który [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Stoją to dziś dniu Krzyż X. tych misji pamiątki — [illegible] [illegible] [illegible]
Stoją Pamiątek — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Były tu i zgromadzenia żeńskie - jako. Dominikanów w Czarnobylu - Kijowie - Chodorkowie Byczowi
Reformatów w Jarmiszach. Gdzie na Poruninszy mnóstwo był ludu wracania wielki. stoi kaplica tego to gdzie święte ogniska
S. Antoni Adami Stymy - Franciszkanów w Iwnicy i Bisiance Bazylianów. w Owruczu. Lubarcu. Humaniu Kamieniu
Trytarzy Bitolowa w owruczu. Kanonicy były opactwa a w Humaniu i Lubarcu znakomite wielkie Kościoły
Bernardynów w Zytomierzu gdzie zdobranymi Kościoły wielki klasztor i kolegia po polsce pomnik. Kapucynów w Chodorkowie Berezkowie - Chomelitów Bazylianów w Berdyczowie —— nie mowiąc nic o Jezuitach - którzy
pomiędzy głównymi punktami kasaty miele wpływy swoje na ukrainy z Wilnem gdzie byli ich kollegium i Z. Ty-
tonimu, oprócz tego wiele domów mnichów w Brahczyckiej i Ze kollegia w Brahczyckiej i Humaniu
po ich kasacie najwięcej czynni byli Bazylianie mając miejsce i klasztory na ukrainie - w Ukrainie to
dobrej i gęstej dzielnicy gdzie sami tylko jedyni kościołowi służyli i w Humanistycznych i Semenistycznych
mieli Oo. tam klasztory Humań i Kamieniec - Zapomagali im tylko Franciszkanie w Kijowie
w Stanach Rachunkach Ukrainy twierdzę Boską były Zamiszka. a dla Dominikanów do niepamiętnych czasów
Dzielnic po swojemu. w Polesiu od Kijowa do Czarnobyla owruczu mając wszędzie Klasztory swoje
W Zytomierzu XX Misjonarzy. ich staraniem szczególnemu Kształceniu Kapłanów. to jest Semi-
narium - lecz ten zbawienny wpływ od odejścia Zytomirzan do Łucka, nie dojrzał całej Ukrainy
Która pod Zarządem Mohylowskim zostawszy nie mogła odejść bytu od stanu swojej, zdaniem mojem
Lwowem nie mogła się tak korzystnie wpływać jak to dawniej było łatwo i stąd z Zytomierza - Było tylko
znaczne Seminarium w Zwinogrodzie - W Zytomierzu słynął Officina. x Redyk. godnim wspomnie-
nia pabianicy Szczepanicz - mąż uczony, dostojny gruntowny słowy, między duchowny wpływy wsta-
rzyny Kapłan, w Duchu Bożym ukształcił. Dwukrotne do Stolicy Apostolskiej odbywał pielgrzymki
W Stolicy się wiele powiedzieć umiemy. Mąż prawdziwie uczony i wielki wpływ wpływ -
nie stanął Duchowieństwem w Ukrainie. co by było pod Zarządem Archidiakona Kijowskiego
lecz dla Duchowieństwa Ukrainy w Zytomierzu, był najlepszym stanem wielkim. i nie istniał
Szkolne Ukrainy. wiele wpływał - Bo w Zytomierzu z Ukrainy, wiele było w szkołach. nawet pod
Seminarium Kamieniec i prawodziecznem Podlasia — Zostawił wiele Kazań i listów - Dziś kiedy
nikt w domach prywatnych Zakonnych się nie uczy, mamy na Ukrainie przyzwoity, miły a zbawienny
Seminarium Kapłańskie Duchowieństwa Ukrainy. wiele wpływ akademicki Zytomierski, wiele był ich
Seminarium Kapłańskie Duchowieństwa Ukrainy. wiele wpływ akademicki Zytomierski, wiele był ich
w zajmowaniu publiczne szkoły i drukarnie - Lecz te kolegi religijny treści z Berdyczowa od nich
wyszło. W szkole pan Latwiła do 1000 uczniów wychowywała. Opuszczeniu z nauczenia mojaku ono się
trudzili: mali spokojnie w swoim Kościele Protestanckim, tu wpływ w świecki stanowisk
i Kapłanowych Ludu: Chrystus Bóg pod ludowym i Duchownym Matka Boska, z wielkiej
Ukrainy, Kapłani obserwacji Jezuity, gościnni, dobry ludzie, w obyczajach w pracy w ministerium i Pa-
Wyżej nie Kościół wydawali. Kapłani obserwacji Jezuity, gościnni, dobry ludzie, w obyczajach w pracy w ministerium i Pa-
Boży Jezus Chrystus nie nauczyciele. Imię Boże Kościoła Kościoła nasze nie zabierało
Strzeżmy się świat, pokusy, tych Bożych Zakonników nie Kwalifikuj
Szkoła tak Berdyczowska pomimo wpływów Ducha swoim Kiedy tutaj był wielki Duchowieństwo
miejscowym, Mogę z ufnością się utrzymała - Jurendame. Berdyczowski, Zostawił Kościół Duchowieństwo
Pytanie, Najświętszemu do Wszystkich powszechnego - Skredali Jezus przeciwnicy z Kamieniem Boży
w Galicji: nie w Litwie Pisze odejście Galicji do Austrii - w Ich powszechnej powrócił o
Ich klasztory Berdyczów, Lupin Wiśniowiec. Kamieniec - Dziś tylko Jezuici Jezus Dwa. Dalko Kościoła
obserwacji były i Oo Karmelitów Boży przeciwnicy Litewskiej — Za Ich klasztory się wcześniej
kraju na Pomorzu - Berdyczów na Ukrainie kandali Zytkowianie. Szpital, w Berdyczowie Kościół
60 Kapucynów 3 Ukrainie Kościół dwa mili w Zytomierzu Kijowskim. a w Ukrainie biorąc
ja Wrzały rozdzielone, Kiedy po Dominikanie i Bracławskie cztery o
w Winnicy Kościół w Bracławskim, w Chodorkowie Brzozowie w Kijowskim
Ustawa 20 obowiązek wszystkich i modlenia fundowane Regula swojej mając w lut
R. zniknęły mieszkania i pobyta - wynosiły przez kolejy po Ukrainie, wybrowali
Do r. 1832 znajdowały Kapucyni regula Dominikanie były w ich klasztorach Zachowaniu - Systemu i Jałmużny
i których byli utrzymały. związku Siostry ich Klasztorach z rodzinami mieli wpływ ich - Kapu-
cynów mieli wspólnie i kurcy mile od nich byli przyjęci Cześć nawiązanie do mow
przywiązek Duchowieństwa na serce wpływ wpływ - Znany wpływ o Bonawentura służyła
Starzec był ten mówiąc zmarły O. Józef. który się dał w regule swojej i Kościół Zakonny miłość
i umarł w 24 lat zupełnie, pilnie tak się w zakonie służył Dostojeństwo — Ich podróż do klasztoru
o Klasztorach były miasta rodzajem — ich przybycie jakby uroczystością Odpustem dla domu Dzieci
Zazwyczaj przemawiały się wrażeniem mieszkańcom, do Kapucyni zaciągnęli drzwiom obrazu. Kościoła
Examinem, wzięli katechizmu, Obyczajowi domowi rodzicom nasyłem - Zwyczaj wielki ogrodów
Duchowieństwo, ten gust rozkwitnął O. Kapucyn, mnie Zakonu roi piękne do udzielenia, a służyli z Kościołów
Stanęły z Braćmi, ich brodami rozmowni Kościołowie milczeniem, głębokim najwyższy pokorę
Dziękali Zachwyceniem wrażeniem — Porcjunkula S. Zakonu, była tutaj tak
Ich cały Prowincji najuroczystszym Zakonu. Spis był tam wielki i Świątynia Zakonu

Dla utrzymania duchowieństwa w Czystości obyczajów, istanowiono były Zakony. Zakony uwolnione jako filary Kościoła. Oprócz właściwych ulic Kościoła, zgromadzenia, mieszkańcy ludu, poświęcone służbie Kapłańskiemu i Boskiemu obrządkowi i duszpasterstwu. Ustanowienie Seminarium Duchownego Seminarium Duchownego Seminarium Duchownego

Katolicy, którzy stanowią kościół Ś. muszą dziś współpracować z wszystkimi siłami ludzkości robiąc ku temu wszelkie wysiłki w duchu Jezuitów - wszystko to jest w zgodzie z logiką. Był przeciwnikiem kościoła katolickiego, następnie Protestantyzmu, które mu było i jest po dziś dzień odpowiednie dogodne - (zdaje) kościół Ś. katolicki. Był on w Tymczasowej zgromadzeniu które jest najsilniejszą ekspresją Jego ducha, odmienia, nieustannie obowiązuje. Jest to sam sobą dowodem miłości Boga - Dowodu tego nie potrzebuje Naród wysokiego rozumu zdrowej Logiki Angielski -, Anglicy piękna duszy maluczkiej Religii katolickiej zrozumieją łatwo i natychmiast - nie trzymają w kościele Ś. Ducha w jednym tylko wyznaniu. Pojmuje bowiem w Nim jednoś Jego Ś. Ducha i czynów. To Wiara dawnej ubóstwiając Narodu istnienie i krajowe Prawa przeciwnie jest całości Kościoła Katolickiego, jest nie zdrowy Jego Zasady duchu - Idą w tej Państwo Religia Ś. katolicka nie z wielką tradycją wstępowi zarzyna - Powiązana ze wszystkimi swojemi instytucjami ba żadnego wyta, czenia - a ile przeciwnie byłaby ojca Ś. tylu katolickim Biskupom, swój, innej, kapłanowi, jako i wielkim zgromadzeniom Zakonnym - Nad ten silnej Logiki, zdrowego rozumu, pojmuje i wie nie mogą w kościele Ś. zasługi ostrzec jednych drugim przeciwnych, tylko nie ma istnieć stanowczo Kościół Ś. Idą istnieje. Nie to nim nie jest do odmówienia - Pojęcie to wymaga zdolności przyjęcia ich zrozumienia Religii Ś. Katolickiej i do zdrowego rozpoznania. Ta Religia Katolicka nie ma wyjątków - Nie ma instytucji z którymby jakoś byłby dobrze inne wstrzymywać tutaj - Zgromadzenia zakony jednowyjątkowe inne utrudniają wszystko w Nim jeden mieszk jedno Ciało, jeden Duch, jedno jest tylko Oblubienica, jedno Zbawienie - Katolicyzm odmienia by najmniejsza ustawę Boską jedno literzmienić, bo jest katolikiem zwodzi sam siebie. - Piękne dzieje Opowiadań - Publiczny tej nadziei ta jest Brzemienna Boży zgromadzenie. Długo to pragnę mówić pan, zdaje, bardzo jakiej sam tak oświadczenie wał. Nie tylko Zmiłe Chrystusa Pana była kamienną, (na) jej pamiątkę Jezus Krzyż Ś. tylko był instytucyjnym w oblicznu świata Rzymskiego - Publiczna nie Zmierz go nikt przestawić - Chrześcijaństwo utrzymuje się mieszki w państwach. Świat ma moc, świat zgwałtowany Świat rozumny Chrześcijaństwem nie bronił. W oblicznu cywilizacji starożytnych Filozofii widzialnego była wspomnieć. Tu opinii publicznej, był on tylko Obrońcą wodzicą, i spółzawodnikiem wielkiego majątku międzynarodowego Kościoła i Zbawienia - Jak jedno o Kościele Ś. wielkowiekowi Kilku - Zdaniu do tego przekonaniem rozumnej niby wielkości - Ale miało prawdy i wolności tych kościołach którymi chrześcijaństwo Ś. Jezusa - Ich Zmiz wszystkich Świata cywilizowanego jest możliwe, jakie był między Wiarą i Kościołem Ś. to zmieniania istnienia Filozofii Chrześcijaństwa - Protestantyzm - Katolicyzm głęboko w duchu ludzkiego, większość cywilizacji pod jakimkolwiek mianem wyznania w głębi jest protestancki, ostatecznie w swoim dziele światowej, zwłaszcza najzupełniej Skrupulatności Protestantyzmu szczególnie towarzyszy. Religia Chrześcijaństwa wstępuje do skarbnicy świata Ducha Jego zmieniała Duch Chrystusowy, wstępował Chrześcijaństwa - Wiele zrodzić zarodzi rozwój skoroszowy Chrześcijańskiego życia w społeczeństwach - Gdyby Bóg tu nie był Pierwszy Pytam - Chrześcijaństwo rozwinęłoby się zupełnie w Politycznym Prawodawstwie Państw Europejskich ustrojów - odzwierciedlenie zgniatało jednoś wszystkich społeczeństwo, to życie przeszło, do dawnego Ducha Pogańskiego a Świata powracając - Starożytny Świat Dzieła Rzymski w Prawie swoim Polityce Filozofii był nie jako Podłożem, wyższym z późniejszego Chrześcijaństwa - Był zarodu zapłodnym pomiędzy, z niego rozwinionym nie dziś dzisiejszy Chrześcijaństwo uspokojeniu.

w tym Państwie między dwoma stanami, mało
mniej było dziwnych, mniej było dziwnych Rodzin, których
, żyli nie tylko nazwiskiem od Stanisława Leszczyńskiego, szwagra od
najsławniejszych królów Świata; ale jeszcze dostatecznie żyjących
Nauką przyświecając — Filarotów 18ego wieku wiadomości w prawdzie
Duchu wynikłych — on jeden z współczesnych Filarotów, jako mądrych
Starożytni Mędrcy gruntem Nauki swojej wrosły pełne cnot życia po
stawił? Teodora Potockiego ród Znamienitego, głośnemi wsławiony
światłej myśli, pełnemi serca motliwego, pracy bogatej wymowy
i obywatelstwa. Lipnickiemu tylko pisarzowi nie porównały się
w pismach epok późniejszych dostatecznie wyniosłości Ducha, widoku
Rzeczpospolitej obrazów, potęgi uczuć. Jej niewyczerpanej
potęgi która nie zgasła dziś, lecz tylko odrzucić może Duch
Boży. Ta potęga bimata tej w mowie. Myśl i mowa
przybrały teraz tok nowy, nie mogący się objęć ja-
kiegoś przepisy. Wpośród wyrazów i zwrotów Zachodnich
wyrazów, nasuwających wątpliwości pożyczone i wzięte
z umysłu Ducha w nadludzkim Jego natchnieniu ulane —
Szczero. Polski rodzime wyrażenia godnymi Pieśni Hymnów
lub też Modlitw śliczne strofy — Śpiewano kościoły Na-
bożeństwa, na czci Matki Boskiej Hymny Swoimi — Dziwne to tak
niepodobieństwo w tym historycznie zamożnym wojskowym — więcej
było nauczycieli niżeli w litewskiej katedrze w St. Janach
i późniejszych — Stanisław Małachowski i chorążowski pierwszy
układ. Drugi przyszedł do skutku Sprawy Konstytucyi 3 Maja —
gli w Europie jako cudzy Statysty Zaluski Biskup i tylu ludzi
pracujących wstrzemięźliwych! Na wyobrażenie Księgi Praw, Pisma nam
znane nielicznie tylko nam znane z owych czasów, jako Statystyka
Polska — Trzeba jak Unione! Nadewszystko dzieła Zakonnego pełne
się wysokiej wartości. — Wiemy przyszli czasy Jezus Zo-
Samczyć króla. Pan wzniósł mojej Joanne —! Chrystusowa Za-
Jasnego Pana Boża — Kątkiego wojewodę Zizowskiego tudzież
Jenerała. Jabłonowskiego Hetmana którego Joanna Hetmana Filarecka
Narodu ruby — Czasy Augusta IIgo przypadnięty za dni miłosnych
Kontrdezarii. Sandomierskiej Mikołaja Bohatyrskiej Duszy Hetmana
Świętosławskiego. Anhola. Serafickim Monastyrom. Dominikanom
Mądrom Zakonnikom lub Zakonnikom Bernardyńskim mad-
wszystko Środowi Polskiemu Przymiotom. Jego cnoty publiczne
Skazicielce, wiekuje jałmużny, czystość serca i miłość Ojczyzny
i wymowę Dziecki słowa — odpowiadające na pospolite
i tak silnie w tym nowe znakomitych Pisarzów i całego
mówili pokolenia powstałe zarazy, o nowościami czasów tylko
w których nadziei wychowanemi Publicznemi Księgami — Ale
liczbę księgi wydanych mianuje. Lecz cnotliwych i dostojnych Ludzi
znowu nie to było w drożnym. nie tylko współczesnych
którymi świecili bez zdania nas o jakowitych się pomnikach
dzieł ich pamięci ich słowo ożywiają krzepnąc duszę. Urokiem
wpływem niewidzialnej potęgi pełnych w upadku!

Rozum człowieka i to wyjątkowe, bowiem nie mierzy Jego oma-
mienia i wyjaśnienia, a jest tylko na Jego granicy, z bokoweni swoich
i mowy wyjmali. Ruch się potem ludzki do potrzeby, pomiędzy celów
upodobnień ludzka do odtworzenia ubrań Zbrodnicze. Podobizna siły
Prodnów, ich wiara pozbawiona odwagi tylko ich stały mundur ba-
wiemych uczuć. Dekoracja na koniec uplemiło pomiędzy wieków
i ogólne uroczystości. Cwiczenia wprawia umysły rozmaitego kształ-
wiatrzących pojęć i rozwinięcia tylko tylko. Nowożytne Prawa i Nau-
czyciele spotkali Nauki mogły się rozwijające Starożytni filozofowie nigdy,
umiejętności nie traktowali, bo najczęściej wpływu na moralność
i duszę człowieka. Byli wtorami tych Praw nauczania
Jak Sokrat zbliżały się nam do Bożych zakonów. Nowożytni nie-
tylko Nauki Przyrodzone specjalnie traktując z zupełnym odrywaniem
od moralnych celów człowieka traktowali; filozofię jako przemiot
czysto umysłowej fakultetowej uczonych. Przemówił jej Mes-
sy, w jakiej w swojej kolebce Hellenów żyło —
Jakoż do Nauki, w Europie, w wyżej wskazanym uchwyconym
Sposobie była. Zwróciła się dumnie mądrości. Była mądrością, bowiem
z której mówił Pismo św. Ewangelia Boży głupią mądrość świata tego —
Tym Starożytnym Mistrzom wiemy, wiele nasze dowdzą. Byli
Celowani tym Bożym zastępcom nie który pomierzyć się na widoku.
Widzimy po jej wkroczeniu za Chrystusa, jaki wpływ przemienił
Przerobiła Człowieka. Dziś jesteśmy świadkami Boskiej we wrodzonym
Życiu się narodzonemu Światu Ewangelii wyższych tych rodzaju
tych wyobrażeń rozbieżności tylko wzbudzających oddalamy się od nie-
głównego celu i potrzeby jednostki duchownych zasad i wyobrażeń
Życiu głównej tylko wiemy dziś się z wiary wyjaśnia, tych ciągły bitwy
i obie przyjaciele - Wiemy te za Chrystusem: to jest pomnożenie Nauk
Duchem Protestanckich przemkniętych przybyłych. Jakby dawniej wiara
czyny, gdyby się rozwinęły po objętym ich Zasadzie za Augustyna
Jakby dokonać oddzielenia duchowej Chrześcijańskiej. Za Stanem Prawdy wiel-
kiemi, rozmaitości w urzeczywistwie ludzkiego wyobrażenia i wzniesienia —
Byliśmy jak społeczeństwo duchowne od wieków średnich, to jest
Polskie Ziemia pozbawiona jedynie jednym słowem od razu
o lat kilka set, dziś tylko jeszcze o skibce —— Jim ruszyło
Potężnym zwaliły polskie na którym się skupiło Słowiańskie. Plus Stanisława,
Kostki, Jadwigi. W Ujeździe, Bogdańcu, znamienitych skargi. Wyjęcie
Ciała ich Sadzie się na swoich tu ziemiach kościołów się wzniosło
Jak dziś swoistymi, pokonania ich się mówmy tam - Swoje nie mogli
w towarzystwie fałszywych i obcych z wrodzonej woli pozostawali
Duchowie do Ich towarzystwa w wielkiej dojrzałym, pośród Semidzie
dokonanej Stanowi dostojnej Pastorskiej opowiadając - dostrzegli ich
Wiele między wiarami, bujny nawet w wzniesieniu dziwotwórczym -
między złe od dobrego rozpoznali. Tyż w wielkim Jej rozumowych uprawnień
i wielki pracio Życiem dziwnych - Siamy swoje po upodobnych wielkie
dobrach ni Jezuitka między wdali. Wprowadzali ich do krajów
najznamienitszy Król Batory i najwierniejszy [illegible] Hozjusz o którym
Rzymowie, wielkie dni pisanych - Simon Simius Transmontanus, Hiszpan Japa
Romanus). Ich takich miał dwóch Patronów Słowiańskich i
miał godnych ich uczniów. Serbinowski Karol Chodkiewicz
Wielkie Litewskiej ojcowie - Jakoż Chrystus Pan, dziwne ich
miał inne rodzaje dobrych owoców - Prawie z owoców poznamy Je —

[illegible] do spraw miłości publicznych - oszędzmy tylko - Prymas był [illegible] - Biskupi Senatorami - [illegible] [illegible] [illegible]

- Jezus Naród nasz wyrwie z pazurów [illegible] i honor, którym się odznaczał. Przyszłość mu niepodobna jest przewidzieć, aby przecież wszelkie obliczenia na nią zostawić. My jesteśmy tylko ubodzy opiekunowie [illegible] i wszechstronni potrzeby mu zjawiają się. Jezusa żywe i postępowanie, mające [illegible] Nikt w tronie Ojca [illegible] i wdzięczności. Za Pyszta pewnych umiemy i pewnych dla dowolności w krajach Bożym, niego wszechwładnego Stwórcę i do tego jasnej Ludu. Jest w stanowej był opiekę, wszystko [illegible] Jej mogły Jego [illegible] wspomagając - I owocem nadzwyczajnych [illegible] Ewangelii. Wszystkie bolesne [illegible] Świętych Pańskich ustanowione Zakony [illegible] bez żadnego wyłączenia nowszych wraz z innymi dla Jezusa. Byli oni Filarem Kościoła - Oprócz starożytnych ludów, które im Bóg przeznaczył [illegible] Służą Mu udoskonaleniu się stanu kapłańskiego —

Je stanu kapłańskiego nie dostatecznie i nadzwyczajnie tak ważnej [illegible] Jak wielkiemu przedmiotowi, jak jakiej zasługuje Prawdy, którą tylko do krańca na świecie [illegible] oparty byłby niemiłym zawinąć człowieka wyższego Ducha i bezbożnej Nauki - w tej obronie oddawanie [illegible] tylko wyraźnym głosem który miłości Boga i [illegible] Prawdy wzbudziły. Jakby pobudki do głębszych i stanowczych zawinąć dlaczego tylko który Bóg i [illegible] prawdą Nauki i [illegible] Duchem widoczny - Je to wszystkim jest Duchowi Rady przeciwnem [illegible] nami nawet dudni światłych i mądrych i wielu Garło katolików gorliwych i [illegible] i pobożnych, którzy wolą jednej [illegible] do Nie przyjaciół tego [illegible] Skargi - wiele wierności [illegible] Czasu - Jedu słowo wyraz mu [illegible]. Nie [illegible] nie oskarżyć mu [illegible] - Lecz miłość, człowiek [illegible] nie ~~[illegible]~~ [illegible] Duchowi Prawdy Ducha i powinien —

Na Ukrainie w Braclawskim, w miasteczku Krasnem [illegible] urodzony się [illegible] Antoni - o tym stanie [illegible] ~

od [illegible] w chrześcijaństwie rozkwitła [illegible] i [illegible] do Jezusa Antoniego. Jest Wielki Chrystusa i Kościoła Jego umiłowanie, miasta nawiązanie i pokoju, [illegible] Bożego [illegible] Ozdobna Krajowi [illegible], Wojnot Podlaski, morze [illegible] i [illegible] Stał się nasyłym [illegible] i Patronem - Na tylko [illegible] Patriarcha Zmarł i [illegible], [illegible] nowej [illegible] zagrody, zdrowia [illegible], szkody Obronę. Ow [illegible] Święty Powszechnego Kościoła, stał się nasyłym [illegible] i Domowników, jakby Domowym Patronem i Swego Domu Xiąże nowej - Nawet Święty, [illegible] Jolanty [illegible] po [illegible] Pańskim, około Bożego Ciała. Świętego Antoniego obchodzi [illegible] Kościół Boży - [illegible] Narodu [illegible] i [illegible] nachylnika i [illegible] o S. Antonim - Padewczyka [illegible] w Padewnicy. medalika [illegible] i Janowa

(1). Jest to nie wiele potrzeba wiadomości, ojcem tylko mojemu - [illegible] Jako nie dziwić —

Ruski o Świętym z Padwy, dopływa prawie północy wschodnich krajów. Słyszy ją trudno bicia. W niewiele wieków była zakłamiona i wśród Ludu wyśpiewana. W Ukrainie Bradlowskiej zwłaszcza S. Antoni w Krzyżowym w Białymgrodzie. w Krymku. na Podolu dawniej w Kamieńcu dziś w Środku.

Do miejsc cudownych ku Św. Antoniego czynione zawsze Pielgrzymki. Obchodzone Nowenny i Posty z przyjmowaniem Przenajświętszego Sakramentu są Rzeczywistwem wielkiej wagi. Odnoszą się tam odpusty i Łaski. Objawiał nasz Byli niezmierne godziwe, w tych miejscach cudownych na cześć S. Antoniego Boży się dziś obficie pragnienie Wiary, nie tylko pielgrzymami, lecz obywatelami tych miejsc, pobożnemu byłby pożytek, do których praktycznych ćwiczeń, jakie przedtem na cześć Św. Patronów, naprzód S. Antoniego odbywano. Dalekowidzący pojmie, jak dla Ducha owoce i pożytku odprawiona Nowenna z silną ludzkiego przyjęciem Przenajświętszego Sakramentu. Wiara z Ofiarą mocno się niosą. Badania Księg Filozoficznych i innych - Konferencje i instrukcje do Pasterzy, gdy w Duchu Bożym są pisane, nie stanowią jednak jeszcze pierwszego nauczenia - Się to zbawiennym zwrotnie myśli rozwijającym się Ojcu, lecz nie wszystkim. Widzimy mianowicie po katolickich rozmaitych, między bowiem wiarą, wiarą czystą Św. Zajętym umysłowem. Nie tak dziatali Ojcowie Nasi stanowi prawdziwi Katolicy, w wszystkich, w praktykach nie wątpiących była wiara ich, nie pokonywała się, lecz stale zdrowa wśród w nowszych Św. Pańskich zostawali.

Św. Antoni ludzki Patron, stroi nowej domowej zagrody. Naród cały wzywał go do uczestnictwa rajskiego swojego, wszedł On wstąpił, stał się na Pniu rodzinnym Narodu wstawiony rajski nowy bramę gościnny. Słusznie S. Antonim nazwą do pieśni dziadowych do Czytelników Polskiej Literatury i Poezji. OO. Franciszkanie mówi z Bożej Łaski pobożności i Nabożeństwo obrazy Św. Antoniego we wszystkich Franciszkańskich Kościołach, z wielką dokładnością i pustem obchodu uroczystość S. Antoniego, z wielkim koncertem. Ludzie którzy dotąd tę pobożność ojców naszych nabożeństwo bez zmiany zachowali. Roku 1669 Pierwszy Stanisław Kazimierz Król rozpoczął Nowennę do Św. Antoniego, nie Antoniego w Padwie. Zgromadził i nabożeństwo Duchu Św. w wyborze Nowego Króla. Gdy kończył tę Nowennę z przyjęciem Przenajświętszego Sakramentu, dziękczynienie uczynił jednomyślnie Królem obranym został. Elekcja Jego była pełną niezwykłej Stanisławy. Wielokrotnie, z wielu mitych ludzkich niebezpieczeństw, nadzwyczajnego tego, to jeden Król Elekcji wojny nadzwyczajne domowe od 1672, z rozmaitem powodzeniem. Dla stron obydwóch trwające, zgubiony z rozmaitemi porażkami. (Król okrutne obozowe i wojsk, lud wszędzie i wielokrotnie popełniał)

mimo rozmaitych Bożych, zawieszania broni, słynnych zwycięstw - strojów, nadzwyczajnych kar nie ustawały — częstokroć lub wielkim pomorem grasując. Kraj w rozmaitych miejscach dziś ruiny. Jednym powodem wzdychany stawy Zbawiciela Króla Jerozolima zostały wygnione uspokojone najczęściej. Tyle było cudowne, prawe łaski Boży, szczęśliwego nawrócenia w Duchu Św. za Zbawiciela — odtąd Najwierny do Św. Antoniego, wiary w powszechnie całego kraju uczcionej, obchodzonego dn. Świętym Postem, z jałmużnami oddawanemi Św. Antoniemu. Tradycja zachowała się nadziei. Słuszności jakie rozlały Koronki wojny Św. Antoni stał się zbawcą. Powszechnem obrazie cudownego do krzyżowego, stanie Najdomowy dotąd znowu się wiele nie wspomni. Zarzuty ich zalubdatów gdzie podnosić. —

Miasteczko Krosno w województwie Brzeskiem, powiecie Wiszniewskim blisko Pyzdrowa, należało do ogromnej posiadłości Konopolskich. Stołecznym punktem było Konopole, potem Sawrab Majętność ta jako jedna z dwunastu konopolskich liczyła 170 miasteczek. Wsi. Kościołów tu było dużo - Pamiętnik o dem zgromadzeniu OO. Bernardynów o Kościele w Uradzicach. O tym kościele dziś nie ma śladu, ruiny - Gruzy pomiędzy zapadłe Conventus Uradovensis fundatus 1634. per liberalitatem Illustrissimi Alexandri Piwocyńskiego Castellani Krosnensis Capitanei Novogrodensis." Było w konopolszczyźnie wiele kościołów i klasztorów, o których tylko wzdychać można z kronik zakonnych - Przez czas Panowania Zygmunta 3. Ukraina Braclawska, szczególnie konopolszczyzna ludnym, pięknym rolniczym się zawsze był krajem. wojnami Kozackimi zamienioną w Pustynię - Pisarzowicz ruiny pustym nieznanym starają się ukryć - Bardzo nadzwyczaj ożywiał się i zaludniał zawsze - Konopolscy posiadali te dziedziczne dobra aż do r. 1723, ostatni Domu tego Dziedzic był Konopolski Wojewoda Sandomierski, Po Jego śmierci powrócił Konopolszczyzna do Jego kollegatów Walewskich i Potockiego Walewskiego Zamienił Starościc nabył te dobra Lubomirski Obojny W Koronny - Dobra te Sławnej pamięci synowi - Braterm r. 1743 na schedzie Józefa Lubomirskiego Podskarbiego W X Litewskiego przypadły — Józef Lubomirski r. 1746. zamienił Krasnem zbudował Kościół Farny. r. 1750 konsekrowanym był przez M. Kobielskiego Biskupa Łuckiego i Brzeskiego. Prowizorstwo Braclawskie jak wiadomo do Dyecezji Łuckiej należało/ Kanonik Antoni Rzepkowski Officiał, Dziekan Braclawski Krasnostawski Proboszcz, fundacyja dokonana, ubogacając i tak bliskie ołtarze z dodatkiem kapituły na cześć Św. Antoniego. Wielkim był chwały Bożej wspomożycielem Ukrainie Promotorem żarliwym kapłanem i prawdziwym Bożym sługą —

wiele innych posługi, chorych i konania ratując, dopomagał fundatorom
i swoim zachęcał. . Obraz S.t Antoniego zdaje się pochodzić fundatorów
w krasnym oddany, umieszczony tymczasowo w bocznej ścianie, wielą lud-
mi łaskami Bożymi słynął. Za usilnem staraniem X.Pinkowskiego
wystano komisyą z Instrumentem Dyecezalnym Pastka. Według ustaw
Trydenckiey o Saborze . uznawszy i oglądnąwszy obraz za cudowne nie
wolno, bez poprzedniego prawa komisyą powtórnie się z uszanowa-
komisyą wystawiony przyjąć i dostatecznie była powtórzony. Biskup
tem Obraz S.t Antoniego cudownym i pełnym łask szczególnych ogłosił.
W roku 1753 odbyło się Solenne wprowadzenie tego obrazu do Kaplicy
osobno na tem ołtarzu X.Pinkowskiego fundowanej. Na tym
solennym Święcie było 5000 dusz 21 Braciw. 30 sprawnych kapłanów
czterey Kazania. Przy tym cudzie, w aktach illuminowanych, spisany
był o tem Dyaryjusz i do druku podany. Puszczy Ukraina szczególniej
doznały pomocy Stąd szczególniej które te strony nawiedzały, nikłe
miast ustały. . Znajdowały powstałe bunty palić krasne i okolicznie
Tuszę i miasteczka. Kościoły na oko się wam rozwalały. Rychło
jeden po drugim stanęły w Chrastkowie. Sprzysiągł Dzierkowie
ze zelnika- Szli jako w krasnym pochodzie żadnego kościoła
nie było. Obraz ten pamiątkowo stoi pochodzi nikt o tem nie wie
Dzięki znajdywał w Województwie Sandomirskiem u XP Kne-
pieckiego Dyspozytora Ś.W.o Potockiego Hetmana W.o Koronnego. W
nawykłem był wstawieniu, dwie razy bowiem był z pożaru
ratowanym. Raz że we wsi Chrastkowie w Województwie
Sandomirskiem gdy się Dom spalił, nie pospuszono go w tym
pożarze uratowane i wynosić, z nie jak innych majątków
chciał dostać zdrowia z pożaru i grzmotu dostali obraz miłościwy
który był Bóg we czynił a nie spłonął opłon ram, i znaku
przepalenia nad lilią, który się i dziś w tym obrazie znaj
duje. Potem składnie się z tego województwa nawet
dlugie Pana Knapeckiego zachwycił się tym obrazem, wy-
prosił go pomiędzy się zimał do Chrastkowa pod Łabu-
dziem. Stąpił o nowo konsekrowanie Kościoła w Krzeszowie
z Bożego natchnienia dla wiei publicznej i Chwały
Boskiej chwały. Kościołowi ofiarował ——
odtąd stąpił zaraz wielkie cuda. Słynie S.t Antoniem Padole
Ukraine daleko przebiegła On to. wyjednał, pokarby pod
mnie pożary. Się krwi bratnej stanowił, służ się więcej nie
lały, bez tylko dzięki u stóp Jego ołtarza. S.t Antoni był
dym ludowym z Rubu powstańców, dla ukojenia dzi
krwawych Wojny które rozniósł Fanatyzm Przeciwników
Kościoły Boże obalił. dzin na gruzach Świątyń. Ludowy
Patron Świętej Wiary się zagubiła już niemal z
wiekiem Swiątyń Chrześcijańskich — Ukrainy ——

[illegible]

[illegible] jest [illegible]. Jednym z tych, co [illegible] na myśl, że w XVII wieku upadła literatura polska i [illegible] nie powiem już, kto się do tego miał przyczynić [illegible].

Wiemy, że wiek był czasem polityki, pompy i pyszności; wiedzieli o [illegible] i [illegible] miasta i jego powozy [illegible] Boga [illegible] rycerski, [illegible] książka, [illegible] i mnie było. Widzimy [illegible], że [illegible] [illegible] [illegible]. Ale [illegible] i wewnętrzne nie brakło naszych [illegible] wyższej wartości i znaczenia. Duch przewodni, wieńczony Bożem błogosławieństwem [illegible] [illegible] wyżmiach nie sterta po sobie, [illegible] obraz innych dzieł wielkich, pomimo zajęć prawodawczych, politycznych i rycerskich. Literatura kto ta postawiona była obrona Polski, nie [illegible] literatur wieku XVI. go i czasem jest [illegible].

Nie mówiłem już o księgach praw [illegible]. Tych [illegible] [illegible] [illegible]

nie wyrażonem uczuciu, lecz wyższem formy i piękności [illegible]
ciągłej jedności z sobą harmonii. / Pieśni Kochanowskiego, tak jego
tłumaczenie Iliady, jako mniejszego umiejscowienia, są poema-
tem skończonym / te poematy pojmujemy za wyższy stopień i zakres. Są
Godzie zarys, to tedwie szczęśna podstawa dla tego wielkiego bohatyrskie-
go poematu, którego literatura polska spodziewać się [illegible] do [illegible]
świata ma prawo.

Przeszł to już wiek XVII. i nakoniec bo literatura polska, wprowadził, zakle
[illegible] Sławne niby odrodzenie się czasów Stanisławowskich, skutkiem
zmalenia serca i oziębienia ducha, ja, zwiędło. [illegible] [illegible] [illegible]
się, znowu winien do starożytnej siły swojej, zachowując jednakże na
byte umysłowe imienowe wyrabiania się, ścisłości, harmonijności for-
my ijasności. Tych zwunatrznych ozdób swojej wartości nie mógł
stary czas przodzieu.

W siedmnastym wieku, oprócz bohatyrskich poematów, poezja czułości,
tkliwości, tem rzewny wylew serca odkrywiła, poezja liryczna niemniej
istniała. Nie było wprawdzie wieszcza, któryby Kochanowskiemu wy
równał, ale jego psalmy Dawidowe tak się rozbrzmiały w sercach, że
mnóstwo innych pieśni świętych, po całym się narodzie rozeszło. Po
tkliwe pieśni nam tylko właściwe, oryginalne, brzmiały po wszyst-
kich [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. W
ciąg wieku XVII istniała wśród ludu w kościele. W temże to cza
sach powstały kolędy, pieśń o świętym Antonim, o Przemienieniu
Pańskiem, o Zaśnięciu, oraz inne nie zliczone gminne pieśni, nade
wszystko zaś nie przebrane, muzyką, inwencyami odznaczające się
pieśni duchowne. Witaj Panie, my psałterni.

W tej pieśni jest wystawiony obraz niebezpieczeństwa wojny. Była

który musiał napotkać swoim wozie wóz

O nieboskłonie i ziemia inaczej obrali,
Wtem z jednym owłosieniu nad rzekę swoich Lwowem
Zrzuć się zefiryky do końca z chłabuchowanozwem,
Nawyć go dej chyży, niechaj tumi pęty
Brzęczy, które zniecał na nas, niech tumi z bydlęty
Sasia, kiedy się mieć rówieść krwią bystrej z ciałem
Z Jeleń Bogiem nieuchomienym, wiecznym zaszczytem
Chrzcu natrzykły sobie wiele garców tych bożic
[illegible] [illegible] [illegible] nie wydadzi,
Sama głowa, bitwa o Z Mrumia, pocała bez opisuje. Roman
nieczęstliwy, po pierwszej chwili, nadby odbiegnym ciosem zni
wszyć tam zaraz rycerski, kiedy smiał słuchać mu ando, chcu
jednym uderzeniem zabrać tumienie i daleko rozpostrzeć
swoją władzę, spomiędzy.

„ Kiwnęły się wszyć w drugiej nakazowi
„ Ciało ram, gubno smierć wiązany konie co miesić
„ Trzeba się z działa nałożeni galareda [illegible]
„ Widzieli, nie dobrze w swoich kierunkach [illegible]
„ Zwodzy chłopca zgromadzeni pewna gwiazda,
„ Jeż gdy przyjęła do nowej ci ziemi bramy
„ Ciało rany zadaje, swoją tylko [illegible]
„ Sax czarnemi i Jarzy z mesi miecznikiem,
„ Wszy wrotem, a [illegible]
„ Sam dlatego drugi plemię; rax nadzieja, drugi
„ Strach to ich serem ochrzcim.
„ Swoją dzierbie i bożni rzekoją zaybarn
„ Cuchy mieli drzewka dam wczyme wczesam

„ Cała moja[illegible] całego, którym dniem szczęście
„ kwitnęły wioski. nie boją się o nie.
„ A tłusi zaś garść swych widząc w zasłyszeniu
„ Samym tylko ciszę się miłosiernym Bogiem,
„ Który w słabości moc swą pokazuje zwykle
„ I z tej bolesnych progów w ich dumie wzniosłe.
„ Chodziniowie, chociaż go starań, choć go słabość wzna,
„ Przeklęty, ale nie jego głos, nie jego rana
„ Jak swoich nieprzyjaciół bije
„ Gdzie się tylko obrócił lecz z głodu szyje
[illegible]
„ Sam kwiat, przemawał daniel, kiedy mam z wolnością,
„ Spadnie kwiatu swoją radzę.
Ale ach, zrabił tylko po szyszkach z góry kwiat.
„ Chce prawdziwie, bo przygotowuje się z świadkiem,
„ Bo mu lub zdjął i zbroił Sienkiewicz kulałem
„ Sienkiewicz bił Chodziniowie, bo sam Osmana z góry,
„ Wiarę się przechwalają kulałty i figury,
„ Pisał, rabarł, prosił się jeden za drugim
„ Przysięga nagrodą, obiecuje służącym,
„ Żeby mogła Hussein, aby nie odbiegał
Szczęście Lubo wioski
kwiatu obrócił orły, niech kłaniał, niech proszą
Hrabiów zatrzymać,
I mojego żony prosiła
Uciszmy; Niech co chce obiecuje, nie nie zrozumie w domu
Jak mam mojej szyi, prawda nie bez skruchy.

I chorągwi inne zaniżli przy same armaty.
Wiec ichmość Dobre dali im pod warunkiem
Iżeby od ich taboru nie szli za granicę.
Bo chorągwie turecką, i siedmiogrodzianom,
Niżeli naszym przynależeli do hetmanów.
Ci mili w tej potrzebie Pierwszemu pułkownikowi, dali
miejsce Swoboniowi, Sarnowskiej, Mirowskiej, Wierzbickiej;
Chorążemu z Podasinem, Mycinskiej z Bylina.
„ Siódmy tedy był dzień wrzesnia, który Boży kościół
„ Od początku na świecie jubilejuszem pasuje
„ Za cześć Panny i Matki, bo ktory się urodzi.
„ Nabożnie chrześcianom świadczy dzień obchodzi
„ Tedy jasno się, słońce nad ziemią, rozszerzyło,
„ Po zajrzeniu do modlitwy, wszyscy do pracy szykowali
„ Wszystkim Bogu oddają przyrzeczone śluby.
Po tej walce nie mogliśmy mieć pewnej pewności wpadnie
wszystkich na koniu; zabrakło koni i żywności, a tatarzy do
krymu stali szarym wilkom. Czemu nie mogli wiedzieć i czasu się,
trudno wiec, ale to zwycięstwo było potem
zimie hetmana. Przed się, nawet chorągwi kozackiej, ile
mieli ich Sobieszczanie odsiwa, oznaczyli dawniej zabrzegnali.
Szczęśliwy chciał pokazać swoje miłosierdzie kozaków,
którzy albo napadli albo nieznie radzi byli. Dali mu
wszystkim nieprzyjacielom w nowy na obóz wszystkim
Lecz się to Chodkiewiczowi nie podoba.
„ Mój rachuby zatrzymany, mówi się, omyłka, na ko-
niach.

Niż znowu dan na bujne prądom
I hańba, nazawsze skazana
Cała Wojsko. Bo by nam nie mało wszelkiemi
Z Kozakami uciskał i wstydu się, uciecznie
Wojna, nie uciłoby do niczego rady
Czasu nowy a wygrana, idlińca zachodu.
I jakym zgrzybiała: słuszą mimo wszystkie,
Nie chcieć – ś mi lan bardo bujnocy zaleceń.
Czemu nie nie dnie racny? Kiedy słuńce świeci
Wszo słanych durmadów nie wdrodne dzieci,
Nowych zgrzeszeń dziela niebieskiego nam gniewy.
Coman, chcimy uwycięzą lan, jądrowiak, wielka na dn
cnu, kiedy nie przyszłyma wszystkie odwagi ojca, gdzie
wjaś Kuwasz: wstępuje idź, całą, radzajcom, ale
do boju. Myśli wysłać się na Cossya, i na dowód cał
Oniuciciemi, chcą go obalić nie wydać z hetmana
i w Hwscina Bitwy. Poznawszy im, aby nie rad bitwy
nabrzydli, tylko i mamuł od Kuwasza jak na bojem
i majna, rozdziś. Ale Bóg innemu zrządził jak chcia
Jemmy pradjanach. Hwscin, przerażony wprawdzie
więcej nienawidził Kozaków niż Chmielnickiego, idła
tego nadbył jego złych życzeniowej ja; nad zwycięztwo,
pułnicę rozkazy dostłumał promocy zwycięzcomam nie
daje, ale tylko nie dobitki przyjmuje do swoich dru
gów.

Coman nieszczęsny zauleje
Wlnia: niebo, ziemię, morze złorzeczy i Bogu

O zdaniu z mnie król nasz [illegible]

Niebby snadniey na to mi dał swego zdania

Jeby prostsze do Jezusa stać do krzyżowania.

Ja znamię, że mogłaś tylko szczęśliwi mężczyźni królowie. Bojaźliwy u
ich znamienia, rzeczą, nie jako Bogu samemu wszystko
wiedzieć śmiałby, a tem samem jemu nabożnie i niedbało za
ich znamienia, ale raczej byłaby to i obrazą, dostojnemu królu
naszej. Pisarz znamienia to, nieustępliwość rycerstwa wojownika
cnotom z wiarą nieskazitelność obyczajów nad królestwo
dam nadto, bo wiele rzeczy zwłoce przynoszą niszczyć całego
chrześcijaństwa, ważne za rzecz mieszkańcom królewskim zdaje się
[illegible]
rzeczą, znamię majestat króla. Majestat tem prostszy rzeczą,
że mniej tam dworskim, niżeli nabożnym duchem cała
wszystka tam, że w jego obronę tylko oraz wszelkiego, że
Niemców. Pisarz, zaiste, nawet, nazwie mieszkańcy znamienia
obrazu. Nowe wyrazem przyjęły dawnego wyrażenia bez
[illegible]
rzeczą. To rzecz zwłoczna Hostu ale to rzeczy wszystkie
wzdrożnie. Krzyż, ani ciężki, nie tyle pokuty, ale wiary zdania, ale
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Kilka Rysów i Pamiątek

Kujawy

Chwaleny najmilsi pobyw oddalony od kraju utrudnia wam o nim wiadomości. Dziś wam przynoszę
do Kujaw. / Jest kraj między Wisłą, Pilicą i Bzurą zwany Kujawy. Dzisiejsze granice Kujaw
Jeziora dzisiejsze Kujawy, i dzisiejsze Kujawianie nie rodzimi. Jam Kowal miejsc urodzenia tego
Wielkiego Króla. Karmiony tu nie można jest głębszym wrażeniom pamiątkom w mowy ich dziejach. On żyjąc Polsce roz-
winął. W nim od rozwinięcia rozkwitło zabłysnęło marzeń i pięknością, w jakąkolwiek stronę, wszędzie stroną, jego
pamiątki, obronne zamki, dymem dni jasne blaskiem zgasnęła - i bujności sztuki, w punktach kraju nietylko ozdobnych, bo
jasne rubieżach w dziejowym pożarów wrogom - Umiał wypuszczać piękność. Był jej znawcą. Szczególnym tu była ona
Tury Jego oddziałem. Jamo nawet służbą ludzką, którą tak silnie ulegał, przyciągnie nie mogła wyzwolić Gniewnej
Którą czynu tego słowiańskiego miłością. Mroni ją wzięć z swego plemienia z dziejów z których pochodzi; który się tak trudu
tak piękni z oblicza, tak urodzeni kochającego. On był ich tylko mężczyzną najbardziej znamiennym wyrazem -
Ludnija ni rozpadła niemal znikąd, tylu jest mężnością i cierpiącą, nie dla tego że jej tych uczuć brakuje tych uniesień się naj-
wyższej miłości, piękności, jednem słowem wszystkich i przyrodzonych bogactw duszy. Ten ci nie ma słowiańskiego który by de uniesień
Majolimy wyrazu i skupień. Harmonii w jak powiem był summą tych duchowych uczuć, podniósł je do wyżyn nie
zwierzęcej przyrodzonej ich piękności. Jo jakąkolwiek obrócił się stroną. Z jednej mu wiadomości mięso Karmena zdrugiej Ojców wiślicy
i Pury Sandomira, w opozycyjnych Oświęc. Worzał po kraju zamki, kiedy z nich mówi wyraźnie sławnie - do drugiej Ojców wiślicy
leżeli. Spójrzyj ku Prusom, cały ten drammar Vorzgiyd z Krzyżakami z wielką rozmaitością i ulicą prowadzi, ku Litwie on to wy-
gulny kamień zjednoczenia się, wzięty i postawił. Unija z Litwą która jest drugiego kłopotu głównie przez Karimena we-
Zaślubiny Jagiełły tej Unii i ruggeilnym kamieniem jest Unija z Litwą która jest drugiego kłopotu głównie przez Karimena we-
i postawiony dodatny - Karimen we jest głównym ogniskiem życia narodowego - wzgłędni prawo Zawiślanie administracji
Kujawy wyżynne za Krzywiką i Kowalem. Kolebka dusza Piastów północnego i wschodniego Mieszkom pełnia nabożnością pielgrzymują
wiernem - 6600 tych dwóch ludzi żyjąc w Kujawach Biskup znaczy z Solonicznego. Znaż w wielkiej słynnej rocznicy. Krzyżacy
Kujawy, jeżeli pradziad nim ich gromić począł mimo Lokietka a ostatecznie Jagiełłowi, która jest zgiełł Kujawy, i sami
mieszkali Kujawy, jeżeli pradziad nim ich gromić począł mimo Lokietka a ostatecznie Jagiełłowi, która jest zgiełł Kujawy, i sami
Kujawski mężny dowiedz im odpor. Katedra Kujawska pozostawiona w Gruśnie zatrzymana przemówiony i ostatnio do innego
Władysława, Wodzisławskiego. Wiadomości nad Wisłą r. 1189. Zasługa miasta Boża w tej kwestii. Pod imieniem Domu Bo-
żego w nowszej miasto nad Wisłą stoją się Kujawy stolicą. R. 1329 krzyżacy miasto katedry spalili. Zabezpieczając od-
babowanie pod karą umarli, i Wacław z Golonicznego Biskup. r. 1340 nie zwrócili na tak wielkie nie zmyślą
katedrę odbudowali. W miasteczku Radzikowie około Kujawy wybudował zamek; przy zamku i katedrze utrzymali się
umiał. Jest to jest Biskup Wielki i opowieść najwybitniejszych pamiątek, najczęstszych miejsc jest stawał Wilno
w obronie Bożej chwały; był Kujawy Patronem. Odtąd wprowadzili stamtąd katedra Kujawska chwały Bożej. Inne
Komitowicz wizyt Postny, i wszystkie piękni wrażeniem Wabieniskiem. Było nawet przywilejem. wtorkowych
Kwiecień stawy. Kujawy Dzielny ni na dwa województwa Inowrocławskie dwa w Prusach bliskie pamiątka do
Brzeskie-Kujawskie wchodzące w Granicy Królestwa Polskiego. W nim są Kowal. Kwiecień. Płowce pamiątka do
Kujawy budowli piękna gotyckiej, a Rustyki przeróbce nowszymi, że zgrzeszyły jej piękność, bo wiele jeszcze zostało stare -
Styl ozdób. Budowle jest stosowny gotycka starszy kolorem dwuczłonowy. Nie Kubu strzegące ni wimos. Przyjmuje
Kwiecień drugo Pojęć ni ich dnie; i Pojęcia nadzwyczajnym jest z Brzegiem Wisły codziennie. Nabożeństwo. Jak najczęściej Linie-
Kwiecień - 6 6h z rana jest Mszy za Kujawy tak i dnia Barbarki na intencje Gminy Wiejskiej. Potem drugie w kaplicy i wielki

Biskup Bonawentura Chudziński wystawił Jego marmurowy pomnik z herbem. Tenże herb na ołtarzach fundowanych przez Biskupa Madalenskiego, który jest jego kamiennym grobowym kamieniem i Prałatów- trudno ich wymienić wszystkich. Sufragan Biskup Kujawski i Prałat byli obecni z Prowincji wszyscy z wotywnie. Jubilat mi miły Biskupa Tylbinski ma piękny pomnik dymem był P. Podkomorzy Tylbinski. Prałat A. Mikorski Chomętowski z okolic Utarcy o Konstantynowa! Biskupowi Kujawskiemu mówi wielkie w Rzplitej znaczenie, po trzynastowiecznej Gniezniensis pomnik im było miejsce. Miejsce Królów rządzących i koronował Biskup Kujawski.

W starożytnych czasach Katedra Włocławska była Kujawsko-Pomorska, dlatego wiele miała wiary z dawnymi Prusami ten przywilej granicząca jedność między nimi między duchowne rozwijanie wiadomości utrzymywać go i utrzymuje dzieła Ad Reformati Prowincji Prusiej. Wiary jak w nas się rozwijały tymi wiadomościami S. Franciszka Seraficznego. Skarby cnót chrześcijańskiej pokory i ubóstwa z Papieskiej stolicy najobficiej przynosili owoce Ad Reformati, które od czasów Kazimierza Jagiellończyka w wielu domach Zakonu mogą rozwinęli się w koronie i dziwić. Mimo emulacja z akademią Krakowską, nadto jest to do uwzględnienia przywileje. Akademikowo po 100 Akademików wstępowało do Ad Reformatów. Tu tadyszowie Sebastian, Jan z Dukli, Szymon z Lipnicy. Dowie wymówić Jak imiona ich poznać i zrozumieć dowodu i wpływy Zakonu. Dla tych powodów przeniesieni byli uprowadzeni do Polski. Serdeczny Jezus obserwancji w Litwie nadopiekuńcze. Innych Zakonów i Franciszka Seraficznych w koronie w Prowincji Reformacja czyli najściślejsza Regula S. Franciszka obserwancja, zaczęty od Szlaska z wielką siłą i obfitością się rozlała po mazurskim Ob. Reformatów.

Ad Reformati mieli wydali Pisarzów Katolicko-Polskich. Postępy ich były znakomite w miejscach w stosunku z urodzonym, pobożnym rzutem ludem Polskim. Jest się dlatego uznawił ku Bogu z wiarą, widzieć zdarzenia stanu ubóstwo tak Pana uwielbiane. OO. Reformati na tej prowincji podzielili, mieli miejsce i miejsce dotąd klasztorów 2 było Prowincja Ruska jeszcze słynęło w Wołoszczyźnie Prowincji jest Klasztor. Pomoru kasane było zgromadzeniami Ad Reformatów. Było Wejherowo pod samym Szczytnem. piękną kościołową fundowaniu na Kalwarii i największym szczęściem i pobożeństwem do gorliwszej przez Wejhera było uczynione. Dnia w Zakonie z naszego Downiejsza stalitą Matki Bożej, cudami odwiecznie słynący. Po przyjęciu Pomorza do Królestwa Pruskiego - wszystkie klasztory Ad Reformatów Zostały skasowane + oprócz tych dwóch. Z których pierwszy do Kalwarii drugi dla Cudowo Wielkim Zakonowie + Do dziś corocznie wielkimi kompaniami lud przybywa + Nie podobna było się oprzeć tam gorącemu czci ludu i ustanowienia całego Pomorza. Dlatych dwóch miejsc świętych - Wpływy mieszkańców Ad Reformatów Prowincji Pruskiej, wymuszły zachowanie do czasu śmierci mieszkających tam Zakonników - XX Reformacji Prow. Pruskiej w Królestwie mieszkają dwie Klasztory, oraz nadto dwoma, przy nich mieszkają Prowincjałów uczonych, najczęściej z nich znakomitszymi z swych duchownych tego nie ustanowiły nigdy się swoich i więcej - Na uroczyste święta wysyłali najlepszych Kaznodziei z dwóch Ad Reformatów klasztory w Państwie katolickim, utrzymywały cały dzień Pomorski w praktyce religijnej. Zastępują do wielkiej niedostatku po odmianach które nastąpiły. Przez ich pośrednictwo się były niegdyś ustanowione wśród Protestantyzmu pełni życia Katolickiego środkiem tylko dwóch Klasztorów. Czasowo do śmierci Jakowa ustanowionych. A na prośby X. Biskupa Chełmińskiego i mieszkańcy Lubaw dużo - Nie Król Pruski do dwóch Klasztorów nie zmienia zakończyć + to jest nadal Prawa Prowincjałów. Nie jest miejsce. Ale Reformati jest z Bł. otwierają i wrzawami do do Szlaska - Po długich pracach stanęli w Kręgu - Wiarce się coraz żywiej jaśniejsze i kwitnące - W Zakonach Cudownej Matka Bożka jest w malutkiej figurce przedstawiającej Matkę Bożą w dziecięctwie. Rozczyn wielki odpust trwa tydzień cały zaczęty od Virgilii Swojej Świętej. Nigdy mamy nie rozdano komunikantów jak 20,000 z miasteczka Gniewu nad którym oczy utrzymują Gniewu skąd jak tradycyjnie mowi rozgrzeszenia Nuncio rozdawano z wiersza nie przynajmniej nie skąd który ją ok Lubisz świętą Matkę. Cudownie kompanija z 12000 ludzi do Zakonu na odpust przybyła - Za wielką szczególnością innych, w jednym Roku było 10600 gdyż stale Zakonu R. - Przychodzi w Pomie dziatek wychodzi w Piątek. Wielka to Matka uroczystość i wszystkie, przybywanie Gniewskiej kompanii - Konkurs ten od najpamiętniejszych lat do Zakonu jest nadzwyczajnym - Cieszymy się tylko szczerze przyjąć tenże dzień, tej Jego najgorętszej szczerej, szczęśliwej pobożności Tym przeszłym pielgrzymkom Jego. Porozmawiamy i odpowiedzieli klasz ukształtowali z jego życiem uczuciem - Wzniesiemy się do pojęcia do uniesienia Jego serca, które ten dzień w oczy Boga przez życie wiary jest przyjściem i otaczających nam napełnia - Nie tylko to Królestwo, w którym mieszkamy w Szlaski lecz w Zakonie Pomoru, tenże nam jest dzień, w swojej świętości i zwyczajach. Wszystko się przemieniło, poruszyło, przeszło różne tory polityczne - dzień tylko ten sam pozostał. jakim był jeszcze za Prusów. Dzień dziś do Jasno-Góry z wiarą przybywa, na nas łzami radosnej obwieszczający radość, który do tak Szczytnego Ideału cześć Matki Bożej podniósł w Pomorze, jest tym samym jakim był za najpierwszych Czasów Chrześcijaństwa. Pierwotnie Gorliwości i Wiara tylko w Czasie silnej jasne rozgorzała -

---

(1) Biskupi Gnieźnieński mianował swoim Kanonikiem Brodę mianowicie Archidiakonowi. Archidiakonowie byli wybrani wdowy Duchy Chomętowskiej mianowicie z Kochanowo. Zdarzenie to rzadkiej uroczystości nabożeństwa, porównywane czasem od Wojciechy. Mimo tych czasów. Jedną rodzinę z kościoła brzegowskiego wojnami do najwcześniejszych przywilejów Książki się do Kościoła w rodzinie ich pamiętnych najwcześniej relikwije -
w St. Konstantynowi były dwa Kościoły O. Kapucynów i Dominikanów. Starostwa wychodzące od Kapucynów nie obejmuje się u Strangot odwróci, wiadła do nowego, komu same bez wątpienia się wiosny pod Dominikanami gdzie się Mamma Zaczynała

wielkiej myśli były Reprezentantami Bolesławowi nadziei powrotu [illegible] misyjni, chociaż się rozwinęli na powrót
Łokietki i Kazimierz [illegible] Śląsk Pomorze Mazowsze [illegible] zagrożone Państwo Polskie pozostały. Powiększenie granic
[illegible] Piłsy ze strony Litwy Inflant Prus, chociaż rozszerzyło Państwo - [illegible] to tylko czasowo. Ranny zadane
Utrata Śląska były za nadto śmiertelne, zamiast [illegible] różnemu [illegible] pana żywioł, aby wtrosł Polski
mógł być [illegible] i innem jak tylko czasowem [illegible]. Wiedzieli o tem dziwiatki Łokietkowe
jako Otto von Rizum nie mieszczą [illegible] miał oczy zwrócone do Śląska [illegible] moje panowanie tylko
na wyrobie [illegible] gdyby nam Śląsk był zwróconym. Poznań Królowi, pokój [illegible]
na wojnę dla dokonania myśli [illegible] Chrobrego, Kazimierza Wielkiego mieczu Batorego nie
[illegible] Inflantom pozornie tylko [illegible] potęgą. Brandenburgia [illegible] - [illegible] znaczenia [illegible] -
pod wpływem i mocą Germańską - Książęta Śląscy [illegible] - [illegible] - bijta
Rewizje powodzenie Sandomierski i Krakowski [illegible] gdy [illegible] myśl [illegible]
[illegible] nowo Wielka i znaczeniu [illegible]. Ale [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Pomniki Biskupow we Gardie - marmurowe - w cerkwiskich figurach - Wizerunek
Biskupa Lubieskiego Ludwikskiego i innych - Jagiełły, Krolewskiego, Wojewody Pruskiego - wazny kamien
wielki Jany Długosza - ma pamiątki mistrzow zywota owego, w dziejach Narodu, i w kosciolach
ktore we nie mamy ich jakby grobowcami zyjącemi - Dzisiaj bowiem nieustannie Nowych
Boskich je ozywia - . Jan Kasper Sz. Archidiski w roku 1614 jest grobowcem Swa Sapiehy
Otzyski Radziwilla Albrechta - Kiewiński Radziwiłła zwłoki Pomnikowego Lubeloki Firlejow i Zyrowski
wsród Jaworow Sz Boku Korsakow - w Pinsku Krolewskiej miasta Pamiątki Jany Krolewskiej
na miejsce pamiątki - Sz Biskupow krakowskich i Kamienieckich, Bonawentura wojewody
Pinskiego - drugiego Piotr Zygmunt Pacuni je odznaczyć - . Mowiąc o Pinsku kilka rysow wielkiego
Króla, ktorego prochy w tej katedrze spoczywają, ktorego jest pomnikiem radbym przypomnieć
Lata panowania Jego nie zrzuciło na żadnym bohatyrem ktoryby mu wyrownał - Był wielkim
wodzem nadzwyczajnym rycerzem i mądrym Królem - , w myśli Narodowej, na jednym bratnim ogniwku
Jagiellonskim miał wszystkich Słowian Lackiego plemienia - oparty o rzekę Bóg, miał na przedniemi pra-
wiarę obudwu pokolenia. Za jej granic - Bohatyrskim Herkulesowem ramieniem po zwalczeniu wielkiej
bitwach przywiodł uporzych Pomorzan do jedności słowiańskiej, ktorej opierali się gwałtownie przez
wiekowi Książąt i zdrady Wojewodow Stradow Pomorskich i egoistycznemi celami indywidualnemi
upośledzili Książąt Slaskich i Mazowieckich - . Opór i nadzgonia do barbarzyństwa i zwyczajow
Jego ukrocił - czyniąc to pokolenie drugie bratnim za wpływem Słowiańskiej i Boskiej miłości
ktorego Apostołowskim Chrześcijańskim Rycerzem był Krzywousty
zaprowadzenia Rycerskich Zakonow - Sam był mistrzem tym Zakonem - czasu
Jego panowanie była zwrócony ku Pomorzu - uporno stawił się za honorem
całego słowiańskiego i krwi Lackiej plemienia, aby nie jedna Jego garstka
w brodach Boskich mu pozostała - trwał - wzrastał - nawrócił
Już w dziecinstwie swem zasłynął - gdy w 9ty latach wziął udział przeciw Pomorzanom
w wojennej wyprawie - od 9. lat w ciężkich był - bojach - Poeci i Pieśniarze śpiewali
o nim wiersze i hymny Cudzoziemcy z Zamorskich krajow, bacznie przyglądali się Jego ry-
cerskim sprawom - . Niezkonitemi cnoty, wspaniałymi - bez granic odwagi, rycerskiej, prawia-
cy - pięknej i chrześcijańskiej nieustannie - śmierć bijm bratkiwał z wrodzkim przymierzem
obcych wirusowem ojciec Jego cnotliwy spokojny, wielki mąży jako Rycerski, dostojny był
powagi, mądrej sprawowali Państwem, cnotą Jego Zachowali imiąc - rzesi Bolesława
Du ojca była niezgromiona ujmującą i tak rzewną, zdawał się był pod okiem
Jego, nawet już i po śmierci - Była w tym młodzieńcu skromność podziwienia
godna, rzadka nieżywotnie wzorowe prawdziwie Chrześcijańskie
Rodziła
W jednej z pierwszych wypraw Pomorskich, po pierwszych krwawych zwycięstwach ojca
wracał zaprzężony na ojca wozie, . We sto koni wyjechał na Łowy
Pomorzanie wiedzieli o godach ich postanowili go zabić, nieprzyjaciół się domyślić
napotkali go w drodze jadącego na wozie - Ze stu ludźmi nieprzyjaciel wskoczył w kilka
tysięcy Pomorzan - . Nie tylko się nie przelękł, lecz z niezwykłą nieustraszoną odwagą
miał się zajęcie - . Pokonał z 30 ludźmi ktorzy mu tylko pozostali, przez środek całego
nieprzyjacielskiego wojska jakby tryumfującego zadowolny ogromne klęski zadał
Ci ustępiali w milczeniu patrzyli na bohatera z przerażeniem i trwogą wrócili
do domu

Brakowało temu miastu, namaszczenia, wyższego cienia, jakiej Błogosławieństwa Bożego, wpływy Jego były
rzęsiste wkrótce jak wyraźne. Za Jana Kazimierza nie z warowny zostało wybawieniu. Lecz Konfederacja Tyszowiecka
walka kraj ocaliła. Za Augusta III-go gdy poraz pierwszy stykamy się z Konfederacją warszawską. Za tych zaś
przyjaciół kraju za Szwedem - Prawdziwym reprezentantem Narodu wyrazem istności w Prawie swoje - Siłą obrony,
podwaliną na jej była Konfederacja Sandomierska. Jam był natchnął wielkich mężów, którzy nie odmówiły Ojczyzny
wyrzeczenia, nie zachwiały nawet odstępstwem Króla swego, ani bez podstępu Warszawian do swobód przyjaciół -
Stało się prawnej woli i zasadach. Stałości ich uniknęło Rzeczypospolitej Jagiellońskiej Jagiellońskiej środkowej
punktu bitwy Litwinom jako Królów wybierali punkta, które by jednoczyły rozsiadły 3ch Aby - jako Horodło
Lubin strzegący, Unią pamiętny Jastrzębia Siedlecka mogli dwoje i wschodnie cele pięknie z sprzeczności narodu
Prasa, Warszawa jako bitwa Stolicach Krajów obrali - Jako Lublin unijne Jednoczenie Litwy
ne wi, do Litwy równo jak i do Pust Mazów Warszawy był już znakiem Jej zapomnienia - dotąd Kraj
o niej gdzie myśl i pieśni - Warszawa miasto Księżąt Mazowieckich Bony i Królów Szwedzkich Rzymu zaciętą
okrutnemi Karami - Stąd wynikły i te wojny Krwawe kozackie. Wszystko się zmieniło ku czasu większym
Książkom i miastom - Wpływy odpłacicy za czasów Mazowieckich życia, Jakoś się silnie wyrzekła - Dotąd się
pochlipa Warszawianom właściwa obojętność dla wiek Prawnych które zagrożenia, Mazowiecką rozkwitła Wiek
pochowanem barbarzyńskim we krajem - Każdy który głębiej przeniknął dziejów serce, dostrzeni milczenia
Szczególne obojętność, na brakiem obywatelstwa - przeciwnie - bo bardzo jest wiele miłości i zapału w
Jen we dyktu ograniczona do ustawy prawnych - Rzeczpospolitej zupełnie dziwnych Inkorporowanych się Litw
to przeciwni prawnie granice - Jest prawdziwie pamiątka Mazowiecka —

Szkodliwym odmowy zgubnym wpływem jakiego doświadczyła Warszawa i Księstwo Dzie Królestwo był wpływ
Francuski, Po wytkanym zwycięstwie po utworzeniu się Księstwa Warszawskiego mocarstwo mogło wszystkim
swoim Prawo pokazania - a powiązki Kodeksu Napoleona. Polonezde kolejne życia wpływy Narodów Jednym na
drugi wpływ konieczny odmiany i wpływy w Prawodawstwie - Te wzajem z sobą się Tarcze czynią w życiu
Prawodaw w ich obyczajach pewne epoki, Lecz nagle zrzec się Historii i przeszłości, przyjąć Prawo francuskie
do Tego się przyzwyczaić o swojem zapomnieć - Jest to fakt niesłychany, niemal do wiarnia niepodobny.
Najodleglejsze prowincje od lat 200 już odpadłe (w pomimo różności wiary i natarcia tyle dawniej zwarowego
przywiązania do Praw dawnych - do Statutu Litewskiego. Ten dotąd jest tam prawem zwyczajowem i obowiązującym -
Cóż - Naród nie może bukiwać rozstawienie się z swojem Prawodawstwem - dowodem tego - zmiana
wyobrażeń w Klasach uprzywilejowanych - tak wielka nadzwyczajna - i obojętność w wielu które
trzyma się uporczywie Swoich Praw i swoje - kilkowiekowego Istnienia wpływ tylu wieków szczególny
na pojęcia i administrację - Tam tylko pamiętne odmiany nastąpiły, Zamiłowanie dawnego
prawodawstwa ważne Prowincje wartości wiary duchowej i silniejszą ich tak powiązaną siłą - Nie
wstały porwane wirem tego ogólnego biegu ruchu i zatrzymując tych barw swoich i ich właściwych
Jego czynu Narodowi przyzwyczaiwszy niepodobna - Naród nie może się dobrowolnie takiej dawności dokonać w
z wiarą zaprzeć stało się to wpływem Jednego ministra - Napoleona Księstwo warszawskie - wybór wolny
Prawa Polaków, Ministrów obrał dodał Napoleona. Ale się im swobody przyniosła wszystko na podobne
Prawa mają wielki wpływ i obyczajami. Zmiana przyjaźni prawa cudzoziemskiej. Lecz się zamknąć na ten
Drogie wszelki postępy wszelki życia - Zapomnienie, wobec w przeszłości - Jakie były życia
jaki rozwój Jednowiązanych idei - W czasie i doświadczeniu kwestie najzawilsze się rozstrzygały
prawom którego skutki zawsze wprzykre życia widzieli się dziś - Jak z prawa ubezd i Maurycy
się z Księgą nie było podobna - Poleciano jak to mówią prostykować - Był to kurs życia
szkoły Nauki z której wychodzili Mężowie Stanu. Sędziowie Komisarze wyrok Sędzia
przyszłość do wysokiego znaczenia - dostojność niemal pełni umysłowy - tak się mogło Jego stać się
dojrzałym. W się stało z siadłej pełny rozy - Przyzwyczajenie się do tego biegu całego życia
powiązanemi nieograniczonemi dowodami codziennego życia. Wysoką Praw Nauki - uczucie -
waniem sprawiedliwości. Jakie zasługa wielkie były pełni ostatecznie wypróbowaną. w życiu
się Jej przemienić lub zmazać nie mogła - gdy na tak wysoki stanowisko wszedł jeden człowiek
Jak nie rozpoznał, boby to było z ubliżeniem tak wypróbowany dostojności zasługi
Ciężko Obywatelstwa i Majestatu Królewskiego który zaaprobował —
Zaraz więc approbata była stara i nadzwyczajna —

---

(1) Te Prawniejsze które się tak odmawiają takie prace duchowe, tak wielkim staraniom przedłużenia
do myśl i starcem pozwalaniem do najdalszych jest nie Instytuty Polskie lub Zamek —
Z to szczególne bogactwo a swojemu prawdziwie oddany Polski - a Matki której gościnności i ludzkiej
nie zmierzona jak była pod wielki, Trzeba ubolewać Z Pobliżem Pańskiego - nie należy się dziwić
pewnie i nadzwyczajnie wynosić - kto się wywyższa pomiarom życia
(2) Zadniprzska Katarzyna

Nie [illegible] uwagi na tę opinią która tego Króla Patronem Nauk czyniła. - Był najwięcej w tym względzie hypokryta, w tem rzeczywiście nie umiarkował. Mieszo miał prawdziwego zdolności. Nie te- [illegible] - Nikt okazałości form, deklamacyi ozdobnej potrzebne, mianowicie tedy rządy do tego były [illegible] tego ozdobione Królewskim Majestatem. Jotowe jak zwykle i wykształcony niemal Epoki

Prawdziwy ruch nadali Mieszkowi ich uczniowie był Hetman Kanclerz Michał Czartoryjski - oni to wpływali budzili ożywiali ochotę do nauk, do postępu ułatwiali wymianę, zmiłowania prawnego porządku pozwalając ludzi do samopoznania i przewodzenia w życiu ciągle czynnym domowem i publicznem rzeczywistymi tej szkoły byli uczniami Jej Stolnik Czartoryjski duchu Kora obszarów i księgi ogólnej chociaż w nim był St. Poniatowski - dzięki wrodzonym zdjęciu się i prawy wykrywało mierza a szczególnie tępości Jego umysłu - pozbawiony dziwnie zachodzi i niepodobnej ciemnej ludowej Jego Duszy i umarłe - Na polu tych intryg nadwiślańskich wśród wystawiał rozkazy udało się obudzić czołowe tu - w którym jednak była i ambicja lecz mniejszej się wznosiła i pałała tam mniej dotyczy miał praw i zasługi - Tamci dwaj postawili niezwiście owoce swoją pracę i odległości, umiejąc gromadzą swoją i mogą nie do erezyk mienia lub sobie wziąć, lecz do użytku bezwzględnego krajowego zastawiał. Jej Stolnik podniósł gospodarstwo do pięknego bardzo wzoru - wszystko tam było realnem, z prawdziwej konyszu publiczną i osobistą, wdrożnych do tego ukształconych i odpowiednich. Tyle nie jak najmniej pozbawiał - wkrótce ciężkim się konkurencyjnie zawodem Fabryki wprowadził, pasów lichych porcellany - Banki wsparcia i pożyczkowe pomocy - ogólnie pobudzał - tak wielkiego kosztu potrzebujące dla kraju korzyści - Był sam pięknym Artystą talenta miał realne - i tym się ludzi pomiać można kim był Jej Kanclerz nie można było go Mistrzem znać go kto ocenił - wolnym był od wszelkiej przesady. Nów próżnych - nabożnością nie wspierał - umiał się im zasłać pozowi dla sposobu - Szukał w wartości prawdziwej, stwierdzonej w narodzie - którego losy od Kogo ważnego zależą. Najznakomitsze i zasady takowe się w Jego chlubnie St. August do tych praktyk wiązał swego nie przylgnął - Mierność swoją wielką zrozumiał umiał utrzymać formami Majestatycznej postaci i deklamacyi i pozwalał się wielkim swego smaku upodobaniom niewiastom mężkości i rozpustowość rozkazy - to do Nauk pod Nim Jezuicki komunikacji obudzali zapał. do Nauk. Konwikty, Collegia Nobilium, jednostkami ich J. i Pijarów powstawiły - obydwa rzeczywiście [illegible] i Chodzieja Krakowskie ludzi z zagranicy do Nauk Matematycznej i prowadzący - zakupywano na- rzędzia Astronomiczne - Postęp w Naukach matematycznych szedł szybko - Jawiły się koryki Elementarne, do których jakie wyznaczały prowadzeni narzędzi otwarły się znakomity - obok się jedni pod drugimi ubiegali - Ks. Michał Czartoryjski wyznaczył fundusz na kilku uczniów wysyłania wileń czyż ich zagranicę do Nauk Matematycznych - Pieczęcia na Obserwatoryjum Astronomiczne w Wilnie kosztu dała 6000 złp. Nazwiskiem ozdobnych Podskarbi W. Koronny, przeszło 20 000 złp. polskich na budowę Collegium Pijarskiego w Mudonie dorowali. Jałtowe na umieszczenie dzieci kollegium 30.000 na ten zrzędzie Andrzej Załuski 28296 złp. konwiktom Collegium Nobilium Ks. Pijarom zapisał. Ks. Józef Mansvetkowski Prepozyt Zabinski 6600 złp. na szkoły Elementarne, w Lwowie przekazał. Ks. Samuel Stronimski Suffragan Lwowski Collegium Nobilium we Lwowie uposażył. Ks. Nowy Sącz r. 1783 na szkoły w Starym Sączu r. 1763 P. Konstantyn Skrzyński na konwikt Łęczycki zapisał - Ignacy Sapieha Podkanclerz Litewski. Pijarom do Lidy sprowadził, Jan Jerło Wojewoda Sandomirski Kanclerz w opolu Collegium Pijarskie założył - Wszystko to się Dziełu przed wstępnem St. Augusta za Augusta z między 1740-60. Ks. Ignacy Stanisław Czartoryjski w Pijarach Ks. Pijarom dubieńskim r. 1763 zapisał 50000 złp. Widzimy r. 1746. mniej 20 przed St. Augustem. 20000 złp. dali na powiększenie Biblioteki Wileńskiej. Szlachta okolicznej Stanisławowi Pijarom Lucznowskiej 20000 złp. zapisali Daniel Szyszko Kasztelan Połocki, ucznie r. 1748 fundusz na 2 uczniów i jednego Nauczyciela w Wilnie - Mieszkanie ofiarował Ks. Ignacy Sierowski [wizytator Prowincji Śląsko-Polskiej] wspólnie z innemi Naukami się zajmował i bawił. Pijarów i ubiór wykształcił mężów Bohaterów Potrzeby, Wyższych i Panujących i wielu innych. Zagranicą Polacy uczniów wielu inżynierami wielkim Kosztem astronomicznym z Paryża sprowadzali. Szczególnie nadzieje pokój Sztuk i Naukom matematycznym - Oszczędzmy z owocu tych, wspomnijmy o Kalasantym i Pozzobutta

---

!!! wiadomości brakuje o tem - P. Łukaszewicz, w wyborowem dziele swojem Historija szkół, odznaczającem się erudycyją doskonałą znajomością wszystkich faktów, tyczących Protestantyzmu - jednak to o czem myśli tam, takiemi kłamstwami które powtarzają zbyt [illegible]

Potocky Jeden z nich założył szkołę Bazyljańską w Humaniu, drugi w Buczaczu. W Kollegium Greckim w Rzymie wychowywali się Xięży kosztem Księcia Biskupa Biskiego i kosztem ś. Stanisława Biskupa kijowskiego. A Rzymowier Official Generalny 100 000 złp. na seminarium w Żytomierzu stoi. Za nim przy wstępowaniu na tron St. Augusta wykonane najjaśniej nowelą do zatrudnień umysłowych Stuhu prac i naukowych, powzięli się pobliźnione nie viel nie przyszły? Wszystko jest zostało gotowe w maj. Żywym Otrzenia i siła. Sam prawie nie nie wiemy. Jeśli zeszły szkoły Kadrów Nie to w Pactach konwentach poprzysięgł. Że nie zmiera nigdy widzę jak to wiadomo. Najwięcej te szkoła zanadrzał i trudno się A Bernard Zum Podolskiej - na zebranie prac swoich i kosztów. Stanisław miał kilka millionów dochodów - ogromne Ekonomije. Do jego najpiękniejszy nie vei dosyć starostwa, które mu nie wystarczało oddam żołnierz wiła wyśmienity i dobrą kuchnię obrzeżi - w tem był rozgniewanym artystą, i wszystkich dni roskoszy mogli nieznacznie stołowe napawał miłym zapachem. Nie wystarczały mu największe dochody. Robił długi tak wielkie, ani jego osobiste wydatki ani skarb RPlitej zaspokoić w możności być nigdy nie mogły. Krewni najupuszczone znosi mogli. Zawsze bez skutku i przyjaciół dlań nie mile. Chijoforemij bez anikat dostojnych ludzi pustego towarzystwa - Najtkliwszym był jednak dla swej miłości umysłowej. Umiał wygrać rolę Kanka kabowiska i Pistona. Nie potrafił do pisma ani jednego pisma - słowa - które by mogli Polakami zaczytowieć i powtórzyć - Jadnego go był dobrej swoi człowieczkiem bez sił złych - Skłonne były w nim wity wielkie, wytwarzać nieustanne i Je były moralne do dogodzenia pasmym swoim upodobaniom i nasyceniu pychy która na ziemskim i złem sercu grant swój miała - W skrodki najwyższe miał powołanie urok Majestat Królowski przeto sikt się nie mógł przyjść to dosyć tak jasno, bo je cudzik majestatu Królowskiego ozdobiał — Jem człowiek gdyby nie był Królem byłby to publiczny pogodzki Bawiłby pusto wówczas i w kraju nie mistrzem - Bo nawet szczere nie kochał ziomków swoich. Było tylko z takimi poruby wał się był tak wielkim urokiem pociągniony i związany, wpływy Jego moralne były szkodliwe od wszelkich innych - Był to zabarski który się do serca wkradł swoim. Żdał się wiąż rumianić i był dojrzałym - żeńczyznom. Zwierzchnik był zepsutym - Nie mówię pierwszy Król. Lecz pierwszy Obywatel, który publiczną cześć sam oddawał i wprowadził Bóstwom Pogańskim Zmysłowej Moskwy ludzkim Smokiem - pikniczki i Kiwadzi - Sam dając przykład życia wszetecznego, podkopał obrót spokojności rodzinne w całym kraju. Słowiańskie zwyczaje potargał - Wpływy Jego najwięcej ogarnęły Warszawie dotąd skarą się miastem arty wygodnem i przyjemnem. Wydoskonaliły się Balety Teatra i inne widzowie kuchni, wyjaśnienia stoły. Cudzoziemcy obsiedli się ku Stolicy tatowiską była. Zbiegowisko była przyjemność i wygoda. Co się tylko nazwisku doczesnemu życiu podobne mogli wymyślić to jest ułatwiono - Słowem jest to miasto. Wielkie Miasto - Cosmopolitan — Lecz w dziejowem miastem życia tkwi i cechę jest zmaj twardy, ciężka praca i pielęgnowanie wiary bohaterskiej i w otchłani Wszystko to w księgi [illegible] pisze piękno surowego życia, duchowego rycerskiego mogą dziadów Przodków Jego Zastępy chwały Boży — [illegible] Rycerz ma o wygody, bo się w nich nie dorobić Królewna Królewskiego — którego był [illegible] sługa. Życie Jego nie mogło się zasilić w miękkich rozkoszach i przyjemnościach, to za krzywdy tak obrzydzą się Pogani — Dom tej jasny i otwarty służebnych wspomnień mówić wypada — Pomnik Zygmunta 3go wznosi się przed nim - Jest to arcydzieło sztuki Dziwnie przyjemnie stoi. Idzie się był najgłośniejszym punktem nad Wisłą Artystycznym otoczeniem który nad całym panuje miastem - Wznosi Król Książęcy na słupie tym go z wielkiem Kraj z nim podniósł swojej sławy wśród. Jest to Historija Epoki — Katedra czy pikna [illegible] Jasna starożytnością postawiona, nie panuje się stolicy - Nie ma też starożytnego zamku. Ani też wzgórz tak pochyłych jak w północnej Polsce — O to kolumna Z III — O to jest [illegible] co cały piękny widzi miasto - jest najpunktowniejszym punktem Warszawy przed Pałacem ziemi by ją można Zygmuntowskim miastem

Chwila Jemu Stanowiska: Jest tak piękne jak Jego pomnik w każdym — Ujęcie to jest najpiękniejszym obrazem Polskiej Dziejów - Widzę jasnego życia tych ulic, ludzkiego zgiełku, ale inny — żywej Stolicy, który rozumie przeszłość — Nowoczesność była wyrazem tego wszystkiego to nie tylko światłego z życiem, tłumem w Kraju najdzikszej myśli Duch [illegible] pożyczy Jasność do nas — wyższego znaczenia —

Ale jasne Opiekuńcze Patronowie Warszawy chcecz na masę pomników Bodzie i Konarski Dziękczyni za do Ustanowienie Stróżami Xięży Stolicy - Warszawa Ich winna za nimi chłubić, szczęść Jej i mu- [illegible] Bodzie nakazał całe miasto cnotom dobroczynności - Wydział Jej na miasowości dla ubogich stał się liczebnym komunem tych cnót, między jich odtąd na zgrzytych - Jakby przez odkryte źródło dobroczynności płynęły dary i otuchy to miastu — Powszechna w tem dziś [illegible] [illegible] niewątpliwie wielkie oddały najmyślniejszych. Jedno miłości miasto było dobroczynne — To [illegible] Dobroczynności Xięży cnoty jest owocem —

Pełni trzeźwego natchnienia prawdziwego namaszczenia. Głos to dusz z bezbożności mieszczan wyrwanych Słowian
a ile niewinnych ofiarnych ułaskawienia nam duszki w niebie się które ufnie Tych imion, nie mamy wstrzemięźliwości
Jerozolimy - jakiś obudza Matkę - Drogą szlachetną świątyń pełną pojawiłem się Matka. Powiada Pitawender
Jerozolimy antykwerzyjna statut wielu pism uczonych o Jerozolimy, Wtedy na zasługi, wtedy uczynił jedna zasługi nikt
Tak Towarzystwo Zmartwychwstańców - Ojcowie Jezuici jest nie wiem. W Grodzie tego Towarzystwa wielce staraniu Strasznie
nie jako Pisma - oprócz wiary o Zmartwychwstaniu pisma które pewny ruch i dziwnie się optimi wizerunku wszystkich
inne które są barbarzyństwa tak co dobrodziejstwa myśli jako i Stylu - Je Obrazy drzwi na ogrzanie kominowe
nowym ołtarzu — Najwyższa Jego Zaleta była dobrocznymi i poświęcenie się dla dobra publicznego - Pozwala
Za do wiadomości kwiatów - Odmówić sobie wszystkich potrzeb oddać bliźnim - Cały majątek poświęcił dla
wrażeń - dla ich zbawienia i dobra - Dom Towarzystwa Przyjaciół Nauk Jego kosztem fundowany
Warszawa nie miał by jak piękny pomnika Kopernika Gdy by nie otwory Stanisław, w wielkim ogrodzie
Jego kosztem podarowany. Pomnik ten prawie przypomina nam dwóch ludzi Wspaniały Kopernika
dobroczynnego Stanisława —

Z wszystkich Świątyń Kościołów które tu było i coraz przybywało - Za nie ma najpiękniejszym parze Krasińskich
zarówno pan Bonawentura Wojewoda Podlaski, którego piękny Barkotny widziałem w Prusku
o kościołach jako jest powszechnie znajome pokróce wspomnę

Kościół S. Jan - wybudowany r. 1250 był pomnikowo historycznym parafialnym w Sądzie r. 1261. obdarowany za Kazimierza W.
Kościół S. Jan - wybudowany r. 1250 był pomnikowo historycznym parafialnym w Sądzie r. 1261. obdarowany za Kazimierza W.
utrzymał się jako parafialnym pod tytułem S. Jana r. 1813. r. 1870. przez Jana Kazimierza Zamojskiego Syna podarowany
Do czasu wojny, w jakiej go dziś widzimy. r. 1406. Jest kolegiata z wielkim przemianą została —
dopiero po nowym wzorem Biskupstwo stał się Dyecezalnym Wielce dalszych ponadto należał do Dyecezji Sandomierz
Z dani Zygmunta III w wielkim ołtarzu jest pięknym Obraz Palma nowo Siewine - Obrazy do poprawienia
Ołtarzy Symbolicznych, Organy ozdobione statuami Aniołami, Jest pochowany Zasługuje na artystyczne opieki - Drugi kościół Zwiastowania Marii
Wała. Kościół Św. z wielkimi grobkami jest pochowany Zasługuje na artystyczne opieki - Drugi kościół Zwiastowania Marii
wielkich oddany Augustianom przy ulicy Piwnej r. 1385. Od tyła dwóch jasne stary kościół S. Jerzego,
był pomnikiem Kaplica Podziemna Zamkiem Strzeżoni Niepełni podróżującym -, potem się w kościół S. Jerzego
pomnikowy pomnik, Z Wisły Anna Kościuszki widoku pokój Janusza Mazowieckim Wybudował
Kościół ds Bernardynom, Anna z Radziwiłłów ks. Mazowiecka r. 1509 odnowiła, Jeden z wielkich dni.
kiedyś kościołach na Krakowskim Przedmieściu oprócz nowych ozdób Słowa - ma piękne kolorowe gotyckie
okna Zakonu, okazałe Klasztorne - zgromadzenia wielki piękne kasanie - ds Bernardyni umarli do chwały
Boży ludzi Zakonnych - odznaczają się dawni uczony w Teologii i Filozofii katolickiej —
Przeważnie ich studia opatrzone zdolnemi bardzo Profesorami - Spis zakon jest w nim Smutny
Staraniu wielki miasta o wszystkich swoich Klasztorach w 2ą Prowincjach - Zmartwychwstańców w Wielkopolsce
się Prostkowskich - Są Anny w Pajewie dwa najwięcej czuwają nad Warszawskim - Kilemy w ręku
najznakomitszych Kościołów Stolicy uważanym był powinności — S. Jacka kościół ds Dominikanów
Sprowadził ich roku 1603 wielki stary Dominikan Abraham Brownki r. 1638 kościół zarząd Dominikanów
uroczyście się Stolicy Stolicy. Ma Kaplicę na lewo oddzwoni się Dominików - dwie Cudowne Obrazy stoją
Ale jest tak groźnym kościołem ds Dominikanów jak NP Lubelski - Jan Cudowny posiada miłosierdzie
Skarb Dwóch Wieży są, 20660 ludu corocznie tam przychodzi z Podlasia, z Wisły Dalki na odpust. —
ma pomniki Królów portret obrazy wielki postaci Janusza Tyszkiewicza - Choć stereotypowy
Dawnych trzonów - Je wszystkie pamiątki Dominikanów Lubelskich zasługują na ich zachowanie
w pięknych rycinach Jak NP pamiątki Wileńskiej - ii Dominikanów warszawy - tyłu stary
Strzeżonym nie dostrzegam -, kościół S. Antoniego Padewskiego ds Reformatorów. fundacji -
Samego Zygmunta 3ego Portret samego Fundatora bardzo starożytny Pięknego jest w zakrystii
Ostrowi jak wyżej, u Bożedarowskiego ołtarz i miecz, Wnętrze okalają Stalle Księże Pijarskie
i wiele nagrobków - Jan jest pomnik Klementyny, - Je kosztowny założone za czasów Zygmunta 3ego
Za Władysława 4ego i Marii Ludwiki Gdańskiej, Najznakomitszy kościół ds Pijarów grunt wielki
wielkich ukończony, Wspaniały kaplan amatyk Wł. IV Stanął ds Franciszkanów
Stanowiący, Na Krakowskim Przedmieściu Wielki Kasztelan Czerski 66 Karmelitanów Bo
tył istniejący - Królowa Maria Ludwika Zostawiła po sobie fundacji następujące. r. 1646. Sprowadzili
dzieci z Francji Siostry Miłosierdzia Gabriela je przy kościele S. Kazimierza - r. 1664. Panny Wizytki. Ich
z Francji do Wspaniałego - Je 1654. przy Kaplicy S. Knyszki usadowiła ds Misjonarzy, kościół ds Misjonarzy
mamy znakomity, wielki na Nowym Świecie - ds Misjonarzy wybornie ze Cudnym ukształceniem
Seminarium doskonałe Kapłanów z wielkich dzieci - Je pełni cudzoziemcy najpiękniejszych Kościołów życia wielkiej
praw Kapłani i Studyi Boży — Życie ich jest niezmiernie cenne. najtrudne na granicy - Pełni
się znajomości Obcy wielkich - Doskonałe ds Dzieci biedne Kobiety się Wolności —
Mostowym tak Stawni, którzy ze Zgrozą tak Warszawian rozkwitał Zamek ogrodem Saskim
Zostawił Pamiątkę fundując r. 1664 Bonifratrów

Jeśli dobromistka córka Jerzego Lubomirskiego Ogrodnictwo rozpoczęcie Krakowskiem fundacja P.P.
harmerianek Bożych utworzyła Słownie Kościół P. Jakramentek, klasztor OO. Kapucynów
za pamiątką z Rzymu Jana 3go, kto mi wiadomy - kustoruje tej urodziny jako gdzie dzwon kościoła OO: he
pustynnowany pozycji. Pozostałe tej dni dyski makonitych Kanarii, wylanych z ogniwy dosy hu-
manizacy Boga tak dzwon. dokładnie kaplicy upadnie A. Prokopa - stowo Jego wielki. Bożki
wymowne - przykład życia oddany w obronie Boga. Sita odjęta i strumień wielkie dziedzictwo w które
był jako prawdziwy tego wielkiego zdania wpleciony wymownijszego. - wielkiemu pokój. w wiadomości
w stanie na ruinach dymu który chwały Bożki fundowali ——— inne
To nie pamiątki wspaniałości Warszawy, wszystkim Jasnemu Faktodrugi gruntownej
opisanej wymiarem je dyski po krótce dla wspólnej naszej rozrywki ——

Jadłym jeszcze kilka słów kilka o ogrodach. w Królestwie Polskim - ogrody należą do sztuki piękny - nazwiel ze
znamienitym miłości kraju. Kto zmienę kraj swój miłuje. ten go ozdabia, nie tylko dziwne użyteczne, lecz
i piękne. Dla widoku tłumaczy i piękności swojej zdrowi która owoce ogrody - Je się albo na innej
strony ozdoby widoku wiejskich. lub na wiosnę ozdoba kraju gdy drzewa się po drogach, polach, i w publicznych miastach
Najpiękniejszym najstarszym ogrodnikiem nie można był Kazimierz W., Zamek Jego ulubiony nad Wisłą
najpiękniejszym był ogrodem —. Ogród Saski pokój Sukcesorów Dawnych warszawę przyozdobił —
Król Jan - po długim szeregu nieprzemijających Królów Prawe nowy ów mi pozostałem jak Lewo pomoc -
lecz ów był ogrodnikiem - Willanów zwłaszcza. z pięknym dniem w rozmaitości znaczka ukształcony
Jako Warszawa miała jak oddawna dwie ogrody i to Królewskie. Jana 3go i Saski te potem się okazałości
Majątku Królewskiemu - Dawni pyszałkowie i Paryżki. domowi ogrody były tylko owocowe -
lecz nie pozbawione ozdób przyjemności - Owocowe drzewa sadzone były w kwatery. Zasypki nie
około to kwadrat utworzone były szpalerem lipowym który stanął do pachnidki i drzewa ustawiał. Ten kwadrat
był pusty w środku za mym pokaz ulicy. rozród który Jaby ogromna z Drzew ogrodu Altanu
była w zasadzie ogrodu - Uczyniono najwięcej dzwon lipowych, dla dzikiemu miłej woni Jej kwiatów
ludzi gospodarskiego użytku. Ogród bowiem lipowy rzucił kochane pszczółki - dawał Swiatło do Bu-
dynku domów i ratuszowych. Ogród prawo układał się z tych długich ulic pięć środkowej i Altany
Inne Między ulicami kwatery owocowe zapełnione drzewami dla rozmaitości sprzęt jabłoni i gruszek
były drzewa Morwowe - Orzechy włoskie z wonnym liściem — ogród miejscu otwartemu jaby
bardzo pracowite, najczęściej na najwyższym miejscu. zdaleka widny. - Wiatr powiewał
drzew różnobarwnymi zdaleka przedstawiały się w jednym bujnym a kontrastującym się Widoku
Kasztan pospolity trwały ulubieniec był też wielu drzewom szczególnie osadzano nim dziedziniec
robiono też z nich ulic. Klasztory zwłaszcza Reformatów kapucynów ogrodami się bawiły
to półkole posadzonych kasztanów J. utworzyły już przed kościołem ogród bardzo uroczysty i prze-
więcej. Gdy w cieniu tych drzew kasztanowych umieszczone były zwykle 12 statuy Muzy
Zakonnicy w ogrodach swoich szpalerów nie sadzili. Owocowe tylko drzewa i dziś ogrodu
pomnik i grządy obfite porzonek. Daje wonnych i kwiatów bożnej Dla ubioru ottany Paryskich
upatrzeniu - Żadnych ozdób w ogrodach w wychodzących z klasztorów nie umieli: czyli ozdobna ich
Ogrodu była od wschodu do Kościoła. Jedno lub dwa drzewa mistrzowie posadzone kilkim owocowe
i rozłożystymi konary dom Boski ozdabiały — Za czasów Stanisława Augusta Ogrody jako
Jedne z sztuk pięknych - okazywali się i jawili zaczęty i Najznakomitsze najpiękniejsze ze wszystkich
w kraju są Łazienki Natijowska i Łazienki a strzyżonymi pnączkami wykonane — wykończone
i bardzo piękne są obrazy —— Natijowska - przeszedł Łazienki i inne gry wód, nieporównane
Idy w Łazienkach - Jedno tylko myśle i uspokojni jak Zwierciadło Natomiast mieszkania Królewskie
wiele przedmiotów sztuki, wielu zdobią Łazienki Ruch bliskiego bardzo miasta jest tu miłym stro-
nom, który ozdoby ogrodu wiele przydaje widoku - Ogród Natijowska położy w okolicy oddalony
i pustynny. nie tak piechodnia ożywił - W Natijowie winny Babilońska z Sorrentami. drzewami
zdobią piękną Jej wodę. Dalsze części tego ogrodu są to jakby mieszkania sztucznymi drzewie —
z mnóstwem czarodziejska Dolina — Mimowolnie dny przechodzień, by się nie pomiędzy drzewa niewidziane
jakieś A i Limfy za wstąpieniu do ich mieszkań. Łazienki w Łazienkach, gdy rozświetli się jezioro -
w dzień Królewski, lub gdy spójnym dnia mostkom na ten stanowi to tak rzadko jest do wody
swój polecał - O zapewne Łazienki najpiękniejszym są ogrodem!! ——

Królestwo Polskie ma wiele znakomitych ogrodów, jako Arkadyja-Strzemieńskie Puławy Julianów - Korzeckie
w Prawdzicach & niezliczone. Z tych wspomnieć Strzelna, pod względem sztuki pięknej nie
można najpierwszy — Na ukraińskiej pradawny ogród Korsuńskich który, w do widoków
naturalnych krzyżyki przechodzi - Jest dwa pałki Nowy Aleksandrija —
Dla tego mówić tylko o ogrodach Królestwa powracamy się do Puław

Nie dawno Grunwald to wiek ojciec hrabia Tarnowski. Wracałem [illegible] ostatni na czele Krzyżaków stronę z [illegible]
z Łękawicy, razem z Jagiełłowski Maciej Lubomirski - wielkim kosztem go odnowił. Opowiadał Artyzanow
li na ścianach pobieżnym trudem historyję [illegible] Lubomirskich. - Dziś tylko mała cząstka tych trudów
zachowana. Jest nam pomnik wielki [illegible] — Janowice w Lwiej, w jej murach w jej przestrzeni
obszarze dużej wielki rodzin. Wiosna tak królowa wszystkie mamimitości, jakby pragnęły mu nad to miłe Dom
zamek - dom pamiątek. Wiosna dawniej od wszystkich tych krain bogactwem, które do pasa [illegible]. W jej wnętrzach
portrety Jagiellońskich rycerzy, wielkich mężów, wielkich rodów pokrewieństwa — Sobiepanów Sobiesk. Lubomirskich tu
nad wiosną ich pamiątki [illegible] — Pałacy, kamienie Janowice dwór nad wiosną [illegible] sobą mury pamiętnymi
za [illegible] z Ogrodem. — Z ulic piękniejsze [illegible] z drzew wzgórza dolinę — [illegible]
tym nad wiosną dwoma [illegible] Starożytny ogród wielki i wspaniały jest [illegible]

Rawa — Starożytnym ogrodem z ulic [illegible]. Jest Jasna ogród publiczny w Rawie. - Drzewa starożytne
rozrzucone, topole nadwiślańskie, obustron nad kanałem rozsadzone. Strzeliste [illegible] z ulic wielkich
drugich z sobą krzyżujących się, kanału nad [illegible] ogród ukośnemi basto [illegible] — Jest za
miastem, niemal w mieście za kościołem, dość cichy ustronia [illegible]. Jak jest w [illegible]
wiecznie miłych wspomnień Rawa. Serce powiada, że krótkiej chwili pobytu, mnie zostawia pamiątkę
trwałym na [illegible] Rawa. Jest to jeden z dostojnych [illegible] — opanowany
jako Płocka. Dawny znakomite miasto w Mazowieckim. Urwiska zamkowe, [illegible]
i pamiątek wielkich Ludi - Dawny, po odnowionych wielkich [illegible] Kościół [illegible]
wnętrz w niszach, znakomite [illegible] tam mieszkali. - Było [illegible] znakomitych ludzi [illegible]
za Augustyjanów masz klasztorek fundacji [illegible] Mazowieckich —

Kozioł — W Kozłowskim [illegible], ogród jest piękny najdawniejszy kosztem nadawno
[illegible] starej willi [illegible] Białachowskiej utrzymany - Bogate [illegible] - [illegible]
układane [illegible] z [illegible] klomby. Środek [illegible] wodny [illegible] jest na
wszystkie - Kaj [illegible] wyśmuntych klombu, którego tam [illegible] Reyta z [illegible], [illegible] ozdobiony
[illegible] jałowców. Je [illegible] z sobą [illegible], formują piękny rysunek. Kwieciste klomby
[illegible] [illegible] z strony jednej, z drugiej pasma rabatowych [illegible] ulicy. Wszystko [illegible]
to razem wielki. Z pierwszym [illegible] - Idzie [illegible] jakby [illegible] do [illegible] Jak balowy. - Rozdzielony
[illegible] grupami. Kwiecisty dziewice - [illegible] młodzieńcy, i powtarzają [illegible] [illegible] — [illegible]
[illegible] mijają się pozdrawiając, tworzą [illegible] grupami [illegible] [illegible]
Taki jest jedna część ogrodu - [illegible] Idą długie w różne strony, [illegible]
[illegible] ulic - wspomniany część ogród jest [illegible]. Idzie [illegible] jakby rozpostarte
[illegible] - Wszystkie grupy [illegible] z sobą połączyły. W prawo, w lewo, idą krzyż [illegible] — znowu
wracają. Aż nakoniec gdy [illegible] do tej części [illegible] wspomnianej, [illegible] [illegible]
[illegible] i znowu w odrębnych grupach [illegible] [illegible] młodzieńcy i kwiecistość [illegible] dziewczęta —

Sulgostow Konstantego Świdzińskiego — Jedne [illegible] z miłych wspomnień klamentyny
Sanowej. - Wiatka z ogrodem i Pałacem przy miasteczku Kluwowi w opowiadaniach - tam
rodzi [illegible] [illegible] za Pilicą — W miasteczku Kluwowi zachowały resztki postaci Wojewody
Świdzińskiego, pani córki Jego nie tak dawno zmarłą Kasztelanowej Lanckorońskiej [illegible] Kluwowskim
Sławieńskiej. Sam [illegible] wyrosła, doczekawszy już Prawnukow rysy Pra-pra. Dziada - na pamiątkę
[illegible] kosztowna — w Nowem mieście - drudzy [illegible] Świdzińskich, w klasztorze Bo. Kapucynów
portret. Lanckorońskiej [illegible]. Z rysów twarzy zdają się być podobni - bo [illegible] podobni z [illegible] być [illegible]
Rysy twarzy [illegible] Piękna Dusza piękne miała oblicze. Świdziński Wojewoda Bracławski
z rzadkich [illegible] [illegible] znakomity w wojnach słynny pełen zasług znamienia. [illegible]
Dwór Jego był okazałym - Krewny Jego Faiat Borejko gdy do dworu wojewody wybrał - wynosiła
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 1000 fl Wojewoda [illegible] [illegible] [illegible]
i [illegible]. Nowemmieście - Sulgostow - Kluwów [illegible] [illegible] miał [illegible] Pilicą - i Starostwo był
[illegible] Przedziedzicem [illegible] Konstantego Świdzińskiego — Miał 2 synów — Syn
Jego Michał [illegible] był z Marianną - Po [illegible] Wojewoda miał Sulgostow
w nim już zamieszkał —

---

(1) dawny [illegible] Lubomirskich. Związki [illegible] [illegible] [illegible]

Syn Michał ożeniony był z Barbarą Radziwiłłówną Krasińską – Za jego czasów zbudowanym został Pałac –
który dotąd istnieje – Pamiątką jest czasów tych IV Jak też Wiśniowiecki czasów Zygm. III. Stoi tu też zamek, ten
Domu Pałac. Wielkie mężów Polskich Panów – Wtedy z siostrą Swidrinskiej Królewicia Karol był ożenionym
Dla przyjmowania Carskiego gości, dla których specjalnie ten Królewskim Pałac Swidrinski dom ten na stosowny skalę był
Dworu. – I Karol najukochańszy syn tych zamczy Ojca Zygm. III wszystkich przyjmował dla siebie zapałem sym-
patyją i postępowanie Jego w sprawach Kurlandzkich, okazało wysokie usposobienie i talenta, charakter
silny, serce szlachetne. Był to rzadki Jedyny ludzi w ciężkim położeniu mógł ratować – Królewicz Jego typem był
silnie przy tym obowiązkom swoim, i w nim wytrwał – Przy wyjeździe na koronację na Polsku – skutek tej
Jak kochano Polakiem na Jaskim – Pałac ten w Sulgostowie zdawał mi się być pamiątką tych miłych nadziei
i sympatii, które pomni tak zniknęły, zabytku dla złomków bo idą Krasińskiej, który żyje ciągle w tych czasów
i Gaudi – Pałac ten tak piękny, tak obszary, w formach swoich zdawał mi się być pomnikiem tego faktu
który ile mimo ciężkich nadziei, był szczęśliwym – Będąc w Sulgostowie mimowolnie cofnąłem się myślą
Nim w otoczeniu swoje przeżycia na Krasińskich z ludzkim sercem swoim – Pełne pokoju i spokojnego
Bożego – szczęścia rodzinne Swidrinskich – Los Stanisława Jarzyńskiego
Obojga, mili w sobie prawdziwe coś Królewskiego. Jedni byli tego majestatu – Mordował się ród Jerzy i Dorota
uroki i wyższy widok. Ten ich widocznie czynił duchem wyższym przemienionej – tamtych odbijali warunki
usposobienia i miłości – Obojga radowali jakby z urodzenia godni najwyższy chwały, pomimo tego po
sobie tak. nie ustępujący, najgorszych Królewskich, którzy im ich rzadko należą – Stanęła mocą miłością serca swojej
z ogromnym jej tu motyką chwały – Dostojnikiem i Krasińskiej miłości jasne w tem tak rozpoczęty na Stanisława
do której tak dążyli Kasinskich XVII Dnia Jedyna tylko córka Stanisława była Królewna Stanisława – Jedyna
Drugą Krasińskiej Królewną Sardynii. – Je i sympatyczne myśli i pamiątki wchodzą do dwóch w Sulgostowie
klasy nagłych tak ludzi okazały, duż serdeczny – Dom Swidrinskich. miał ludzi rozmytych i poczciwych. Najwięksi
stawy w dzi rodzinie wojewodą i Prawnuk Jego konstanty Swidrinski – Na wielkim balu ich był
ich siły, rodzaj ostrzeżenia – konstanty Swidrinskim tamty jest z tych publikacji pan wiele lat żony
i prac Jej mniejszych – Jest dzielnej siły człowiek, płomienny ale olbrzymie wymowa, ogniwych wulkanicznych był
wybuchów prawego obywatelskiego serca – Ze stanowisk prywatnych hrabiego cofnął jakby lew srogi obrotnie
od lat wielu pojawił dwoje majątek, na szarowne w księgach i rzhopiemych nabyciu – utworzył sobie w kraju
bliższą Jest mi o tem marzenia mówić. ogrody tamte ale mi myśli mogą o nim jako szczególnym
dobrym i znanym chcę powiedzieć – W Sulgostowie ogród starożytny dawno Pradziada pojawił z swoim
Ogród Sulgostowa jest tych dwóch ludzi jakby Pomnikiem – ——.

Ogród ten który ulegał nagłym wojewody pod pozostawionym Pałacu oblany wodą otoczone jest
kanałem – Dostała jasne starożytna Brama – dotąd. Przy niej Kasztany stare drzewa. Dwa z jednego
Przejeżdżając, tuż przy nim trzeci osobny, dość rozumiejący w jednej splątali Koronę. Zaraz krąg wielki
Krolowy, ozdobiony grabami – już starymi formuje wielkie grabowe sale, przez wejściowe na pamiątkę
w różnicia pierwszej rumianki Starożytny wynagrodzenia zniszczonej — Po nad kanałem z prawej
strony Kępy – Ulica dość jak starej Jodeł. Kępa, Kanał, Groby, stanowią starożytny ogród Sulgostowa
Zacnemu się nastrojowi z owocowym – Jest jest w kwadrans na około opiekunami ozdobiony we środku
jest Wielka dipowa, tłkane. Ta jest wśród drogi z kępy do Pałacu. Pałac parter jest z samym
ogrodu starożytnym, wchód do niego z ogrodu był szpalerem z wielkiej Altany – To wszystko
dotąd zachowane – Za co P. Jancko rodzinka Kasztelanowa Sołamicka dla cnotliwe Damy serdeczne dziś –
Kowata – Je Jabłoń pnie się Ojca na pamiątkę urodzinie pozdrowi – Od Dziedzińca Jest przy oknach
do Topole – Z okien pnie topole się rozkłada. Je ich Kawa – z którem topol na dziedzińcu –
Wychodzi pokoi topolowe wrzód ulica Jak rzeźnie z topól samych utworzona perspektywa –
Zachowanie te pamiątki; na dziedzińcu z jednej strony od pałacu rozciągnął się plantacje Jan
Swidrinski – Po dwudziestu kilku latach stoi dziedzic się dziew rozmaitych – Klombami pojedynczo porozrzucał
pilnie dniem. Kasztany z różowymi kwiatami Jabłoni – Sufe. wzmiankę drzewa, amerykańskie, jakie w
niemi niemij wytrwać mogą – Jego ulubionych Pradziada grzywy. Jej wielki dziedzińcu, wpół sosen
amerykańskich. Stoimi się liściem wielkim jeszcze młode Świerszczy – jasno się wielkie amery –
Kasztanu sosenki – Stoją kolejki, wielka kolleżki a dziew pilnych – Rzeźbiły z mahoniowe. pięknie
na środku – Ja mi Szkolna lew rycerska – W rozmaitych stylu starych – wobec ojców pod ich
Straży się szykuje – Li na miłe spoglądają i pewne pyszne i wiedzą ——

Syn Jerzego Stefanina był z Janem III pod Wiedniem jako Dyplomata wysłany. Bart Jego ostatniego
zwany Salomonem Rektorem Polskim – Umarł on do rozszerzenia wiary Św. przybyły – Sławnego z owoców Orzeszkowej
Przyjaciela Mordka. Prawda i Prawdę. Jej do druku Klasztor drugiej się Jemu Polska mowa, Jego do mamunich
Jego Dom Potomki nosi na orzeł swojem – Jak stosunku była Krzyżami oddana była miłosierdzi. Dnia za komon
Klasztorowa tradycyjna – Świątek tamtejszy Ojca swoich Jego kamyku – Kosztowo dnia Jej wspomnienie nami-
Jego wzniosłe cnoty. Świątobliwości Jej modlitwy — to do świątobliwości było dawno pokoju Jej wspomnienie nami-
Barbarzyńskie – Sienna tyrańskie Sława. Świątobliwość Jest słowu. Świadczy to Bogu – Znu mumiki Dom tam
o Imanuely i Jabłoni — Jej Alexander Syn Jej Stanisława brat Jednego. Jego biskupiny – odziewał wraz z
przyjaciel Swoim Boskiej. Często dowiedzieć. Urodził się tam syn Jego biskupi było dwojga pokoju Jej wspomnienie
za rzeka odebrał złoto. Jan Jego omnii się z wdowego po Jej Świadczyli złota ich Jej Jabłoni i Jej
miejscu bogactwa oddał swoimi do Lubomirskich. Drzewiej i odzywnie. Lecz zbogaceniem mieszkań
Ich rodzinny Upadek. Odtąd mumienitych ludzi się drudzi —
Świątek bogactw. i Jakomowiem się Kasiki ——

Jak rozmyślaniem o ogrodach jakoś z Sulgostowa. Domu pustoszeją przypomniały mi mamę ukochaną ubiór do samotności
z bożą myśl umysł swój miał w życiem grobowy kamień Jana Kochanowskiego. Sam parafialny kościół Jana Kochanowskiego
bliskiej mamy Jego Czarnolas. Ja leży Jan Kochanowski słowa grobowego kamienia. Obie wsie - Lu jak te słowa mamie
pamiętne. Dawniej ax do ustania chodzi Polskiego nazwisko. Mimo to dziś wiekowi, kiedy z nich przemówi zbiór wielkich pisarzy
myśl pamiętek. „Był i wiek zwany złotym". Drugi niby wzmocnił upadku. Sąd nadziei rozpoczął mowy krzyżowej Ogarnięty
Polskiej siły w duchu i języku - „Jeszcze i nie rady, dziękuję arcybiskupstwu - Ja nie wiedział ludzkim znudzi, pisma, i wzniosłe
a pokój Dawidem też zamiast. Lu nad wszystko i nad wszystkim zawsze wynie Kochanowski. On jest pierwszy -
Kto mu wróżna? Kto wyróżnia kiedy z dzieła Pana wszystkich wielkich i Naszego - Królowi Psalmiście
Kochanowski boskim duchem natchniony na prostotę serca swego. Wśród Króla Pieśni, w Polskiej mowie
wydźwięczał. Nie stawił swojej pory i Pan stanął. Pełni były pieśni tej miłości utworu Boga. Proroka
tylko upadkiem tę ogniska swoją miłość ku ukoić. On jest pierwszy, to najwyższy kochał Boga
Boy. o do pierwszy Jego. jest natchniony — Równiejszemu swemu, najgodniejszemu zadarł Boga. Proroka
w Boskich słowach miłość swoją wyśpiewał. I z Bożą żyła Dziejowego, rozdzielił się Szlachcica P.
narodowych strzałach życia ludzkiego i znaczenia. „Sannę pomyślmy go przedmiotkiem. rychło potem już Pycanem
Hetmanem, Królem, Mędrcem, Biskupem-ogrodnikiem - Jesteś go widzim Poety. mówi — o obie
I wdarłem się na skałę Rzymu Tarpejskiej
Gdzie dotychczas nie było śladu Polskiej stopy —

Kochanowski najwyższy Poeta. najszczerszym, najprawdziwszym jest Szlachcicem. on to Pan
swojski - gospodarz - mieszczanin - domator. Zakrzątnięty gospodarstwem, otoczony dość liczną rodziną, jeździący po
trybunałach, za sprawami swojemi i przyjaciół. Przyjmujący dworzanie gościnnie krewnych sąsiadów —
Jednem słowem Dziedzic jednej wioski w Parafii Zwoleńskiej - Pan Wojski jest Bożemu dziełu
Psalmisty — Kto wie.? może to ten szlachecki wiejski żywioł. do takiego uczniość Gospodyni —
Czarnolas wioska jako to mówią Polska - w najwyższej jest równinie - staranności rozsądku X. Jagiellońskiego
nadała piękna cechę ustronia zaciszy. chowa się po byłu wiekach, nie z pamiątek Kochanowskiego nie
zostało. Dom z wiekami, kapa obutwiała jak mi istnieje. Szkoła dwór ulatnie że skarbu pozostały —
Czarnolas staraniu przyozdobiony, mości cichą ustronia przypomina. mienia Kochanowskiego +
Dom jest nowy, w innem miejscu gdzie był dom Kochanowskiego. Niewielki drewniany Gdzie wiedz
gronami dzikimi okryty — Na mocno pnącej się ścian Jego. wszystkie na najpiękniej zabudowane —
Żywa nie jasnym domu, mamie dachu dotykają kilku wiekowych Jodeł. Klomby z wiekowych starych
rozłożystym Topoli cudnym bluszczem akacjami, kędy jest kilka kwiatów przy domu od Dziedzińca -
Dom ten prosto jest w gęstwinie, wielkich wiekowych Kasztanowców. Otoczony parku pomnikiem wiekowym
i wspomnienia nim - Dom ten jest prawdziwie Domkiem wiejskim i szlacheckim — Tablica z wiekami
Kochanowskiego, w wejściu w ganku — „Na miejscu gdzie był dom Kochanowskiego Gotycka
kaplinka. Wiedzie do niej pnie kilka wschodów. Nad portem wiekowe - Zbudowany jest za Jana
mieli domu Kochanowskiego. Wewnątrz tej kaplinki, zostały przechodnim. Grób mój Jego ostatni
piękności X. Jagiellońskiej Poezji. Kogo innego wprawdzie drukuje - Na niepodległości, mów
jest tam zawieszony - Lubi to Domowi Pani wiele miłowania to ustronie, zdobiąc to
miejsce, nad nim stale czuwając, pragnęła się do uczczenia Pamiątki Kochanowskiego
Ja pomnika marmurowej Jego statua — Cieniem Kochanowskiego cnoty winna powrócenia się
przyjaciół dyle świątkowe piękniejsze słynnie oddam zdawano pobożnie skonany ta —
z tej kaplinki drogą prowadzi do lipy Kochanowskiego — Wśród gaju- rany wśród lip
we trzy rzędy sadzonych z stron obudwóch. Pień ich obwód od szpalerów — Nawet
jest piękniejszy. Dziś jest tylko obwód dawnej lipy. W tym obwodzie stoi Jabłka
z zagłębionym stodownym wiekiem. Lipa ta była blisko domu na krańcu ogrodu i pola
Dziś się to w wielu miejscu szlacheckich zaścianków; dziś na brzegu ogrodu dwór
granicy z polem - Gospodarz w ogrodzie swoim będący jest mu i w polu - lipa Ko-
chanowskiego na brzegu ogrodu przy Jego Boku stała —

Koniec

Wspomnienie

ś. P. Dnia Siedmiuszenia Pierwszym

zdaniem jego testamentu.

Przykłady ludzi, którzy w całowiekowym życiu pełni byli cnót i sprawności są wielce dla nas korzystne, bo mowa jest zwykła tych, którzy ze [illegible] zdobywaniem mogą dłonie na szczycie sławy [illegible] większe znaczenie przychodzi kolej ludzi znakomitych w danym się rzeczy, w szczególnym obwodzie przewinięć swoich ma [illegible] — w tej małej sferze, gdzie jednak aby dawne dnia, sługami [illegible] swoich przykładem i zbudowaniem, wszystkich [illegible] nie zgarnęły ich one wszystkich z miernia swego dłuższe [illegible] jasno prawdziwa [illegible] Wszyscy oni na [illegible] wszystkich, w tak wielu ludzi wielkich, każdy przedział [illegible] zdolności, zawsze dawna dnia wielka.

Co Kto, kto by chciał być sobie panującym, ulegliwszym? Kto jest kto by dłużył drugim? mądrze radzimy dawaj za [illegible] zbawienie sprawiedliwości dobrze prawdziwe.—

Własnemi sprawami kierować nie umiemy, jakże godziny na [illegible] sprawa publiczna: Ktoś to z nas jest kto by mógł wypełnić [illegible] zajęcia na wielki przykład, kto nie lat dzisiejszych mógł wskazać. Skarżyliśmy go sprzątnęli we [illegible] z prawicą i dawna, dawna: Byłeś [illegible] z Bogiem chwała Boga! [illegible] [illegible] [illegible]

nie jest najwyższą nie słowa! A zaliż nie mniejszy sprzeniewierzenie
[illegible] siebie, musimy być drugim przykładem...

Mogąż być tacy ludzie filarem społeczeństwa?

[illegible] członkowie Królestwa Chrystusowego być społeczeństwie
go zwanym, [illegible] Boga celowania jest głównie.

A zaliż chciwość nie jadowita serc naszych. Chciwość złota jest
korzeniem wszystkiego zła; najgłówniejsza, bo jeszcze nazwa
trucizna.

Spojrzyjmy na zabawy teraźniejsze. [illegible] zbyt niebezpieczna
szkodliwa. Żywo malnje zabawa ducha społeczeństwa. [illegible] i
wypaczony duch rycerski, poświęcenie [illegible]. Co jest
dziś naszą zabawą? Gra, czyli chciwość, jest już zabawą szkodliwą.
Hazard zawodzi nie jest niebezpieczna, nacechowana [illegible]
[illegible] chciwość gdzie się wkradnie do duszy
[illegible] garnie i straszniejszą jest od ciężkiej
choroby, z niebezpieczeństwa. — Do tego zdania ludzi nie
przyprowadzi, [illegible] zdrowie, ubóstwo, [illegible] ucieczki, na to był
[illegible] w którym [illegible] na ziemi nie jest straszniejszego, [illegible] złem. Złem dla
[illegible] jednostkowym.

Cóż jest dzisiejsza modny zabawa, sprzedajna a nasza [illegible]
dzy życiem. Żadna najmniejszą winna duszy, małżeństwa? Czy się
przyczyniamy zepsuciem obyczajów?

Niemyśl kumanie w domowiny w uczuciu sprawiedliwości,
własnego osobistego interesu, lecz ubiegamy się [illegible] będąc wtórnej

sprawy, abyśmy nie zdołali harmonijnie rodzinnie. Która wtenczas osobisty interes bez żadnych na nie względów rozumnie i mocno.

Te niezgody rodzinne, te złośnie domowe, tak powszechnie i zwodzą [illegible]

[illegible] co prędzej przynajmniej [illegible] we wsiach włościan z [illegible] mych dziecek, czynimy im jasne, prawe!

Wybudujemy i zbudujemy kościoły! przynajmniej chaty [illegible] jedne przed drugim Chrystus.

A wspólne rodzinne i cudowne codzienne modlitwy, prosty ale wieczór, po naszych szpitalach, domy ubogich i chorych, gdzie są?

[illegible] w pobożne zwyczaje chrześcijańskie naszej [illegible] miejsce ~~w rodzinnej~~ złego, od dzieci niebezpieczeństwo duszy. [illegible] ta zachowujmy je w chwale Boga i pokoju, pod obrazami, 80 lub 90 letnich pra-dziadów, pra-babek. [illegible] cała rodzina w siebie zgromadzająca, pamiętnicami, błogosławieństwami [illegible] cnotach utwierdzali. Miłość rodzinna, harmonia rodzinna. Oto to było prawdziwe szczęście, tych licznych [illegible] w dymach, po pra-dziadach [illegible] z dawnym ludem z nad Wisły żyjących. [illegible] te zabawy, cnotliwe, po chrześcijańsku, po dziecinnie w rodzinach naszych. Wprowadźmy wiosną nowe życie; to będzie najmocniejszy fundament [illegible] społecznej ewangelii. Nie mamy [illegible] nie dla [illegible] i [illegible] [illegible] już to czynić wolno; nie dla [illegible]

wynoszą się jedni nad drugich a cnotach uczynnością z sobą
równi; bez Nich pogaństwo, pogrążony zadumany naszego życia.
Biorą się, jej na bitwie z wrogiem za z grobowych kamieni.
W każdym kościele naszym spuszczamy na grobowce, tam za
wygnie imiona bodźcu równie znakomitych w Narodzie jako
[illegible] domu chrześcijańskich mężów, cnotliwych żywota, nim
[illegible] kościoła, ciągnie czujących zgrobiony, chwały
[illegible] dziatek katolickich obowiązków.

Będziemy tamtemu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] cnotliwych [illegible], [illegible] [illegible]
Burzeń i błogosławieństwa.

Zwróćmy [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
biografie każdej prowincji, [illegible] cnotliwych [illegible] [illegible]
[illegible] mogłe. Uświadomiwszy [illegible] historyą [illegible] naszej
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible]. Jak niemniej dla nas drogim niech
niemym [illegible] skarbem.

Stoją nad grobowym kamieniem [illegible] Pana [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

wrodzonym był do Majewodztwie Kijanowskiem we wsi zwanej
Poliwyniach. Pochodził ze starożytnej dawnej szlacheckiej rodziny,
z której wielu zaszczytne posiadało rozmaite w Rzplitej godności, [illegible]
swoje rodzone za krwią usługi, odznaczali się; zawsze pobożnością,
bojaźnią wojskowych [illegible] rozmaitemi cnotami chrześcijańskiemi.
[illegible] uciułując się ubogości, za oburzeniem wielkiego [illegible] [illegible]
własnej, aż nie tak bardzo znacznej ojcowizny, posiadał ci niepodległego
obywatelstwa, [illegible] nic ulegli; stąd zdania swoje [illegible]
nie przemilczali. Szanowani byli z obywatelstwa i chrześcijańskiej
szlachetności. Tatem był [illegible] Jana z Tęgoborza [illegible]
Kazimierz Chrzęszczewski [illegible], miły, z bożenia obdarzony jako zrodzona braciom, z
jego. Urzędy i gościny o chwale z Rzkzi Boskiej Bardyszowskiej.
Dobrodzieja wielu klasztorów, nadawszy to [illegible] Karmelitom. [illegible]
Wielu uszczęśliwił ubogich stanowiąc domy, szpitale; co dziennie u je
go stołu, bywało sto osób samego ubóstwa, którzy na sali [illegible] zaraz
obok jadalnej, wspólnie przy [illegible] z dobrodziejem
rodziną i gośćmi obiadowali. Tak się [illegible] ubogich kochał, załadał
ani najdrobniejsze. [illegible] jego [illegible]. Ten [illegible] nie [illegible]
nie [illegible] i cichy, w życiu obywatelskiem, w życiu publicznem
silnej i czynnej był woli. Dzy [illegible], [illegible], dobra
[illegible] ubogaziły, [illegible] do Rzplitej [illegible] [illegible] zostały
dziedzictwie wielu osobom, czem [illegible] wielu [illegible]
[illegible]; a dobro publiczne cierpiało; bo [illegible] służy
[illegible] na utrzymanie zwycięskiego [illegible]; Kazimierz

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] z najpierwszego Kijowskiego. Przy nieszczęśliwym małżeństwie będąc i [illegible] mając dzieci nie macierzy majątek, tem srodze, nad [illegible] ciężary czynsu, nie ustannie w Warszawie [illegible] miszkiwał. [illegible] [illegible] nowy ifor[illegible]wny, z całej ochoty krajowi służąc, mało się, kto [illegible] o swoje zamane ubytki. Wielcy panowie [illegible] Kijowskich [illegible] zawsze za Dzbie jako adherenci Jasnie Wielmożnych Magnatów, [illegible] [illegible] [illegible] z Kijowskiem Państwo. Sami bogaci [illegible] [illegible] stałości charakteru szkodzili ich klientelli. Ten [illegible] Hetmanu [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] i ustawienia innych. Niemogłżby mi [illegible]
[illegible] nie pozwalają nam ulegać dla przyjemności ich upodobania,
[illegible] [illegible] [illegible] zasady
[illegible]

Ten [illegible] [illegible] [illegible]

serca cnotliwego miłości [illegible] w Kanadzie
[illegible] Zdało [illegible] zakonnik, rozumiejąc [illegible]
[illegible] w najuroczystszem wdzięczności obyczaju wielkiem
[illegible] najwięcej Czcicielowi Najświętszego Serca, a nawet
[illegible] w szkoły we Montmorency
[illegible] na nią, [illegible] zapisał. Najsłuszniejsze [illegible]
[illegible] ofiarowała, młodzieńca ojcowskiej [illegible] uczuciami
[illegible] oddał Czcicielowi Czci jako własne [illegible]
[illegible], jako zwykłe [illegible] miłości [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] prawdziwej ambicyi, umiarkowanej roli
dnej. Pamiętajmy chrześcijanie, gra ta, bywa najmniejszą ilością
winy, niepostrzeżenie nas [illegible] zdarzeniu, jako najprzyjaciele dusz
zwodzi i od mych godności mierzi. !!!
Obszerniej wyłuszy testamenta J.K. Mci' Pana' Ś[illegible]nia' Ś[illegible]nego
pierwiego w tak ważnym dla siebie z tajnikami Duszy swojej
rozmowy.
Testamenta są to zamysły wielkiej wagi w historyi domowej
mające, w nich się objawia ostatnia ostatniemu ich dzieła umysłu jasny
widowidło. Dzisiejsze testamenta są bez wątpienia zajęte tylko
rozporządzeniem majątkowem, majątek jako jest tylko dzisiejszym
celem życia, nawet śmierci w testamencie krwawą
głowną zadaje, co się stanie z tym majątkiem! Kto go posia
dać będzie! kto go awładnie! Dawniej było inaczej. Majątek w
zwartej mieścił się, zadługości. Wyższej chwały Boga; zbawie
nia Duszy; w Drugiej chwili Ojczyzny; Ś[illegible]tej
Ziemi, w zwartej [illegible] majątku.

W Imię Ś[illegible]tej Przenajświętszej Trójcy Ojca' Ducha' Ś[illegible]tego i
tego Amen.
Ja Jan z łaski Bożej na Chojnicach Zdzięcinach Zdzięcin
Pleszewskim Chojeński, [illegible] Kawalerii [illegible]
wanus, Wenecya, [illegible] Grzegorza [illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible] na ciele [illegible]
[illegible] [illegible] chcąc się

sprawiedliwości Bożej, jemiłą i błogosławieństwem, wzrastają, mają
Bogu mojemu jako prorokowi moich rzeczy i słowa mego
zawsze dzieci, dzień, i zawsze [illegible] na ostatnim Dzień
który wiadomy mi Pan życia przeszło prawicą [illegible]
dobrotliwie wysłuchanemi sobie drogami i przemodlił mi za dozgon
mego przyjaciela miłość, doświadczenie w moich miał go sam Bóg
zgrzeszy, obdarzył bożnem pocieszeniem, szczególnie w ciągu
życia obszyrnym [illegible] łaskawiejszy sposobnościami. Z mam
za Bożą i Jego dobroci imiona Pana bez granic, ze służbę
[illegible] na dniach mi dzisiejszych ad dalsze, ale pozwoli mi dać, że
przy [illegible] wiadomości obficie dowiedzieć, [illegible]
szczególnie dniach mojego.

Po Bogu pierwsze [illegible] moi przyjaciele w realnem aby
nadzieje, których chlubnem [illegible] mi zaufaniem, wiadomy
mnie [illegible] wiadomości mogą z Narodzenia pobożnością; za [illegible]
[illegible] łaskawa [illegible] mi przychylność [illegible] jemiłe i
[illegible] dni moich wiadomi im były pomnożenia i błogosławieństwa,
ile mają w tobie żywej pamięci na wiadomości, ich
za mnie wiernie przyjaciół. Wyłącznie [illegible]
mnie wspaniałomyślności obywatele, jacy [illegible] w ciągu [illegible]
mego rozpuszczonego moje były wszystkie [illegible], za [illegible]
serca, przez które bez mnie chciały, a których ja [illegible]
obiegał wiadomości. Sami byliście wiadomi jak wiele razy
wiadomi dzieci na wieczną [illegible] wiadomości [illegible]
[illegible] [illegible] razy w rzadkich [illegible] i wiadomości, że

najuiciszne dla dobie szczęście wtem, aby widzieć mogła [illegible]
[illegible]ieci grantownie cnotliwemi dla tej zasługi nabożnie [illegible]
[illegible]. Chcemy żeby zwłaszcza [illegible] [illegible]
[illegible] abyśmy były bez [illegible] [illegible] niewzruszonych [illegible] [illegible]
[illegible] naszego stanu rozdany [illegible] [illegible] przyniesie [illegible]
[illegible] [illegible] mej [illegible], a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

ich do tamtejszych mieszkańców prowadzeni być powinna. Ktoś
bowiem ich dzieło jest i we imię, to wszystko czynić należy, bez
względu na to powiedzą, bądź, niniejsza o ich prochmuły;
choćliwa cnotliwa cnotliwa serca najmilsza, jest za nieznaczna dobry
nagroda. Lecz oto sprawiedliwość nasza na nas woła, czyjemiż
to my bliźnimi ichrzcu za [illegible] jest [illegible]
[illegible] sprawowitych mniejszych, tych nieoszczędzonych bliźnich,
którzy skargnowszy swe siły niezdatnością. Dla nas bogactwo,
wszystkie jest tylko i zatrzymanie na małą liczbę, dni prawdziwych
tych potrzebują w ubiorze zamiast zwykłego, za nie dalekim
za nam [illegible] [illegible] [illegible] nawzajem zaiskiem sprawcą, zwrócą
[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Burdiskul z r 1835 wracany wyrokiem do Tomska był zaraz ożeniony, jak po wydaniu jego zaręczony
ślub nastąpił i przybył do Tomska dnia 1838 [illegible] Sokołowski bardzo przy p. Gubernatorze w Tobolsku za zbogaceni się
wkrótce w Tomsku [illegible] Sokołowski bardzo przy p. Gubernatorze w Tobolsku za zbogaceni się
mieszkanie ma dużą fabrykę składamy i domy w Tomsku i Suzunie, wszystko należące. Dawał
mocno zygmuncom polskim. Zarząd dyliguje parowe na rzekach Ob Irtysz Tobol i Suzunej.
mieszka dwa statki. Jak i z dowiedział o wolności powtórnej r. 1858 wyjechał do Tomska do Suzunie i wiele osób kazał zabrać
woźnicy [illegible] na statkach z Tomska do Suzunie i wiele osób kazał zabrać
Bezpieczeństwo [illegible] z kupcem [illegible] miejscu mieszkał gospodarstwo w Tobolsku na posiłkowi [illegible]
i był bardzo [illegible] [illegible] [illegible] prowadził gospodarstwo z Podlewskim który ożenił z [illegible]
ożenił z [illegible] Borysku [illegible] [illegible] Bukinski Aleksander z Tobolska
wyjechał [illegible] [illegible] [illegible]

Solejewski Hieronym z Swerdli Jekaterynosławskiej powiatu 1830 do wojska Polskiego pod szaulisami z konnicy
oficerki w emigracji był w Londynie. Nie otrzymawszy brzegi zawiesistego uniformu, Matki wiadomości do kraju
w Powstaniu r. 1831. obstany w roboty do Nerczynska. Gross Adam [illegible] prowadz z Lublina, gdzie cerowiec
lat kilka ciężkich robót na posłaniu w Irkucku oddał się z potrzeby swojej, w niej nie tylko udoskonalił do
tour Komotka w Kiachcie, dla pomyślnego powrotu Matki bez tłumaczenia wrócił. Gross Doktor z 1848 pra-
wdywod w Powinnach, publicznie bity rozgami w Wilnie, dom jego był otwarty dla jednych i wrogów
i dla wszystkich nieszczęśliwych. A Hers. [illegible] w Petersburgu Ludkiewicz z Matkiewiczem był w
robotach, mali ewentyllatory, między innymi nie potrzebni sobie jako jedne sukny, dwie koszule, ostatnie
z ubla wszystko co mieli oddawał. Z [illegible] pozwolenie się Nie Bielgowo powszechnie uwolniony
Jamishowski z Podola z r. 1838 zasłany w roboty. r. 1841 na posłaniu umarł. Z r. 1831 Jurecki Roman
i profesji Kowal pozwany z Powiatu Iwano - Jamishowicz, skąd rodem Szlachcic z odbył Kampanię r. 183
na pola bitwy wojny, [illegible] wielkie miał stoczenie Matki. Mowa była ujść z tego, że do uwolnienia go nie
nie radano, tylko ale prosił o pobaranie [illegible] czem na rozbiór tego mowiąc czyand je papierami Zawor
je, płaczeniu mąż się nie rozgniewał pan postanowił do stanowienia Matki tylko do Omska. Bez utraty Zawor
Wilejow, wstał do Służby cywilnej na prośbę by najlepsze Matki przeniesiony do Sagielskiego na ulubieniu
do Tymkowskich zakładów Starstad rodzi się pomocą i wpływem r. 1855 [illegible] i w domu
swój Matki w miniskiem umarł. Kaszkiewski Wojciech z wołynia zmarł w 2000 dom mu konwersa
wano w roboty zasłany z r. 1838, wypuszczony w posłaniu r. 1841, jako duchowny myśliwy trudnił się polowaniem
i gospodarstwem zmarł z przyjaciół Leo: Klemensowskim, zmiłe dom pod Irkuckiem z dwie kolejki
zbierał obadzał ludzi znakomici. Wiara Klemensowska z r. 1833 sprawy żałuje za stary na posłanie do
Kuchara w Jakut. Jakucku. Żona do niego przybyła z dziećmi Zabawy mile [illegible] skończy ukończ w Kuchary
Kuchara, dla edukacji córeczki przeniosła się do Jarzynska - edukacja trudniła się P. Dulinska - umarła tam
Chmielewska z Jakucka, mąż z 2ga córeczkami powrócił - Kozakiewicz z r. 1838 zasłany w posłanie roz-
padła się Samotna po śmierci Jego wróciła do kraju - Waldbrand rodem z Warszawy z r. 1838 wcześniej
Wilno na posłanie do Jenisejska Zabawy, przybyła do mojej nagrodzona Balinska. Opowiada M. Ba
linskiego [illegible] Dom ich Kowański potem był Zawsze kolegom, [illegible] wygnanie [illegible]
Urocyste święta zwyczajem obchodzili zbierając się w domach Kolegów. Te zbiory [illegible]
Te zbiory [illegible] były u wygnańców [illegible] i uciechy [illegible] znakomitych kolegów [illegible]
swoje gospodarstwo - Mowa o byciu Starzyzną, [illegible] wygnańcy [illegible]
wytrwali do śmierci lub [illegible] [illegible] [illegible]
Byli [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[

Mrozowski Tomasz z Bratosłocki, r 1831 uciekł z Sokulki, złapany w Omsku, przeszedł
w Omsku potrafił opuścić się w Omsku Tomasz go tam kupiec Rodkiewicz z Omska,
który pobierał zyski do kapitału Mroczyński opiekował - Migurski z królestwa Polskiego
po kampanii 31 roku emigrował w Turcji wrócił się z Tomaszowska, do królestwa pojechał
dla wujka błogosławieństwo od Matki. Schwytany postanowił został do Orenburga w
Jordaty. Przybyła mieszkała Jego ślub wujki - mieli dwoje dzieci które tylko pozostały
umarli dziecko tylko dotknęła pobyt im tak nie stał bolesny nieszczęsny rozkaz
ny powiaty, postanowili mieszkać i wyjechać wieku swoich mowiołat. Chcieli wyjechać
a ty umarli dziatek jakoby utonął zrospiewany ojciec został dziecię nad bro-
giem, a matka ostrzegła by tato, co ich udawał na trzeba było po stracie dwojga
dzieci stanu i wagle piękne. Tymczasem zgromadzenie stanęli jedny ulicy męża w
osobno-urodzony Dziecie - tuszyły ja odwiedzali wtuli w podróżnym mieszkaniu
a tymczasem pan wiedzą w Petersburgu wyrabiała pozwolenie powrotu do stu-
dzi jako Tellingowska. z umarłymi dziećmi chcieć ta w rodzinny pogrzebać
Jadwiga Rzewuska w pół roku pozwolił urodziwszy tarantas wtoczył 2 trumny
i mąż skuli pod kołem - i tu przydarzy był dworca wujkowy. który miał
odstawić do granicy i dawał on tutejszego nimi nie ma jakiego studenta
Stanisław wiary Jacob wrócił ulicznia męża - pod Saratowem tyfus mu
zgłosił i miał uciemięty dalszej życia nie wytrwał - mi umilkł. Żona
wiarowy został oddany do Kazanowa - wiskanowy na drogie kary do Ko-
czymu - jednak. Nanidest ocalił że od katorgi z robót, ale w Bałtaliony Ser
czynska wysłany zostać a zamu do Litwy. Strzyżewski nadzieje powrotu -
pozy nabali ciuta swoich dziatek w Jaroslawiu - Zdolenia do pisania za wszystko
wiele całą pobliskości Rosyjski - Pozno był aresztowany z okrzykiem mój -
ryjący sympatii współczucia całego miasta - Siedmi to zdaniem obrali za
mieszkanie swoim drammatow i powieści - Żony lustrzata rozłączenie ale
w Ufie i przybywszy do mieszkania w Petersburgu - Po powrocie umarła
z tuchot - on został bez powrotu # z roku 1830 Milnura chłop z królestwa Polskiego
cebet partyzanta ranga rotmistrza Starowiejski miły, Amelie Dzielny / Liszewski Adam chłopak
z Augustowskiego, wczesne powstanie mieszkał na usługa Kaczmarka, który o wszystkim
wiadomi radzi: donosił, chciał go [illegible] obiecywał zabić; odjęto mi charakter po
tylnego więzienia, jako zabójca powrotu nie raz - / Mirecki Dzielny mroźnia w
najwyższe miejsce do Ekatarinburg wskazany r 1846. Dzielny [illegible], Wypuszczony
w poszukiwaniu trudności gospodarstwem / [illegible] przybyła w kopalnie roboty
[illegible] Dobrzyn [illegible] Zaskus muzyka [illegible] Supricht z Sugainy.
maniłest lesa, tłuka. U uwalniał ich - bowiemsu byli w poselstwie. Widli
tego mieniłestu, wszyscy zwrócili mogli, którzy 10 lat 5 jus przebyli w Syber-
rii i wypuszczeni z robót; te dwa miejsca, wszystkie. ale Zu [illegible] byli jak ci
ich przyjmą miejscu zostać. Zwrócił Kaźmir Polak z Sokolowicz ich pry-
ich-pisko Dubrzyn, Deskus mazurki odesłani do Perowy - Mirecki Supricht
Jelgerny do Wiatki / Rimarowski Leopold z Stanisława) odbył kampanię 31. r. w 1834
Shentschanta odesłany na roboty do 1844. Przybyła komisja pod naczelnictwem Grafa
Jortzy, dla zwiedzenia wschodniej Syberii. Wiele znakomitych ludzi do nas przybyło
z Moskwy rozwiązki pilnie malowali, dla robienia widoków wiele ich zdobył do kam
Wiatki. Jan Dubrowski Rupert zmarł [illegible] Słowo honoru, że nie uciekniemy.
Odbył się nabożeństwo na pogrzebie, w którym mnie [illegible] nie
pisach, opuścił ja znakomicie. Spotkawszy statki na rzeczki miał propozycje
nąć i ułatwienia wiatki, ale słowa honoru nie złamał. — Pomiędzy odbywał podróż
w kraju Zabajkalskim na południu, dla rzeczywistego widoku gór Sajańskich
widoki te pilnie z talentem robiąc po 200 rubli srebr. Kupowano przemiany
do Jemtsowa. Dzi wróceni [illegible] Nowicki Napoleon Filart —
1838 w roboty wcielanej. Około Irkucka w pustyni Syberyjskich [illegible]
strzeba w powiatowych przywiezionych złota - wróciły. W Litwie [illegible]
Kochanie, który [illegible] w pocie Mickiewicza było wspomnienie - Zaskus jego boga-
dzo wdowa zakłamanie - po latach Zo Nicmal dziś [illegible]
Mickiewicz nasi wygnanie prawdziwie gospodarstwo na wiejskie [illegible]
Podlewski Kasol z Krakowa w Warszawie r 1838 nowicki wcielany roboty. z Bapren z
po kilkunast pudów [illegible] spadowali. Nasiona rozdawali kolegom [illegible]
com. Podlewski Celsa Selwickiego z polski pozostali [illegible] punktów pomiędzy na wiosny stany.
Dwa powstania w Syberii się rozłączyły. Rodami w małej liczbie w gospo-
darstwach Syberyjskich sprzedaży [illegible] narodowy rolnictwo gospodarstwo obsza
wiosny silnie w Syberii. [illegible] [illegible] [illegible]. Kasilewicz
trudnił się ogrodem wyrabianiem chochel, drzewiatków, tyrek drewnianych łajek
z kiemi, lichtarzy, pudełek z kory, wszystkie pnie kollegow. Sprzeda-
wał nasiona ogrodowe, roślinności z miast krajowych. ogrodowiny
jak i wiosenne pnienia udawały się później. Kandyzowane miał kwiat —
Liczy nadane na grzędzie —

Mr Supricht Karol pochodzi [illegible] w roboty, [illegible] z Uniwersytetu Berlińs
był bardzo ubogi, ale od [illegible] żadny pomocy nie przyjmował [illegible]
bez wiadomości [illegible] posiadał złota -

Pochodzenia mieszan, i konstytucyjny Powstania z r 1838 zasłany w roboty
Urodził się młody, miał wielką wytrwałość w cierpieniu i pokój duszy, jak
w ciężkiej chwili znajdował dobre jak i w robotach. Pracowity chwili między mi brało
wał, w Irkucku na posłanie miejski, w domu Rucińskich - ci mi dostarczyli
oddali portugs. pożyczając go w chorobie. Napisał cnotę rzewne pożegnanie pod
śmierci rodziny i testament, w którym wszystko to dostało kolegom rodzeństwa
Pan polski po ojcu mieszkowskim koprowi. Od rodziny był zapomniany
jako nie skonfiskowano i jeden tylko Jan: Prowincjalski go wspierał.
Dr Rucińskiego Rosikowskiego z żoną, wysłano do robót r 1834 roku przybyła
Wielkie z poświęceniem się Zupełnym los jego. Dom ich w Irkucku był ostoją
miejscem i cieplem kolegom. Sam się kontynuował wszystkich, interesował się
Grzywno. Jej serce wielkie oddawał dom Rucińskich w Turzyńsku a potem
w katedrze. Rabowicz z oberwiczego to r 1838 wysłany w roboty, wcisty w Warsza
wie zostawił narzeczoną, która dopiero w lat 8 r 1846 przybyła do Irkucka.
Krzemyśnik, zawodów wojskowy znał się z spotkania Rabowicz; ślub brali w
domu Rucińskich. Po ślubie przybyli do Krzemyśnikiej zawodów, mieszkali lat
8. Dom ich był wielkie pociechą kolegów. Dni uroczyste święcili u nich
w stępy spędzali. Po nowy rozwijało wiersze do nich wysyłanie kolegów dni,
a i też do chwil trudnych. Edukacyą ich Medyk Dawali mianowicie Gren-
berg i Lobzyn. Dzieci ich wygnanie kochali. Gdy wreszcie powrócili do kraju
a [illegible] dzieci, 5 ich synów powstała w drodze. Narcyzowski Eustachy syn Adama
kata z Karmelitów, stykał się z spodziewanej ruchawce w r 1833, z tamtych się z Dziewiątkim
pod Sarnowem. z nim we 20 zbrojnych ludzi w krocznie do Królestwa. Dni
wielki zginął, schwytani od kozaków osadzeni w cytadeli. Rodzinni chcieli
ich ratować, udawał chorego. Dekretem go wskazano na 3000 pałek. Zdrowia
stanął dowody o jest szlachcicem dekret spalono jako na chorego z tym
odesłano, jako szlachcica po wyświęcony kurs, odesłano w roboty do
Irkucka. Sam był w dobrych stosunkach z Wygodkim. który był wśród
wygnańców przyrodzonym wandalizmem, najwyższa miłością ich
i dyrygm nieposzlakowanym mężem i wodzem Polaków Narodu w Syberii
Rabborowski Wincenty z Radomskiego rzemieszany do sprawy Sandomierskiej
[illegible] był do r 1844 na chorego okrutnie okradowany. Kiedy [illegible] Kijatari był brzowski
a potem od Stanisławy do Przemyśla, wzięty nowoli pułku pułku wydany do Królestwa pow
dostawany do Nerczyńska w roboty, utrzymywał się z pracy własnej, nie przyjmując od kolle-
gów pomocy. Szkadem albo Skadzielski Antoni chłop z mińska, r 1831 służył pola kow
nieckiego, pod Berezną, rany w niewolę, wysłany w sudety do Omska, z Omskiej sprawy
wskazany r 1833 do Nerczyńska w roboty. Po to latach pierwszego ojca odebrał pismo.
wyprowadzone było, żadne jego uwięzienie się i wrażeni. Wspierali go koledzy, mieszkał
w prudniku Białorackim w kopalni srebra, dobyty trudnie dostawał się do
Jakuty Nerczyńskiej i pułtapard. Sawicowski z Krakowa, Brat Profesora. Sudzi
ny r 1838 w roboty. r 1840 wypuszczony w posłanie o 600 wiorst od Nerczyńska
w Wakuy trudnił się ucieczką na torfopiarni; grał doskonale. Pomiot ich
potem do Kiachty. Zyskał u Kupców wielki. Tam dalej zarządzał jego rady
pułto całym handlem Rosji z Chinami Kiachtą. Posiadał stad kredyt. pory-
chtał do i znaczny fortuny. Nad rzeką Szamilik upadającą do rzeki Czikoju
o wiorstu 200 od Kiachty ona fabryki oleju i orzechów cedrowych. Maszyny
do mielenia orzechów sam wymyślał, ta ma fabryki mydła. W przyszłych
latach ma wątki i wielkie obroty handlowe na zasoby. Dwa wro-
ty. Pojechał do Krakowa za paszportem. Tu jego Zastępuje kolega Borowik
Szczepkowski Wołyńczyk z szkół Medycznych, [illegible] w Uniwersytecie Wileńskim, odbywał
r 1831 kampanię z r 1838 wysłany do roboty do Nerczyńska. Znakomity Artysta
doskonale grał na skrzypce. Gubernator zatrzymał go w Irkucku, urządził mu
muzykę. Sam już był Dekabrystą w posłaniu Watkowski oficer gwardii
Jenerał Intendent Juszczewski mieszkający w Irkucku z żoną Polką. Która
los Jego z wielkim poświęceniem się podzielała. Watkowski mistrzem był
w grze na skrzypcach. miał skrzypce na pospolitej wartości zapisał mu
się Szczepkowskim jako rychło umarł słynne i drogocenne skrzypce
darował mu. Ci pognali w Irkucku bardzo wesołe dzieciństwo
żdżone. Zabrali się Jego koledzy Rosyjscy Dekabryści. Kiedy jego wkła
dano do grobu Jenerał Juszczewski trzymał z wielkim uniesieniem
Już 21 grobu kolegi. który po nim będzie 22 i wody chwili padł
i umarł.

Szczepkowski miał gospodarstwo w Aleksandrowskim zawodzie, z powodu stosunków
jest trzysta, wiorst od drugich do powrotu miał drogi. Nie miał jednak silnej ch
wia i ciągnął za chorym do Irkucka przyjechał w kwietniu i tutaj
wali i grywali wczasie mszy. Robaki czyniły częste próby. Szczepkowski przy
jadł mu te próby i był zdrowy, ale tak się zżył z ludźmi, że ciągle instruktaż
jak postępować mamy, jak mówić rozmyślać, kiedy się kłonić i modlić wraz
w tym dniu przyszła pomyślna powrotu do kraju. — Jeszcze oczekiwano kilka
dni przyszli skrypty Żyw do kraju" pobliżu w Kijowie dość je znako-
bitemu narodowcowi Artyszu [illegible] obecnie Generałowej Jastrzębskiej wspólnie
z bygnerami r 1838 bracia w Kijowie. Szczepkowski wypełnił swoją
się zapisał na Kresjot Irkucki — w tym kościele Bog mu nagrodził ostatnie
miał chwile życia. Artykuły czasu późniejszego wiadomości pozwalają
Sabiński Julian z Podola obywatel, z r 1838 zesłany w roboty. Żona z żalu uwolniła
Matka drobne nieopłacone rodziny zostały. Ciężkie warunki ubogiego; trudnił się dawa
niem lekcji, powracany ogólnie. Urodził powiat nowogrodzkie lat 20 dziś —
Kwidzinski Michał syn Unita z Sallicii, zdolny młodzieniec, pełny
ognistym, żywym, pełnym niepokoju, przymusu działania i sławy, udał się do Lon-
dynu, stamtąd do Konstantynopola poznał się z Czajkowskim, zaprzyjaźnił się w
Persji kozackiej. Udał się na Don dla ożywienia ducha starokozackiego w myśl
stworzenia niepodległej całości, wielkiego ruchu celem Kozactwa, do nowouruskiej
ustawiony, powiązany do Petersburga r 1845 r. 1846. roskazany na roboty
do Nerczynska — w r 1857 był ciężko chory — w bezwładności umysłu i ciała
wiosną + [illegible] r 1856 Muraowiow odbył expedycyą po rzece Amur
Stuka Argunia będąca na granicy Rossii od chin a rzeki Mongolii i Jakuck
między którymi ten kraj Nerczynski obejmuje sobą i tworzą rzeki Amur
które płynie blisko 3000 wiorst wpada do Oceanu spokojnego na prze-
wyspy Sachalin który północna część jest niepodbita, południowa do Ja-
ponii należy — Kraj po brzegu rzeki Amur jest pusty — ludzie się dzicy, nie
znają broni palnej, tylko łuki, bydła i koni nie uprawiają, jadą i żyją psa-
mi, czyli niedźwiedzi. Mają zyjaw niedźwiedzie pielęgnowane w domach
swoich — Za guziki bursztynowe i piątak oddają futra sobole — Ekspedycya
Muraowiow odbył, stukami parowcami tam nasłała cały ten kraj cały
po rzeki, Amur do Rossii przytaczył. Na brzegi rzeki od strony Rossyj-
skiej ludności w wiele stron ustawiła własne zgromadzenia i osady nad
brzegiem z budynkami, koszami dla ratowania i pomocy w utrzymaniu się
żywiącym. — Port wygodny przy ujściu rzeki otwiera drogę do wszechstron
świata całego. — Powrót przez port ujściowy po rzece Amur, Jakuck
i co gore rzeki Lena do Irkucka. Ta droga ta po kilkakroć bijta odby
wana statkami parowcami sprowadzonemi z Ameryki i Szerburga. Do
tej expedycyi zaliczeni nowi Polacy. Tulinski który piękne robił widoki Sy-
berii Tarczewski ze szlachty do Nerczynska zesłany. L. Wilkowy i Szermuszy Sos
nowski drugi inny wysoki. Napoleon szlachcic ubogi z Augustowskiego zaludnia
czytelnik i powieści umiał, ale pełny wrzostem, nadzwyczajnej siły i odwagi
w powstaniu, roku w czasie wojny r 1831 - przez sam prawie rzekł rozpoczął
zabrał papiery i pieniądze, papiery natychmiast spalił. Skąd go stąd
Dowy za spalenie papierów które były zapewne interesujące aresztowali, Paszke
wicz po zajęciu warszawy wypuścił. Ale gdy się z papierów rządowych do
wiadomo o sprowadzeniu więźniów, o rozbiciu poczty i zabraniu papierów
[illegible] [illegible] [illegible] [

Wojnicz Aleksander z Krakowa syn bogatego rodziców r 1838 zostany do Akatuja za roboty. Kilkoletnie pobyt w nawodzie odbył z godnością, biegle, wiele, wiele od innych, ale spokojnie i mężnie powstał nie sprzeciwiając, przy byt pełni wyobrażeni i dani literackich, ale ogólnie uważał i bezwątpienia był katolikiem, pracował jak saba, wiele się wziął, pomagał do ucieczki [illegible] umarł r. 1852 w Kamieniu grobowym porządku mu kolegów wystawiono. Jan Konarski z Pilińskim Aleksandrem w r 1846. W r 1855 przybyło do nas nowe [illegible] Kijanki pod [illegible] nieudanem, córka Jarkowskiego. Winnicki, który umarł we Francji. Braci się jeden [illegible] Hipolit [illegible] zginął na wałach Zamościa r 1831 Hipolit r 1834 wysłany z Genillasami — Jo [illegible] lata zmieszkania z synem wrócili do Krakowa dom ich baron Krakowskiego i koleżeńskiej miłości. Smyłowski r r 1838 z Augustowskiego w Kr [illegible] boku, dnia wrócił pisze artykuły wspomnienia życia Konarskiego. Przybyło do Akatuja do nowych robót r r 1846 czterech, Krystan Brzozowski, Henryk Wakulski, Wtodzimierz Lucy Henryk Swarzecki, młodzi ludzie, nacjonalistami, prowadzili ponadto gospodarstwo razem mię [illegible] Kraków Polskiego. Henryk Swarzecki umarł r 1853. Ze sprawy Sługi [illegible] p. byli w [illegible] roboty Stojkowski Teofil, Władysław Aleksander, Zaszecki, Adam Jan Nowakowski, Ewa Braci z Sługi [illegible] Karol Jeometra, Dominik wtoścem Karol Jarkowski, byli w robotach wyszli na poselenie, utrzym wali się ze wsparcia kolegów, i kasy ogólnej. — wrócili — Krzyżanowski Szymon Profesor z Lublina i ich sprawy na Poselenie wrócony. Ludwik Jarasiewi i migrant przybył do Litwy r 1844. Henryk [illegible] z Augustowskiego do Akatuja o- destany powrócił. Z Litwy za zamiar powstania w r 1845 przybyli do robot w kopalniach Kluczkowski Cywiński i Stobodzinski. byli w Zakładach wik. robót pod Irkuckiem Dalewski Alexander, Danowski w Akatuja li pięciu dni wrócili. Z ich sprawy niewrócili, Dalewski Franciszek z Wilna znacznie tego ruchu; poważny wielce utrzymuje się własnej pracy; pięknie charakteru i wielkiej mocy duszy czego liczne w wiązaniu dawał dowody. Lorem z nim zostali w Akatuja Zawodach na poselenie Walenty Pawe Jankowski i Antoni, Michałowicz Aleksandrowski Litwini Aleksandrowski Jakub Jan Adolny, nupowpolaty. [illegible] przybyli r 1855 z Augustowskiego do wielkich robót pod Irkuckiem Stojkowicz, Dąbrowski Józef i Chorodowski wszyscy na powrócili. Potem jeszcze przybył za sprawy 1845 r 1849, a do 1855 trzy lata roboty z Warszawy Henryk Krajewski ukończył uniwersytet mo. skiewski, praconik, longdrstu, zawodzony kierownik, majduje się w Krakowie, trudni się nauczycielstwem. Do Krajewskiego przybyła na nagrobek, i tam się po bali. Z Krajewskim przybył w roboty Józef Zawacki Dwóch ostrowieckich migrant od r 1838 bawił w Petersburgu, potem w Berlinie nauczył się fotografowania, wyprowadził ukończ, otrzymał patent na mieszk gdy. Konstad w Akatuja za rodzonych braci sam [illegible] przy bliżej r. 1855. Antoniego Zawackiego r r 1833 zastanego w wielkie roboty to mu się nudziła w Syberii prywatnie. syn obywatelski [illegible] między bu. bliżej r. 1855. Antoniego Zawackiego r r 1833 zastanego w wielkie roboty bliżej w naukach przyrodniczych, który dziś wróciwszy do Warszawy Zawackiego na Profesora Botaniki i młodszy Zygmunta zastany r. 1848 w Jardaty. w batalionu Akatuja, Dzielnego jeźdźca na koniu i wielkiego myśliwego. Ze Krajewskim i wrócił Józef Kaczkowski nie wrócił [illegible] 1856 Kłopotliwy głos który umarł słuchot [illegible] Akatuja Siller zostały w Jardaty r 1854 Moro Jankowski. w omsku chomiczowski, kajetan Szyc Zawacki Trudzyński r 1857 w jesieni umarł towarzysz, został młoda żona. Wrócił do nas przybyła z Królestwa. W Jakuturowsku Dobolskus Sybirii [illegible] Rusinowski z żoną z Królestwa Aleksandrowicz. w Suimensie. Mondrubow i wiele innych - To co powiedziałem jest tylko szczupłe, szczupłe. Trudne i niepodobne ogarnąć wzrok wymienić liczbę wszystkich braci nieznanych a tymbardziej opisać ich losy. Charakter usposobienia zajścia i rozne przejścia - To wam że wielu było dostojnych, mężnych, dojrzałych wytrwałych, gorliwych i poświęconych Religii katolickiej i ojczyźnie, biegłych w rozmaitych zajęciach i powołaniach.

hart nabyty w pracy ciężkich trudach, hart iż tak powiem narodowy Rossyjski odrobił
[illegible] z [illegible] narodowem Polskiem — ciężkie [illegible] [illegible] [illegible]
i [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
modlitwą narodu, czynem pokutowania się i łaski, [illegible] Boga o
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
jednym tylko kwiatek — mówiłem tylko o Braciach którzych los wytrzeźwił dobrze
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
i Berezowskich i nieco o tych których najstraszniejsza dola w kutkach [illegible]
spotkała — Zostaje jeszcze wielka przestrzeń Zachodniej Syberyi gubernii gdzie
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Na nieszczęśliwej dobi i nieutraconej pobożności charakterze duszy ——
Rudnicki Julijan w sybirskim korpusie y Warszawy satrdatem - uczył się chemii fizyki
i mineralogii Jestem wypomnieć tobie o Behrze z r 1846 Emisarijusz rządowy na
1000 parsk po dziesięci postawy do ciężkich robót, dawszy lekkie drutowy ostrowek.
Landsberg z dobrej familii mimowolnie służstwa-drowe dobry z tego się utrzymywało
Skreczmoku 10 robotnicy - wrócony —— Kilka opowiadamy szczegółów z życia Sy
beryjskiego — w Kurgana miasto powiatowem Suberni Tobolskiej mieszkał na posel
nisku. Dawny wojskowy Polski, udwchodzi do niego. Urzędnik Policyjny ubrany w cały fornie
przedstawia mu się jako podkomendny Jego z wojsk Polskich które r. 1808 były w Hiszpa
nii przy obleżeniu fortecy Figuerzacki Jobrona się fortecy opisano jest pana młodości
wiza w Bibliotece warszawskiej z przestrzeń 10 lat/ Los chciał aby w lat 10 później
obywatel dawny ojciec Polski był pod władzą swego zdrowia. Okoto r. 1818
z prowincji Zabajkalskiej utworzono nowej Suberniji z miastem Suberskiem Czyta Czyta
Pierwszym Subernatorem był Jenerał Zapolski Dobijanin objechał Suberniji zawo
dy. Na stacji przemieniał konie. Zbliżył się stroi Na stacji Zwoliński i rozpo
znał przypomina sobą Pan Jenerał, kiedy byłeś jeszcze kapitanem wielkim na pla
cu boja r. 1831 - Byłeś w niewoli pod moją strażą - Uniżył się P Jenerale przed
chwilą, a ja za to odpowiadałem - Przypomniał sobie te okoliczności Jenerał Za
polski - Los zmienny. Dziś Zapolski Subernatorem, a Zwoliński który go miał pod
swą strażą Rodzinie wojsk Polskich stróżem na pocztę — Prowadzony do robót w
kajdanach Mieszkowski przechodząc przez Krasnojarski Suberniji - Przyprowadzony
był z innymi kolegami i skutkiem dzwonił zbójami na jeden etap. Razem bowiem
mieszano jeńców politycznych z zbójami - Jest niezdatkliwy to poniżenie, zamykając
w jednej izbie razem - Stawiano ich wspólnie pod odwachem lub pod innym w jednym
rzędzie - Na każdym etapie otkar, 30 żołnierzy i kozacy dla straży idących więźniów
Wkłady do więzienia różnorodnie. Mieszkowski do niego. Ty Francuzek — Tak Dworzyński
a żołnierz — Zdrowie mi Pan żona - Byłeś w mieszkaniu z więźniami kasztankami
Żołnierz pomagał swego między Pana, którego dziś okutego ma pod swą strażą
Najmowany z nimi się wita. Wszystkie dogodności usługi jakie tylko mógł z
miał Swój w mowy czynił - Dworzyński powrót do powstania r. 1831, do stał się w
niewolę Zastany w szeregi do Sybirskich Batallijonów — wiele takich było inter —
Spotkań się spotkań w Sy nimi dalekiej. w pielgrzymstwie w okowach tułaczych
niedoli — Sy niepodobna a bardzo szkoda o braciach cierpiących w Syberii zakon
czmy wspomnieniem Kilku kapłanów katolickich cierpiących okowy, więzienia wygnania
a to najprzód usuniętych od pomocy i posługi sprawowania SS Sakramentów —
Tych kapłanów którzy dostojne Duszy stan sprawując z humanowe niemogli się
cieszyć uczuć i sympatii narodowych - Które zawsze były i są urodzonym przymiotem
kapłanów Polskich z tradycji pojęć, urodzeń szlacheckiego pierwszych za cnionych
Cześnych obywateli. Dwoiste powołanie duchowne i obywatelskie przodowało tu
Kapłanów Księży Polskich, przeszła walu w okowy na Syberiją na wygnanie
do więzień - odarci z szaty kapłańskiej odpędzeni od ołtarza pędzono ulicami Le zbrodnia
nami z zbójami, dzielili los braci swoich kolegów dla których byli pociechą pomoc
Cześ Braterstwem i obrazem Zwycięstwa — X Strmatowicz, z Litwy osadzony
w Nimym Nowogrodzie w ustroniu monastyrze - X Lelinski X Maas jest o nich wzmiankę
tam. X Stoyt Prałat za swoją gorliwość katolicką wygnany z kraju - do Saratowa
X Bogumski z r 1833 zesłany z Radomskiego długo był w Syberii utomiał sześć lat
X Baranowski z r 1831 lat 20 był Siedrdzianem w Środzie Franciszkanów - Za
pomniał się z Jogiem" który był otkarem r 1795 przy wyjściu Pragi od tego czasu
zastany do Syberii w Jobolsku miał pozwolenie mieszkania X Baranowskim
wspólnie w jednym domu mieszkali jednym ze chlebem stanowczo dzielili X Ba
ranowski doświadczył miewagi nakazano Jego swobodnie pod dozorem Jego za
Syberii wygnaniem - X Borejsza Hrabia Zrzkan Mohilowski wynajdywał upiekę za
Wołg w Permu bo mały Sty wyłe ubogi w niedostatku umarł — X Drakowicz w
Tule i Augustyjanin mieszkał bo środków do życia z nim X Kacpurowski Stefczyk
X Dubiński w Permie X Hutorowicz misjonarz w Suberni Tambowskiej X Jurgiewicz
Nawet wskazane roboty zastany z Bratem X Michajłowicz Pyar były Profesor
w Mydyszewie stanowe zdrowia watty nadem od śmierci ocalał Zesłany do Tomska
X Proniecki Ignacy. X Szwernicki Marijanin z Sudlec z sprawy Pantaleona Po
do Irkucka Do Irkucka został Prebostem X Stanisław Pasynki Jenerał Marijanów
kilkaset niewoli i wypisz

(1) Tyskelli powołanie powrotu do Kraju kilka na swoim się powrócili
Bracia Jana z Krzeża Nowogrodu na Drogę

X Rudzyński zwiecki kapłan w Szkutach X Żukowicz ze sprawy krakowskiej
X Chłapowski X Jastrzębski urodzeni X Roman Tomasz w Symbirsku X Remer
Józef w Mohilowie w Klimsone zamknięty więzieniu / Ojciec Jego Remer Emilety
Doktor z Wilna r. 1836. po dłuższej obwarowany na wodzie złożonych stawiony pod
przykrej zostany do ciężkich robót – X Supnicki wysłany był do Syberii Jenisejskiej mieszk
znamienitego gospodarstwa X Skopiczewskich w Jenisejskiej Syberii nie w wielkim ubóstwie
X Trzaskowski chudziak znakomity kasnodzieja i mowca. Katarzyna wiązał w wyższem stanie
ciężkie pomieszaniem umysłu Brodzki kuzyn Zielińskich – X Listow X Armanowicz
zostanie do Kimow Nowogrodzie dowiadujemy się o szczęśliwości katolickiej jednej
w Rossijan o którym nie podobne zamilczeć – Burzałko Jan rodem z mohi-
lowskiej Guberni dwa już przeszło lat 40 mający Pułkownik galicyjowany z dnia
lutnia pensją 1500 Rbl kawaler orderów kilku z Podlasia Srebrnego Wyżeru
mia zostać katolikiem podobno był w szkołach u Jezuitów na Białorusi. Za wia-
ry katolickiej był zadrony grobami obwarowanemi nakazowany do odstąpienia i złe
wiedzenia upadu – Nie dał się niczym zadrwiać i zmusić. Dnia 4go powtó
lonych sobie wiadomości – Nieszczęsne Sołowiet zostawił go ostatecznym wyrokiem przy
wszystkich prerogatywach, dnia uważając za ukończone, wyjmując zarzu
ut Jego Jarmienia Cesarz NZ w zatwierdzeniu wyroku dopisać, wysłać do mo
nastyru w dalsze Guberuje – Potrzeby sądziad podobno w Pecherskim mono-
styru zamknięty lat kilka, zamieszkał potem w mieście Nowogrodzie za
protekcją X Pasikowskiego którego jest krewnym. Wolno słownie wyznaje Reli-
gią Św. Mszy mieszkańcom tylko do rodzinnych stron motywów mu by
to nie wolno – Rosjanie wyznający Religię Rzymsko-katolicką cierpiąc
dla nas za najbliższa nasza Braci, piszą w Jej stronie pierwsze zna-
mienitsze miejsce jak np Zamoyscy dla których cześć miłości a w
sercach Polskich wyznawców którzy tu Jego podnieśli Piotr Wysocki X Jo
hann Pawłowski Franciszkan jest spowiednik – wyznania i cierpienia
Barcińska podniósł X Strumiłowicz do spowiednik i osobisty Jego przyjaciel
[illegible] nadzwyczajny [illegible] rys z innych długich musiał i cierpieć [illegible]
[illegible] [illegible] wspierany do śmierci która chroniła i zamknęła [illegible]
bole wielkiego pokoju. Wielu przyjęto tu zawód wielotni książki i dziś
ani bo fortuny na zawsze stracony i odebrany spokojnie wśród swoich dusz
mogą turactwo. Cierpienia ich znaleziony ulgi nie tu nie ulżyły dotąd [illegible]
Boli i kobiecym Narodu, chociaż dla Niego [illegible] poniesione zostały. Ale
nie miejmy dla tego je za stracone wyjść one i wyjść [illegible] [illegible]
my się i moc przed Bogiem – [illegible] poniesione mithi [illegible]
w duszach swoich nosimy. Noszmy je obcne jako ofiarę wykonaną i
spełnioną już w Narodzie – Te ofiary [illegible] modlitwą, aby modlitwa
nasze na byta li tylko wiary, lecz [illegible] miłości. W czynie bożym [illegible]
wszystkich ludzi w ich pracach, w ich trudach zastygnąć w tylu [illegible]
przeciwnych, to [illegible] katusach, obtęknięciu, w okowach [illegible]
niejednych o niemylnie [illegible] jest miłość – Miłość tylko mogła [illegible]
[illegible] takie ofiary, miłość je uczynita lekkimi i wielu [illegible]
Krzyż swój do krzesła – Mają Wiarę stałą od Przodków w pasjiim
dano i pielęgnowaną pracą, odrodzoną prześladowaniem i Miłością
żyjącą dziejową obcepi tak jasnemi przed Bogiem i ludźmi wytłomaczą
czyli możemy być bez Nadziei? O Daj Nam ją wiarę spełnio
no o Panie nasz Jezu Chrysta za dni naszych abyśmy ujrzeli [illegible]
Krzyż [illegible] [illegible] Chwałę Twoją [illegible] i [illegible]
[illegible] [illegible] w prawdziwym i jedynym kościele Bożym Chwałę już
[illegible] na potem mężczyzna a tryumfującą i Nadowaną na [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Wieki Wieków – O Daj nam to wyjść Panie nasz Je-
zusty a to za pośrednictwem Przenajświętszej Marii
Królowej Niebi i Aba Królowej Polskiej Matki
O Marjo Matko Pani nasza!

Na Jasno-Sone nadami Hymnach
i Pajwiedzka Panno Ostrobramska
Wielki Misiiona Boży w ojczyźnie naszej Tryumfuj
Cudzi Zbawicielu
Zwróciłeś do pokory Anielski
Ozdobiona wiernych Tłuszczy swoich wiernych
Promieniała Chwałą!
Matko Matko nasza

Módl się za nami
Módl się za nami

pisano w dzień S. Jana chrzciciela
Veteranus r 1858

Nota

opisanie w tym artykule

Ofiarowanie Dwóch Braci Karol i Filip r 1838 w roboty zawrócił zawsze i Wacław Gorecki
Ujrzeni ludzie wykształceni moralnie i duchowo córki Ofiarowania Karola upadłszy
do nóg Cesarskich rozpłakała go przyjęła i tę do tego że 8 pozwolono przenieść
się w bliskie Siebie Miejsce — Sawlikowski Antoni wskazany w Sardyn r 1831
dano jest bytu wzorem poświęcenia się wydawaroser

Jan Antoni Słowikowski w wojnie i w katorgach był Franciszkiem
malarski kapitan od superb dyskryminowany otwór filary 9 2 4 2
Bedellijan Saporow wynotowali, w zamowie dowodzi wy borca kom
panije Saporow. Jeden z najdystyngowanych oficerów Stary armii
w mast w Petersburgu r 1850. pamiętny [illegible] zawodne na jeneralnie
Zenon Dalny nasz kapral Nowakowski Aleksander Sapieha Jurkiewicz
ci zaiarmy, że sprawy Zawiszy i Wołowiecz z
Litwy Lubomirski i Piotrka Jeodzi Kownacki Stocznia Wolbor z
Litwy Lubomirski i Piotrka Jeodzi Kownacki Stocznia Wolbor z
Kalwaryja Zwierzyniecki Berni i kilku oficerów z Litwy. Ten nale
żący do Zakrzewskiego r 1833 rudawski, Wiśniowy oficerów wyro-
wnie Dyktatorzy mianowicie z Wysockim i generałowie mieszkań
Brzeg i generałowie to prawdziwy narodowy rycerz Rusi. Dowódcy
Wojo polacy w Syberii - to do pułkownika Zawiszowskim wrodzie P
Putawski w kazamatach, gdy Putawski powszechnie kazań
obronił - a do gospodarstwa nikt wyjątkowo nie zwiedzał
wprowadził pieniądz, wyrosnie pole brali pod zamek swoje
w Warszawie mieli Zbiory trzeci, które kwitli dziełnie Sabie
pracowali z oficerów polskich Schultzkie — z Drzewickim
w Zamku Lubelskim więzieniu był Leontan Kacperski z Podole
Drzewicki na otrut - Kacperski drugiego na ulicy się
nie spuścił, był w robotach od 1833. Pileski Zubrzycki Bia
Tostoranie. Bronowski z Środy wyszły wszystkie
r 1831. potem na Kaukaz, powrót do ojczyzny, wiadomo
w jakim on był oddziale. Ten oddział na początku w nocy
z Bronowskim schwytany wszystkim został w roboty bez
powrotu. Czarnecki w robotach umarł. Knol z Poznań
skiego r 1830 wyszły z armii sprawy oficerowy. Wasilewski
Stanisław w miastach był wtajemniczony powstaniu w 1831
Chrzest i dostawał Feldfeyrow. Urbanowicz z powsta-
nia Zelazowskiego Szkaradzieńka. z powstania wyszedł
Kotowski Francuzik z powstania wyszedł w dziale
Edward Podbipięta Zelazowskiego powstania. Stanisław Dziewu
z Sędrop r Smudy r 1831. z Królewskiego Cardo Lecoq ofi
cerek z krolewskiego Polskiego wrócił w robotach z Bogusz
z Radomskiego wrócił wszystkie pozostawiając z zawodu
i drugo do drugiego Jurecki Tomasz zamian r 1831 Dar
powrócił Landsberg z Kaukazu radosnym był w miasto
Jakby się zbiegli przyjaciele i Podowie aż Biskupi
w Warszawie od Kaukazu aż do Ukrainy. Owocowa
nie Tolkowanie i Rodzina - z Tomkiem Dwóch Zaświan
kowa Wiechla i Wyszkowskie. Stoerman z Królewca
w roku 1838 było wiekami z kontynuacji [illegible]
Stamtąd Tomkiem przyszłym w Wiśle roboty [illegible]
Jeden wrócił [illegible] w Ukrainie [illegible]
Kraju w Petersburgu. Zwykle jak mówiłem ale pisze
w Kaukazie, do miejsca [illegible] Witkiewicz
był [illegible] Zawiszowski Zawiszowski Zawiszowski
ani [illegible] ale Knyrd w Wyżnicki
(Polaber 15 20 uwalniani robot na powrocie
ale to poselstwo było najuroczystszym - Jaska ta była
Kuty. Wrobotach [illegible] był wszyscy razem w
Ukradzie pod niemieckiem oficerów górniczych ludzi
misji ukształcenia, składali Rybie osad chrześcijan
apostolicy. Dzielili się wspólnie dobrodami, wypisywali
Kraju polskie. Winy od braci w Kraju i wkrótce
postąpili w ukształceniu duchowem i w polski
Kraju. Jeden z opinii rozwijających wzorach
w całym kraju i tutaczni. dojrzewały - Sam

Julijan Rurowski Fortunat Trabowski z Wołodymirskiego
Iwan Chapski z Łucka. † Hass Viterejens Seminarijum
Łuckiego Ward. Onesko. Piotr Cyryna z Łuckiego Walery
Kossakowski z Kowelskiego Wiktor Zarzewski Bibar-
cyz Janyna. Leopold Janyna. † Alexander Krajewski
z Królestwa Polskiego - Gustaw Eremberg znamenity
Poeta. Autor Zabojowej mogiły, napisał ja w Ber-
dyczowie. wiadomość była w Ateneum. wielu ja
cent Trabowski w zbiorze Liter. Salwujących. Anto
ni Iwaiecki z Królestwa. Konstanty Sawicewicz z
Krakowa Karol Podlewski z Krakowa Manelli Brochocki
Poznanin Eugenium Smijowski. Podlasiak Sta
nisław moszewicz Michał Szumski z Lubelskiego
Pol. Rubenicz z Litwy [illegible]. Polacy niewiadomo da-
wyli do cywilnych robot. z r 1830 chwytani z ogrem na
bitwy, potem z Scillarowski i Zawrzeniecki rucławski
i z ogromnego ruchu Klosy wozowni i warsztaty. Rok potem 1846 przybrał z Krakowa 20
M. 1849 Dali kilkunastu Litwinow jako to Dalewskich
Danowskiego Likaszewskiego Rok 1844. był po
mimo pr. z Swigiennie tej jak nie bywam wzbu
dzi. Iwanek den przybrał w roboty z stron Kre
kowskich ludzi 20. Pewien Iwanek niby upiek
Dembowskiego syna Kandelenia Swigynia [illegible] nie
mało osob do katorgi robot. Bilinskiego Zetra
Dyakowa Iwickowskiego Stolsa Celsa i drugich
z Kleryk ostatni bardzo zmodowia się ludzie
To ze mnogich [illegible] pozdie niedokonczone wy
gnania [illegible] Bozi i woli Boga ku Jego najswiętszej
Chwale wstępuje. Wyczerpałem się z najprawdziwszych
zgli robót najsumienniej się podjąć. Syna się tylko
i niewiadomo kochanej Syberii, zgiad robot Nerczyn-
skich. I do zachodniej Syberii to jest Jobolskiego
i Berezowa, to Onegi okręg Jenisejskie nadobrzeży
i mezenskiego. Zasady jeszcze linijne Orenburskie
korpusy i w Omsku [illegible] Kaukaz
ow czyniec Bozi maszyn. Sam miałem nieb-
pieczeństwem i smiertelne kontuzje i doskonałe
się w Bogu, i tem one najwięcej, a przy tym
największe ich liczba umarłych.

Zmilu bardzo [illegible] i [illegible] umarł i serce
najmocniej [illegible] powróci

Kilkoro wiadomości o Syberii jako wsi Dalny Wschód
Jan Olemudzkowski

Syberyja dzieli się na wschodnią i zachodnią. Zachodnią stolica Tobolsk dla Jamsk w niej miejscowości istnieją. na północy położone Berezowo. Mamy o niej bardzo wiadomości z opisów Tobolskich. Jam byli zesłańcami pierwsi urzędnicy nasi i biskupi Polacy. Wschodnią stolicą jest Irkuck. Do niej wiodła cara ta wielka pustynia Do Jakucka. Za jeziorem Bajkałem. kraj Nerczyński. Są zakłady ciężkich robót w Nerczyńsku. Gubernia Irkucka i Nadandrowski gubernatorzy i rządy. Jam był pomiędzy Tobolskiem roku od 1830 i odszedłem Nowy Gubernator Muchanow Syberii wschodniej. jeden z najdzielniejszych ludzi w Rosji rozumiał potęgę Rosji w tej stronie. sprowadził parowce z Amuru, i regulując po nim Amur posunął granicę Rosji do Oceanu. Kraj mroźny gruntem jest zwanym Zabłotnia - do Nerczyńsku Amur był nigdy zasłanym przez kozaków Jenisejskich ale potem wypadł zostało przy Chińczykach. Pokrewieństwem XX misjonarzy Jezuitów Zawsze Amur został traktat z Rosją Chiny oddawały kraj nerczyński dla Rosji a granice jak Bramę zostało wielkiego granicy. Nad Dalekie po tej tym granicie panowanie Gubernatorem Nerczyńsku: jak rozwagnicem za pośrednictwem Wielkiego Księcia Amura przez Muraviova który od Cesarza Mikołaja I. dany pismo do Irkucka. stamtąd do Petersburga jedzie i zagrany dla oglądania fabryki Motyli na Amur. i znowu tego roku powraca. Do swej ulubionej wyprawy na wschód najchętniej bliżej Japonii. Tam zajęcia nad Amur port, nabyć dla Rosji wygodny Communikuje się z Ameryką, i jest pomiędzy Japonią — w tem wielkiem państwie Irkuckiem dziś mamy Gubernatorstwo. w Irkucku. Nerczyńsku. i Krasnojarsku. Dotąd jedna była tylko parafija Irkucka. Proboszcz Irkucki cała wschodnia Syberyja dzieliła od Irkucka - aż do granic Chin i Dalekiego na północ. Przed 17 laty. kraj za Bajkałem oddzielono od Parafii Irkuckiej i utworzono nowa parafija Nerczyńska. w Nerczyńsku gdzie gdzie według kar nie wolno. Już tu nowa Parafija. Dotąd kaplica tylko zbudowana z drzewa, wiązów, ale Wtedy mamy kapitał przeszło 3000 rubli na wiązanie wielka kościoła — Pierwszym proboszczem w Nerczyńsku był Filipowicz Bernardyn ze Lwowa, niezastąpiony, ale przyjaciel po 4 latach umarł. po nim x Jurjewicz Bernardyn z Wilna przybyły. w Irkucku - głowny kościół kościół murowany. gotowy dość wielki. fundowanym był przez miejscowych Jezuitów Zakonu przy Piotrze W. Za czasów Katarzyny Jezuici mając opiekę ministra x Sallierna. musieli w Moskwie i z miejscami przy Papieżu na wschód jeździć. Fundowany był przez nich i rozmaite wsparty Irkucka. Proboszczem ostatnich czasów był x Hadzicki Bernardyn z Wileńszczyzny Syberii. lat 40 Nieprzytomny to był czasowa wielu powracający od Rządu rad Dekabrystów gdy wygnano ich Rosyjskich z r. 1825. Był szczęśliwie opiekunem wielu Jezuitów, i powolników ciężkich robót lat miał 70, a ciągle objeżdżał parafija, widząc najmy 30 wiorst pieszo szedł, mówił mi [illegible] o 5 z rana.

ujął tylko samą herbatą, lubił handlować, robił przedniówą
kapitał i przedawał, prowadził życie nadzwyczaj wynio-
słe nie wydawał, stroju nowego nie dobrego używał, oprócz
miał pieniądze, które na różnych procentach pożyczał
ale te nadzwyczaj rozdawał, rozpuszczał bez
żadnego wszelkiego względu i nigdy o nie
upomnienia zawsze zdybanych wygnańców, mówił: czego by
chcieli smutny? może potrzebują pieniędzy, mam, bierz
bierz - kiedy dają - wsiadał swoim faetonem 6 do 100 rano
a nazawtrze już zapomniał kto mu co dał, a nigdy nie
pożyczał nikt go prosić. Wiadomem pozostaje
wyjeżdżał chodzić po mieście - zadzwonił do domu, w tak
czym wiadomość że miesiąca potrzeby wrócić jakąś
ilość mówiąc Dolmatow - kiedy przyjechał
Irkucka do Gubernatora nowego Murawiowa oświecił z Francuzki
katolickiej, która zaraz przybyła do Syberii przyjęła ob
rządek Greckiej, przyjechał Chłudzicki - Я пришел в
Обществ. В. Превосходительство. Zapytał go Jenerał, mię
czego a potrzebuje. Mnie niczego nie nadzo - chciał
mu Jenerał dać jakąś sumkę dla mnie lub dla obozu
Mnie pieniędzy nie nadzo a bardzo dziękuję - gdzie go
Wam przysłać a do Waszej Ekscelencji przyjechał
gdy mu powiedział Jenerał u nas nikt do Kwiatka nie
dobrze - Boże co mnie dziwno wszystko się wydaje
Przyjaźnie - dobrze przemówił mówiąc karze-
nie i w taki sposób mówił - wskazując palcem
Jeden nie chodzi do Kwiatka - Ja robię robotę w Mieście
ty - Ja do niego przyjechałem, a sumy głowę ze-
gorzej przyjechałem - Przecież było przyjeżdżać
kiedy różne Panu zrobiły przywyższanie co do A
Boże robi - Kto tak wyraźnie wskazuje - odpowiada
dał i ja tak mówię jak Chłudzicki - Zobaczymy
był, kto przyjdzie do mnie. A Proboszcz dobrze by bywał
u mnie niejaki Ksiądz Kostanzi, a Kanarę winnem
Bernardyn jak się zdarzyło sam znał porozumie
pod inną wiarą, umysły się upoił, prawda, prawda
tak Turcy - utworzył sobie swój własny język
złożony
utworzony z Białorusiego, polskiego i rosyjskiego nie
mieli swojego własnego mowy. Był przykładem Bernar-
dyn prawdziwy, szczery, prostoduszny ubogiego
otwarty umysłu, do tego ciepły serdeczny, jak
wiecznie latał po całej Syberii i chodził pieszo
nikt mu przeszkadzał - Chociaż bardzo się trudnił
handlem, jarmarkami lubił, ale był Kupcem nowym
nadzwyczaj zasilał ubogich, dawał wszystkim
ilości jak mogli się spodziewać, jak chcieli sami
ułatwiał stosunki i krajem Syberyjskim dużo wpływu
którego się wówczas mieszczanie cieszyli. Swoim duchowe-
nym sam nie zajmował, a, ludzie swoimi urzędnicy, cieszyli
się z nimi stosunków tylko Jeden Chłudzicki -
ich ratował przysyłając ich pisma do familii
do Krewni —

z wołkonia. z Kubicki zawsze o nim mówił. dostał hasło do ucieczki tak by ubiory do wtorku nie przedstawiał. W Stary otrzymał list z Paryża podpisany „Przyjaciel dawnego pana za granicą" gdzie ten kupiec zamiast do Suburnatu. wydobywa go z Hedwiki z kuszeni Hasła Nieznanego nie przyjmuje, emoi z mymi ze Bar —

Po śmierci z Hedwigą. wstąpił już zatwierdzony probostwem K. Krzysztof Szwernicki. Zastany Przez majątek polskiego w Augustowie klasztor. XX marianowy. w r. 1846 wypuszczony na wybrzeże za miasto. który P. Potocky wydał w Sadlach. Sądny i zdolny kapłan. prytem znakomity ukształcony kaznodzieja. jak to jest wielu duchownych klasztorów piękne kazania mówiono sam. był bardzo gorliwy i zdrowy kapłan. Jeden z znakomitych Profesorów tego zgromadzenia jest intellowanym Proboszczem w Irkucku, przywrócił go do swej parafii — i pułkownik odwiązał z Kolegiat — Odnowiono kościół 1800 rubli. Organy sam z Polski sprowadzone za rubli 600. X Szwernicki przywiózł cały swój zakład kapłański w Litwie Polskiej gdzie napotkawszy dotąd Nabożeństwo wiodły zwyczajów staro-swiatkich. Religijny bowiem katolicki jest tam penetrujący. wprowadził do Wybrzeża nieznane tam dotąd to zwyczaje w pustyni. nabożeństwa procesyjne. Jak się dzieje w Królestwa polskim — X Tybury Sawrowski w kościele roboty zastany z 1838, a zakończony Franciszkanem z Wilenskiej Szkoły Polskiego. Burata niby w Hołodnie Purbanowskiego kapelan. wracając do kraju z przyczyn został przy X Szwernickim do pomocy mu w Irkucku — Tam jako wikary powstał — Jako rejent Irkucki ma 20 dzieci kuzyn, a parafia jego znacznie mniejsza, bojak spowiedzi Ksiądz Zabajkalski. jak do nowo przybyłych czytowanej Nowonymy parafii należy — Nowo zbudowany z ofiarności więźniów Polskich kościół w Wierzchnieńsku r 1851 otwarty został — w Tomsku jest jeden Dominikanin —

Z roku 1831 wysłanych było wielu do Omska w Zaiłdzy. do tego samego Omska, gdzie był Konkiedrarow Barski X w korpusie Draconickim służyło. Wielkiej donowini byli za zwiatki które z sobą wynieśli miłe wielu opanowania twardej i przyjęcia do Kirgizów. ale ten zostawił nie był odwiedzany więcej, bo tylko w myśli i to nie tak pewnej. Wiary — wtedy był nikomu umiem. X Sawrowski z Owrucza. i Gruszkowski z Owruckiego umarli pod 6000 parek. wytrzymał 6000 parek Doktor z Uniwersytetu wileńskiego, rodem z Ukrainy wygłosny w roboty wieczne umarł w 1848 — Szli po 2000 parek mniej więcej wyszli do orenburskich na granicy chodowanie z Owruckiego i wolnych. innych powstań do Krepostii Orska i do innych Krepostii za Kaspijskim morzem — wysłani w katorżne roboty do Nerczyńsk z pułków zawodów z Omska. Mikołajewicz Jeremiasz z Podola, Jakubski Ignacy z Wołynia, Butkiewicz Ignacy z Ukrainy Holsztein z Wołynia — Umarły Worobiewicz kozak Wacława na Rzeczkowie Laurentego. W Nerczyńskim robotach umarł Bartnik G.: Romanowski i inny Kolbow, kozaki z piosenkami na torbanie i tamburyn w pracy Judy śpiewał z Rzewuskim pod Dawidowem. i piosenki swoje nowo kozackie ukraińskie w Nerczyńsku kopalnie — Kiedy dzikroj 1795 rozdzielił. Jan rozdział był stanowczy i wielki, bo reszta innych Krajów przeważnie rozdzielił.

w do stosunków wyobrażeń. Ale w wyborze zawsze
była jednolita cavoii. Braterstwo z rodzaju prowincji. Dla tego
kupiectwo stanu każdy był rodem, dla widzenia jako wyższa
prowincja razem trzymane. widowni kupowrucowanie Płoc
Cznow jako najwięcej, potem Podolan Krakowianow Litwi
nów Kaukazowi, a nabytoby zgody i harmonii gdyby
w ich grono nie było Kozaków. Był Kozak Worobiewicz
ale kozak nowy, taki jak go wymyśliły pole nasze
Podtatrzańskie. Kozak z torbanem, kozak kochający
swoją Brać ducbow, gotowy na wszystko aż do śmierci
gotowy za nie sprzedać się do męczeńskiej śmierci na wyżyn
nie i [illegible] na wałach —

Katorżna roboty Starzyńska zeznała jasno że Jomkowie na
w 1794. roku[illegible] dotąd tradycja która dotąd wspomina
i mowi o Judyckim w Lojowa, o Dubrowskim[1] Pruskim
i Kanonickim Turzyckim — i wymowie Jego. Wrócili do
kraju — a na rok zostało [illegible] na pracach misyjnych syno-
wi i wnukowi wskazanym w roboty; gdy by praw
i w robocie. Takich jest kilkunastu familii Pol.
skich z konfederacji Barskiej, kroć już dziś składają
jednoć misjonarz, już to na wnukowie konfederatów
Barskich. Konfederaci byli wskazywani w zarządy
za lem w katorżnej roboty w Nerczyńskim zawodzie
za Zapisane ci którzy albo się wytarmowali z służby
albo uciekali do kraju i złapani byli, albo na służbę
wojskową przyjęci nie chcieli — Zostali wskazani
w roboty, z pokolenia wnukowie, jednak wyjęci
na urodzonych przyjęci na Litwie Pol. i są już
w obcy narodowości dochowują nazwisko Polski
Ojczyzny swej pobudzeni, gdzie uprzejmie wita
ją przybywających z Polski i udzielają im pomocy
przyjmują w domach swoich.

W roku 1839 zastałem w roboty do Nerczyńska zastałem
wiele pracujących i wskazanych z Zarządu wojskowego —
Słysząc wnuczkowie trzymany był w wskazaniu, najczęściej
więzienie, ciężkie stróżowanie takie, jakie tylko znosić
można, on je wytrzymał, chociaż wielkiej tęsknoty,
powrotu [illegible] i godności poprzednich pra-
wnie wyjęcia swoich. Lat więc kilkanaście pro-
cował, z pewnością nawet przyjemności i ochoty
Jeżeli nie miłujemy człowieka taby tak zapisał daleko
w obcościach dostojeństwie, wypracowaniem wielkiego
zniewolenia nie przez, cierpliwości na porównaniu
z wiarą tylko cnot bardzo niskich nabywszy
na. Jako zdrój żywy płynęła gojąc rany Jego ży-
wym słodkim balsamem i prudzieniu pocieszeniu
Dobrowat zapłacił mu dzięki do żywości
przyjęcia dojmującej wytrzymałości doświadczeniem
wieku — Prowadził gospodarstwo rolne samotnie
mieszkania pracował — kosił dniami. Zawsze drogi
od innych płacił kosarom, nigdy z kosą nie
porównał. Jadł na cele [illegible] w tym kraju
nie widać było żołnierza i wódka

Nowym Kuzynowi

[1] Dubrawski był do Borowego wiatrem
a to Dubrowski do Nerczyńska

Hofmejster nie [illegible] ale Apolin, z Gub. Grodzieńskiej, [illegible] z Brzeskiego – używany był do malowania dachów, na domach żydowskich – i barjerek przy korytarzach – Z nim razem byli: Franciszek Dobkiewicz i Skrzetuski – Hofmejster w ciągu lat kilku żydowskich w Orsku, zachował pogodę umysłu, wesołość, moc – był lubiony i szanowany przez wszystkich aresztantów – kochał koty, i tem się w więzieniu zajmował – przeniesiony na posadzenie, przez Orenburg prosto do Tobolska, gdzie ma żonę i córkę mieszkanie. Tam przybyła do niego narzeczona, Panna Helena Kurcjusz – ślub miał w Tobolsku – przed trzema laty trzecim, niedługo przed Powstaniem – Hofmejster był jeszcze naczelnikiem w robotach – kilkoletnich, w których tygodniu zmarł. – Z nim razem zesłany był do tych aresztantskich Józef Bogusławski niegdyś adjutant Sapiehy. Ułan – więziony przez lat 3 podczas tych Konarskiego wywieziony do Tambowa – w 1846 r. za emisarjusza Rubra powtórnie uwięziony, wywieziony do Ekaterinenburga – tam zdrowie całkiem straciwszy – wysłany do kraju, w prowincji skąd, wracając z zagranicy gdzie długo u rodziny zabawił, w Tarnobrzeskiem umarł.

Sierakowski Zygmunt jako uczeń Petersburskiego Uniwersytetu skazany był w 1841 roku do Orenburgskiego batalionu. Tam, przeznaczony do Nowo-Pietrowskiej twierdzy, leżącej na południu, koło Kaźmijskiego morza, na półwyspie Mangyszłak – w lat parę przeniesiony do Orenburga – (kwatera) inwalidy, razem jako oficjalista ślusarzy pracował, był przy budowaniu nowej twierdzy, zwanej Fort Perowski, (dzisiaj Aktiubczek) zdolny na budowniczego w 1854 r. uwolniony na oficera, w 1856 – opuścił Orenburg i wstąpił do Akademji Medycznej w Petersburgu.

Zienin gdy był przeniesiony zamknięty w chatce, [illegible] nie miał – cała jego zabawa wówczas była, prócz [illegible] na nowe zmyślanie [illegible] – tak mu kilka lat życia ubiegło.

Nowicki Kazimierz w 30 roku kilka razy z Litwy [illegible] do Petersburga dla załatwienia majątkowych – organizowania [illegible] w powstaniu – którym, które mu nie przeszło – po wyjściu [illegible], kilka razy przyjeżdżał graniczą z emigracją utrzymywania – konspiracyjnego dowodzenia [illegible] i wszystko to [illegible] – podczas śledztwa, mimo wszystkich chwil [illegible] na nich – gdy to [illegible] nie udało, w śledztwie nowszej [illegible] za mocą faktów odkrytych, zamknięty [illegible] i tutaj jeden z najstarszych [illegible] Trubeckiego [illegible], nie wydał i nie kompromitował nikogo. – Był [illegible]

bezji, cały był wysłany na ostatnią brzeg- Petycja od Ludwika i emigrantów pobyła po 2000 rubli asygnacji za dyrektyją Kapitoli złota, gdzie wszystkie pieniądze do kasy kolejowej oddawali- był podpis, ciekawe stwierdzenie i opieczętowanie wszystkich kościołów i stanowych-

Terminologia ona jego, nie Illuminowicza, ale Wilamowicza-

Tomasz Buthak uniejowy podczas wyroku Konarskiego, domiótł [illegible] wielkiego charakteru- listy i wiersze mimo od niego innych, nazwiska nie skomunikował, nic nie wydał, i o nim to razem z Jerzym Strzyżem data ludzka historyja świadectwo, że za zakamienciali i niepogrzebani potrzeby polskiej- Wysłany został na posłanie w 1839 r. Przed samym wystawieniem, jeśli za "decyzjami wyroku, zawarł [illegible] małżeństwo w sali [illegible] na historyja ludzka zgromadziła, z Teresą Wierzbicką- natychmiast wystawiony, a ona za otrzymania pierwszej wiadomości o miejscu jego pobytu, [illegible] do niego do Tomska- Tam był do 57 roku- On [illegible] wygnaniem: hospitalizacja złota, ona dawała lekcje- Dom ich stanowił w Syberii przedmiot wszystkiego co było wielkie, myślące i szlachetne- Listy Teresy Buthakowej drukowane były w jednem z pism polskich emigracyjnych, pełne ciekawych szczegółów i postrzeżeń- Kobieta religijna wszystkiej, wielkiej prostoty serca- gruntownej religijności i wielkiej dla bliźnich miłości- W kilka lat po jej wyjściu, zabrała ją siostra, na wezwanie jednego z wygnańców, który czytając listy jej do siostry, dawny jej posłuchał, pojechała do Syberii, żyła z nim życie pokojnie, i tam po dwóch latach życia zmarła-

Dobkiewicz Franciszek. w 1850 r. skazany do rot aresztanckich w Orsku (w 200 wiorst od Orenburga) bardzo młody chłopak, cichy, tęgoby i myślowaty- Komendant Orenburg, Dobkiewicz Niedobrowo pomiędzy na niemu myślenia, ostrości niechęć- spotkawszy go raz wracającego z innymi aresztantami z roboty, kazał go bez żadnej przyczyny, i skazał na to, że tak jest zakazany jak cały naród polski- Dobkiewicz cierpliwie pełni to co mu kazano, bo jak wytrzymać nie mógł- potrząsł na ziemi łopatę z której wracał z roboty, a podjeżdżający wtedy, uderzył nią nadjeżdżającego na koniu Komendanta, mówiąc: "narodu naszego obrażania nie znieść"- ! Oddany pod sąd wojenny, skazany został na 1000 kijów- Skazany dwakroć przeszedł Kompanię, szlachetny Pierowski, długo nie mógł odwagi przeniknąć tego czynu- nareszcie, kary z 1000 kijów zamienionej, wykonani ją kozacy- Przed nadaniem wyroku kozakom wojskowym, przemawiającej, czy skazany na karę cielesną wytrzymać ją może- jeden z lekarzy Polaków wpadł na myśl [illegible] tym sposobem Dobkiewicza od kijów- dał mu lekarstwo, które silne bicie wcale [illegible] zniewolić miało- zrobiona próba udała się wybornie- Wykonano na jakie dwa

mystarza – i kolendy zaciągający serca u zgromadzenia Dobkiewicza, jako istotnie odmiłych mu wieku ludowych zabawach, które uczyć przynależy w chwili kiedy umysł anioła miał być skażony. – Dzień przeznaczony nadszedł, ale Dobkiewicz usłyszawszy o zdrowiu, gromadził się już zdrów usypiania – lekarz który chorobę spisywał, skreślił mu serca nie dostrzegł – i zmuszony był zmienić spisaną świadectwo, że pacjent bardzo prędko mnie – usprawiedliwiony przez lekarzy Dobkiewicz, myślał, że lekarstwa nie drugo nie użyć, że przez to wszystko przeszłe gromadzenie na nim Boży dyspozycja, i że gwałtowne uchylanie się od niego jest niezbędne – bardzo potrzeba domagała, i Dobkiewicz odesłany nie do szpitala, a zaraz na powrót do ort arestanckich. – Tam. Boży ze do imieni Nikołaja – W takich manifestu wydanego przy wstąpieniu na tron Aleksandra, przeniesiony na poselarja, przez Oranburg gromadzi w Orenburgu – W Orenburgu, kolendy starali się o to, żeby mu dla skończenia zdrowia godnej, w dowód dawali kazano – Chcieli tylko żeby się nam Dobkiewicz na stan zdrowia chorych – pozwolił – ale kiedy doktor nadszedł, gromadził, że jest zdrów zupełnie – i powrócił z pacjenta – Skarżył się zawsze tem samem, że wszystko zmian gromadzi z Oranburgu zaciekawił się dla wyjednania ulgi, jest ona chorobliwa i potrzeba niezgodna – Jednakże siły tego ciężkiego zupełnie nie były wielkie – szczupły, blady, siła ducha tylko dowodzi wielkiego nierzadko ciała –

Skazani na roboty do Orenburgskiego Korpusu:

Za sprawy Konarskiego – z Kijowa.

Adam Obuski autor muzyki do znanej w kraju piosenki: "Gdyby orłem być" – Aleksander Popiel – Eustachy Wereda. Wszyscy trzej, przeszłej[illegible] istniejącymi od 6 do 10 lat. zwanowani na oficerów, wcielili do kraju – Popiel dla niej przeliczonej rumienij, a drugi skazani ją za "Aleksandra" – Obuski i Popiel wcielili do nieregularnej Chiwińskiej wyprawy 1839 roku –

Z Wilna, w 1842 r

Aleksander Maciejowski – Gilewski – Łopatecki – drugi później zmarł w Orenburgu – Łopatecki jest Oficerem –

Z Królestwa:

W 1845 r. Tomasz Werner. prawie całą służbę swoją spędził w kirgizkim stepie – dwa lata płynął po morzu Aralskim z Jurtakiem. który z tego stepu – był już Chanceliste – w 1853 r. awansowany na oficera dowodził flotylią Jaryzyn na Syr-daryi – wrócił do kraju –

W 1846. – Ludwik Tarno, Oskar Fiszer, Stanisł. Królikiewicz, Wojciech Nieprawski, Włodzimierz Zawadzki, Teodozy Ajdukiewicz

W 1848. August Jezierski, Baltazar Kolesiński, Wincenty Matuszewicz, z Litwy – Romanowski, Michał Zielichi, Józef Chełchowski z Wołynia.

W 1849 r: Julian Kowalski Wiktor Tomaradzki, z Królestwa; Maurycy

(Zdziarski, Chyleński, Atlas, Zaleski, Olekowski, Zyblikiewicz, Orsza i Michał Chodkiewiczowie) Sołtanowie, Klemens Ulbachowie z Stanisław Antoniewicz, Paweł Ursyn-Niemcewicz, Jodko, Jacyna, Jodkiejewicze, Rzepkowscy, Rzętkowscy, Bukowscy - Zachariasz, Rzeniewicz, Gałęcki, z Ukrainy - Chrapowicki z Killer, Napierkowski, Zem, Strutyński, Rostkowski, Witaski, Antoni Litwiński, Jan i Wincenty Ejsmont Downar, Nowicki, Chrabczyński, Krasowski, Milicer, Zaubrzy, Ossowski, Olszewicz, Sulicki, Walery Stanisławski, Kubacki, Jan z Stanisławic, Tymieniecki, Buchowski, Pantowski, Paryz, Dulewicz, Jadowski, Krakowski, Paszkowski, Kozietulski, Gębocki, Zawacki, -

z Litwy: Adam Wasiuk kowal i murarz. miał zdolności do poezji, dużo czytał i wykształcił się znacznie - Grunden, ogrodnik - Sommerfeld stolarz fortepianista - dwaj Witkowscy rolnicy - Wołczyński, Marcin Lubicz; Pasternak. - Wszyscy mieli dużą zdolność i wykształcenie muzyczne. -

Przy wstąpieniu Wielkiej Księżny Helcia (obecnej Cesarzowej) zgromadzili, bracia kolegów i przyjaciół: Michał Zielkiewicz z Inflant i Karol Rogerzelski z Warszawy - najpiękniejszy dowód młodzieńczej pamięci ginie wszystkich - spoczywają na cmentarzu Wyborskiej. -

Wszyscy przybyli z Królestwa, przed z Warszawy do Orenburga odbywali piechotą - dużo na przejście razem ze złączonymi - podróż ta dla tych biednych nie chorowali przeszła i nie zatrzymywali się w szpitalach, trwała 7 miesięcy - niekt. 9, 10 i 11 miesięcy bywało w drodze, z powodu chorób, a często zdarzało się zostawiać chorych w tej podróży wyjeżdżał. W ostatnich dniach tych dwóch latach, wyjeżdżających w drodze za granicę odbywali już nie razem w wielkich gromadach, wyjeżdżano już na małych kilkoma wozami, ale osobno, winna ich. Rzeczy mieli w tych samych gromadach do wyjeżdżających, wszyscy otrzymywali pieniądze i bilety - dopiero do Orenburga, ale przyjmowali orbitę tylko od towarzystwa zbudowany i gościnnie do gości - co dziwna w tak długiej podróży była mieszanina.

Z Litwy, Wołynia i Ukrainy, wszystkich przybyłych gości, z zadziwieniem czasem jeden żandarm dużej ilości przybyłych przyjmował - to znowu dużej ilości pilnowało jednego skazanego - to zależało od humoru oficerów. -

---

W 1847 r. skazany był także w zdolności do Orenburgskiego Korpusu znakomity malarz polski i znalazł, Taras Szewczenko - którego wyroku Cesarski zabraniał pisać, śpiewać i rysować. Kiedyś go potem do oficyny fortecznej gdzieby tylko pół komendanta istniejący było, bo tej wspólnym jego było. Dowódca Korpusu generał go do Orska - w parę lat potem. Tak pobyt w tej Butakow i gen 2 lata z nim po morzu Kaspijskim - zapisywał potrafił wybrzeży morskich, a w powrocie i modelki trzech Kaspijskich - zawsze za wolno ostały - gdy skończony wyjazd. Butakow przyjął go do Orenburga - tam obrabiał rysunki portrety, co mu środki do życia dawało - ale ktoś niechętny doniósł o tym do Petersburga - Szewczenko odesłano do Orska i wydano tam do więzienia, gdzie bliżej mi z kirgizami i różnymi koczującymi wyjechał, nim nowy ordynans z Petersb. nie nadszedł, wysłania go do Nowo-Piotrowskiej twierdzy, na Mangyszłak - Przybyły tam, gdzie, za nim obraz do śmierć obrabiany tureckim odmalowany generałom - nikt bo Cesarza gniew nie słuchał - odwiedzano tej do Mikołaja - a ten najmocniej zabronił, dziwiąc generałowi rozkazy - W takim stanie Szewczenko pobyt w Nowo-Piotrowska do 1858 r. Potem jest w Petersb. i znowu w Akademii Sztuk Pięknych pracuje. -

Stanisław Zaleski nie był w aresztanckich ordynansach - zaślony do cichej roboty w chatce komendanta Kr. Pashkiewicza, pani on był w zdolności z odjazdem gości odchodzi w 1854 r. - jako robotnik, biedz z dodatkiem mięsa i kaszy natomiast do tych ostatnich dni ciężkiej ekspedycji spokojnych, otrzymał w całym wynagrodzenia ha

Lozaczyli się bardzo prędko, przywykli do koni i prędko dosiadli z czapkami na bakier - w jedny wiosce wielky Bratczobiwcy Sprawnikowi z komendą wysłanym pomiędzy się, wybili wypędzili jak który obywatel miał do nich mowę - to zapłacą gruntu odjęli, a ci mowy nie słuchali mówią że Batki nasi i dziady robyty nasymy - Buchanci Żydam ale teper Bóg dał inny porzo - a gdy się pokazał z wiarą, jaky urzędnik sprawnik, buchy Prystaw dostał obelgę i razy z pogardą, strawszy o nich mowili - Słyszałem że się odzywali - my durny buty zrzuć w 1830 roku pomahały - a teraz teper zrzuć nam nie pomahają - Z tego tylko się jeden ucieł Uniwersał który im cesarz Manifest jakoby od Francuzow, dali mu wielki pieniądz i wyprawili zagranicę - Dano tu znać do Kijowa i przysłał Komenda wojenna - Na rozumu dla tego gromady wsi 10 zebrały się wszystkie do wsi Borowicy z Popami swoimi, przywiozły Popow w Dworu, a sami stały z Buławami na placu pod cerkwią a kilkudziesiąt lub więcej bydła konnych od wsi rozmyślał, które zaraz dali znać wioscom wszystkim, jak, że w Borowy stanie z wojskami cudzoziemskimi przybyły - Obliczywszy się Starszyna wysłał do gromady, aby przysłała 12 ludzi do rozmówienia się - poszło 12 ludzi, ale mowa była wzajemnie nie zgoda i ostra kiedy Pułkownik Kazał dać z ślepych Tabunków do ludzi

Zebranego w wielkiej masse pod cerkwią

Sromady się rozpoczęły tym ślepym szarżują
na bezbronny z nas ratusz na oddział ni
liczny zbrojny rzucili się musy chłopów obra-
żyły ich wściekłością stu mężczyzn 200 ko
ni było w okręgu wielkiego tłumu- rozdy
żółtnem obrażony się pluszem do siebie dotykając
niemal lufami brzuchów jak palnęli i dali
ognia w piersi bronią, za pierwszym razem
tem potrafili wiele trupa, a potem rzucili się
bagnetami z zawziętością wściekłą. Legło
wielu – a reszta zaczęła strwożliwie uciekać
żółtnem do rozkazu nad Komendarowną y
inny stanęli, pozbierała kobiety z dziećmi
w milczeniu, zabrała rannych, rodzaj
ostrzeżenia, co wszystkich ich uchwycić nie
"czy na bagnet i rzuciwszy martwe dzieci
"przebiją matkę". Wielu z ciężkimi rana-
mi uciekając w lasy zginęło, inni po-
płynęli pni Sanu potargli. Krew się
tak lała jak woda płynie po ulewnym
deszczu strumieniem bardzo szerokim
dołki wykopane na stopki pni winie
co rosła po chłopskim kalwie, były krwią pełne
wszystkie wielkie wrzody, dla żabitych
a rannych rozniesiono po wsiach, z nich
wielu wymarło, a wielu który uciekli się
potrafili sprzężeni na dwudniowej ucieczki
i bitwie do krwi batogami z Kozakami
Nawet dzieci matki cała okolica
cisza objęła wszystkie, nie słychać
chłopki ciągnące się gospodarki
Europy na panszczyzn do dworu Pańskich

mówił mi jeden chłop - to my mówimy zrobić
że nie robimy i nikt nie zrobi, kiedy my
w Boyle nie mówimy wyprzeć to wtarmy
sitro w my robu i mówimy — Tak się skończyła jedno
tygodniowa wolność moich rejzan kozaki, zaprzysiąg i
oblana krwią — na pamiątkę stoi mogiła w Bo
remy, a w niej kto się w rejzie wpisywały Putaszewicz
Berezin Antonio Hajunow Lodnicki, 100
Jesne długo ruch podobny trwał w Komunistycznie
chłopi byli w wielkiej masie w komunikacji z lasami
utrzymali się taborem to było dalej odmowie szczegółów
mirnem słyszałem tylko że chłop jeden rzucił się
rzucił pod generałem i mówił mu — powiedz
Szlachcie sobie stoneczników i cały, i babuńko
to Kumujesz, moja odda to owcy, bierz
i pod tobą i bądź po sobie, kiedy, Adjutant
i mówił się patrzem nikt mu — jadłeś
mój chleb, pij moją krew i miłuj się w tym
czasowi zginąć — „umrzyjąc zdrad
„ieś mój chleb napijesz się mojej krwi"
powstania Białłozor był pod Berezą
w Siedlcach Litewskich, r 1855.

Pańskich

zwróciła nawet uwagę mogiła [illegible] ten tylko Żmudź stawia
życia, kto stanowił kochał i cenił ludzi stoczyli z nimi w przyjaźni
Stanisł pełna dziecinnego życia w towarzystwie pilnie wspominał P
i Włoch z tego jest drogi Jego która lat temu 40 służyć za Polaków
czasów siedział Za stół z Turnigy do domu — Szczęśliwy to
wrok był wspomnień tak drogich, Lat 40 temu bliskiej rzeki
z wielu brzegi rozmaite bydy konili antastachu sowieckiej
Tyszkiewicz nachyl — rosłem było wówczas był studentem Mego
i Zaleska w tyż żeście jedno życia w chwili gdy się do stołu jeden
ale nadmiar ulicy, tak patrząc na mogiłę ten staroźytny
jedyny na naszadzwany napowtórzony pamiętnik — mógł
przelatywała od stołu do białej siwizny, od Czasów
Stołowych do ostatnich chwil pod grobem — Stoimy stre-
cone a drogie bliskie — Podróż z polskim starowinkiem
cichym hojnym sumieniem na duchu umarłe
wielkoświeckowanym, była z tych chwil jedynych
mitych, a bardzo drogich dobre to się przy mogile
i przy stole wspomnienia jak to mogiła Latny mała
pomnik tych drogich wrogich studenta ze stół do domu
Chciałbym się mi zostawiła w pomnik chwile z
z Marcem podróży, i najwdzięczniej z nim rozmowy
Z kilku ludźmi starymi niemal przeszłe wielu
znajdziły gorąca przyjaźnia byłem złączony Wilna
już wielu tamtego, ledwie jeden dwóch Zostało

Kolysko biegłych, w roku siedemdziesiątych wiadomościach
Cesarz podawał szczegóły o osobach familijnych, mowiąc
o starym Brunszwiku w wspaniałym stroju Rosyjskim
na dworze był cesarskim i Carskim, a cesarzowa dawała
ton, ale nikt nie odważył się bliżej, i tak Polonus
z początku chrapnął, a potem wreszcie pouszkodze-
go uniesienia się porządnie Zasnął — Był w Petersburgu
Za panowania Ruskim, z Wielkiej Polski ta pani tola
Nadwa poczęła lowiony, mocno pruszki prosiony
do Dworu na obiad nie umiał Zadmuchiwszy Stryka
Pan był wielki jak się dzisiaj zdarzył
przed milcząc, milcząc (na dworze i Zasnął
Dobrze napolicone fakta nam nie pamiętały po
Legalizmy stanęli, stanęli pod domem
w ulicach Drzewickich

Są ludzie starego rodu dawnej szlachty, którzy w
skromnych zamożnościach, skryci w wojsku w warcie awie
potem pomału wrócili się na wieś i owniwszy gos-
darstwa pilnowali, kto się nadawno fortuny dorobił
zaraz ustroił siebie dom nowy na Pańska – a dawne
Starożytną szlachtą, z lat i swoich dawnych szlacheckich
na zwisa - Takimi są rodziny Drzewieccy Dziwne
ludzi jak rodzaj kolejo Drzewiccy, jak Dąb stary jak pień
mchem porosły stoi przed długich lat dom
Drzewieckich na jednem miejscu - z mułi znane
Dobra w Salicii koło Krzemieńca noszą nazwę tundacyi
Trzynitanow i wiarygodne przedmiotu
Dom w Krzemieńcu - W tym domu Pradziad Wnuk
Zawsze - na tem samem miejscu - w jednej postaci
Były jedna forma jednym duchem te same spry-
ty Drzewiane ławy aż do wnuków i na swoich
jak Dąb tak i rody były wrośnięte w ziemię
jedna, i trwały przez pokolenia w jednem niezmienne
w jednem kółku. w jednym duchu. w jednej formie
nawet pod tasamą strzechą, i przy tymże dachu
stawie i misie - Cześć której ojczyźnie zdała rozrosły
i domy te w miejscu obalił w czasie rozrosły. - Kilej
noty to były rodziny jakie na zmarnienie nie
obranego w życiu społecznem i rodzinnem
stanowiska jasnego Bankiem tego stanowiska
kwitnący Rzemiosłem Domowem, w Drzewo
ogólnie najwcześniejszym rodzinnym przybyły za-
częły się i domami magnatów, schodzący do
ubogich do siebie ale pierwotnych podziałów
nie mogły, ani obalić drugich Jakimi były
przed wieki zyski w Braterskiej Gminie
i wielkim Wolnym Drzewiccy (za) dotknął na tych
Rodzinie wielkie ale Drzewiccy
ale rodzinne rozsypki
Ich dom w Krzemieńcu pozostał w gruzy
a Drzewiccy w rozsypkę

Znaleziono go w Nawsiu Doskonałym zdrowiem Nowa Ceiz stamtąd
przeniesiony do Wojtka w stopniach wyższej wiary przyjęty i przeniesiony
Się do Ostroga, przedtym był Furmanem Siedziano w Obl
i ladzinian narai podroini dáns gdy się obrócił i po francuzku
dość zgrabnie rozmawiał - Ze go dworzy znali i widzieli ie
go od tego prostego życia odstąpić niepodobne - Krzyżem miał
Dnia 1 Xbra Jezusowego Ktorego rodzonej Matce była Dro-
wiecka i domu, wstępuje się do Niego do kościoła Zbawiciela, Gdzie
Ksiądz przyjmował, z swojej strony schodzić nie chciał
Jeden Kościół Bracia Dzierzbickiej, Gdzie ich fortuny stra
ił, im trzeba było się z pracy, i dorabiać się na nowo.
Się i Oo Bracia przenieśli się na Ukrainę, i Zamieszkali
Obok Seroki Mogiły Ten młodo umarł z którego
Dnia Zostawił Wdowę w młodym wieku
Głowicę z 3000 Duszy na dobrach Swoich milijo
nowi, Jedne tylko odziedziczyć prosta Wspaniałe
gospodarstwo pracy Dom Jego reprezentuje typ
Starozlachicki domu który nie zmienił natury
Swojej, Jest w prosty pospolitszy zwyczaj Stary ale
Się chlubi starym przodkow
Dom niewielki z 6dkami Drzwi okna sosnowe -
proste z Drzwi, niczem nie pomalowane
w jednym pokoju tylko podłoga wokowana
Wspaniały fasyd przechodzi służy się
Firmamentu tylko na kominie fatkowana po-
Gwiazda, portret prababki, fortepianik odrzwia
Dom ten od prostej chaty — Zaraz koło przy domu
a Wszystko tok jeden i drugi tu przy domu
Oficyna zamknięte latem Drzwi w półotwarte stoi
Chodzi prawem zupełnie Cała pusta, do wsi ~~rzeka~~
podróż i wszystko rozkoszy cywilizacji Jam
gospodarz wszystkich pawny siebie, dowiedzieć tak
Jestem i wiarygodnych Skutkow pracy mej,
O tym i ma prawo coi powiedzieć

Jest to człowiek z ludu szanuyce ludzi smiatych —
Twarz czerwone trzdowata, u dawny Szlachty
tak bywało, widocznie oryginalnie upracowane — i brodacka
jakby kiela — Ma oczach jedynaciy skarb to
wielki dla Pomirow, wsi i toki — kapitaly i gospodarke —
w twarzyce płomienny sa ma ognik ody dor.
bystrine — ciekawe nie moze przykre pozbiegac — w takim
domu wiryta zwykle wiele ma ukłonow, u oko ludko
Zosiadzy, i dlugie i powazne wioda sie rozmowy
przy smaczkow innych nie ma tylko grzybki u mio
dki jabłka u potrawach przyprawy słowiczkowe
Vgienka — trzeba szra, z mysq gospodarstwo
czyni i rada stracnie wszystkiego zastąpić —
tak schodzi nam dzień cały ~~przy herbacie~~ w
Jaki sobie w Ukrainu dom Szlachecki bez meblow
bez ogrodow bez wszystkich stowem
Zbytkow kto tobie postawiony, bez jest sumy
i spokojny i gospodarny — Jest dziadowizna wielka
Jamenkiem w tej ciezky chacie — numa co.
to jest najprzyjemniejsze nuporku ~~do~~ nie porownie
nic Dorobiem sie fortuny, bone mam raj
lepiq najlacniejsze ludzi mam Taszkiewycz
i wciaqy Zate sie musze — Skoiet
nie tak Szczesliwe prawdziwe zycie wiodq
widocznie spokojne nie zmacone niczem
ogdy nas domy wrod cywilizacji i nowabnq
zycia, za drogo kosztem walki i
Wojna, za dramatem wojen walk i przy
Wypadkow nieskonczonych a wiele przy
nuszczliwych, wobec tego zycie szczero
Szczesliwe nie barwne sperte nie odmie
wiecznie sobie wszystkiego ma wyjqtkiem z wszystkim
Zbytkiem i z wielu potrzeb — ale Krowe
spokojne * Egzemplan swego widzia
tem na Ukrainie

odaje się być najściślej samoluba — bo całem jego
jest najwyższa ozdobą i zbiór. Zbiór fortuny
nie tylko myśl ony pracą ruch czas wszystko
się razem składa do zrobienia tej fortuny, wszystko
są to pomocniki i wspólna pracy. Jego moś
Imoś czas — fortunky robią — jego moś
Imoś ciągła ich serdecznie — mój drogi, moje
serce, ale na fortunky się patrzaj, wyglądają
jakby skąd — W pracy w robocie się obojg
Jego moś Imoś Całuje razem dla mojątku
nie tylko czas ony ich pracą wszystkich studzy
ale nawet ta konsumującą gębica i ta suszy
Dopomaga albowiem popsierać na bardzo
Nowych winnych potrawach, na chleba bułeczki
niezna kontiturcie Kontrye wina nigdy nie
pije — bo radzynkow migdałkow nawet i ryżu
nie ma, krupki brzeczane się kontentuje
Gębka całuje się złote naczyńka — Za rady aby
tak, gdzieś pod drzewem pod wiśnią lub tym
biemcrumym, to za ordą stoi butelka
na dołku ocha domowego. Imoś serce
się tem trudni nawet Jegomoś do
Wiadomo — Kiedy [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

Jak z petrujący gąsienicy zjawiają się potem
brzydkie motylki tak z tamtych ludzi, potem rodzą
się kiraje po Parnasie po Warszawie istoty
Hrabiowie Lombery korrespondentki mizerniey
Podekstorowie sita rożne istoty duchowo-lotne
jako motylki latają zwijają się raz jakiś
potem znikną giną bez śladu czysto
Jest Ludzi Dawny Rody od Pradziadów - do Prawnuków
niezmieniały, ani nowszych ani sposobu życia
ani celów swoich była to budowa społeczna
istniejąca i w rodzinie była malutka Rzplta
Zyjąca tradycją swoją i niezmieniająca praw
Swych Dziś gdy kto fortunkę robi i zrzuca
Swoją jakąś pomarańczę, to już na pierwszą jazdę,
Znaczki się spodniewszy i przyloty - jakiego
obwoływanego przez swoich tolkowanie - co chwilka
Szat - Pan Szat - Herr Szatt — Pani Szattin
przy herbacie w trzy razy przy widzeniu przy
obiedzie przy Zaraz - ta manyka napada
Słuchacha siedzibę obżmiewa przebrzmiewa czas
jakiś, gdzie spotkamy pracujących w rodzaj pana
Ale budowanie była życiowa rodzina swoja
Nie spodziewajmy się jak przedtem rozwoju
jednolitego szeregu domowych rodzinnych moty-
lowy ogniek ale schodzącego zdegenerowania, bo
Odziwić jeszcze się zrozumiemy nie
Ale przez wtem się chociaż
jest
żyjmy w tym za nasym domu
przypatrzmy się Klubowiczowi tej epoki
poczciwej kobiecie

Starsza siostra była pilna a w domu Strzyja za bogatego
posła człowieka, młodszy a bogaty długo jednak było potrzebne
potem kłopot, nawiedzano co powiedzieć, nie mam powołania
do stanu małżeńskiego, nie chcę nigdy za mąż wyjść
trzeba, bo ludzie tak na twarz popatrzą, trochę natrząsną i nie
młoda, że umrzeć tego wojennej nie mówmy, a jak usiądzie
między damami, gwarzy się nie chce, okno mi zatka głowa
starych babek, a młodemi w pałce trudno się uchodzi
dnie się wdowiec i wnuków nawarzy ile kapy tak
latem i zimie bez małżonka jednak tak coś nieraz robiem,
to człowieka trzeba ogrzać, a ten mąż im pomoc tem gorzej
otoż Matejo trzeba wyjść
wpisze się mąż za P. Maurycego - jako się jej dziwno nikt
nie wie, tylko tyle powiedano o nas mówią - bo ludzie
mają tyle młodych śliicznych panien tak się złośliwi
a starych mady nie zapomnieją - dla młodych mają
estetykę, ogniska zapachy, oczy miłości ten piękne
usuwki, a zęby dla starych - to panny
jako się oczkami nie uchwycą - i zostaną już na
te zęby, obudne od tych zębów wilkują - Na
Ste Panne Dziewice od zębów ludzkich co nie
P. Maurycego wielka P. Maurycy mieszkała
Bracia, Bracia jego celowali jeden porwie men
ze Bracia, Bracia jego celowali jeden porwie men
miał skrzywioną głowę, ledwie mógł przemówić
ciągle żartował niemiecky i ciepłych obiadów
i innych środków rodzicy słuchi bardzo nie
mile a szczególnie w tylu miadzinskich
Przeszło to piękne życie, na zawsze zamy będzie aniołem
pocieszenia się cierpliwości, dziecko Boy dał rady - ale
matki jednem życie P. Jezu nie pozostaje, spokojności
dorosłe dzieci, zamiast zastanowić uczucia spokojności
Adam te do ostrzeżenia dzieci Bracia, Panie swoje dzi
Matki nauczyciele, przypomina, pilnuje
staranne wykształcenie, uczy, wychowuje, pilnuje
Anieli, kocha, uspokaja w domu utrzymuje - jest
Ojcem, Ojcem i Matką dzieci Brata swego
Boży pokoju potwierdzenia się jako chrześcijańskiego
Ks. promnia na twarzy, i cześć we wszystkich
stadach

Sam P. Brad. z ogromną Brodawką jeden z tych
ludzi, co to mają za nic Kobiety, trwoże na nich
sy podnędzne, oprócz tey swojey nie radzi, aby
wogle było więcej jakiey Kobiety, z prawem
umarłem z zapałem, wola na nie Babo
i całaje sądami, Siostrzeńce sy Ich Mayorami
wiley Panowie, bo siostry inny lov miała
za wyjątkiem to jest ludzi bogatych, nie mieli
żonci, oprócz dwóch swoich nie kochał nikogo
nigdy, nie mieć nigdy czasu do ich
dowcipu, a jednak widzimy się starszy
radzi się wydzie, ten to rządki trzymał - ostry
Vivora i bogactwo nawet, nayzwardsze i mus
Nielubi Istoty zniewala ——
P. Ewa. wa Żadnej w życiu przyjemności
nie miała, nic nie radziła nie nie
wymyśliwała dla siebie - Jedyną pociechę
Jedyną radość i to w storyi jej miała
pojechała do Częstochowy - Jadąc nie
kolei, spotkała na 2 osoba w jej wiek
Która się przypatrywała - potem zapytawszy
ludzi, gdy się poznawali z to Drewicka z dom
wzięta, i nucila ją na wyjść - Co płacząc co
radzili, co zapytań, przy witaniu się rozwijała
Siuchelka z tymi co się lat 30 nie widziało
to była siostra Stefana Witwickiego - Drewicky
Professora Witwickiego z Krakowa - Drewicky
całym domem w Kamieńcu mieszkał
a Witwicky tu stąd przyjaciół - Panem
Drewicky, Professorus Klonu imię
z tutora Wincenty Pulgrymia
Stefan Witwicki rodem był z Kamieńca Podolskiego
Professora

Siostra Jego napotka się pojść za Profesora Olgdkiego
wszyscy instynktem się odwrócili Panienka Panny
całowały ją prosty, nie idąc za nieje Polgdki nosił
kosmiczny wykrochmalony sztywno miał
Kwiaty, ale ją musiał kupido prosikiem
mchem kwiatkowo swoich kroć nie wiązkie oby
pać, bo ja Panna Witwicky zawsze upom wy
Dawał — z Polgdkim mówić, mówić i to
by koniec, i mowy się mijdu i rozmowa nie
wyczerpana — z Polgdkim nie spacer, pochwał
Pomjarldka i flirtii nie ma i robota ją skończ
ma, Polgdki ją nie nubkii Polgdki nie spa
cer jedzie — Jak na mce Polgdkiego wyprosi
li na spacer Witwicky. Zapisz się do cyfrowe
a przy Olgdkim słuchać i słuchać by koniec —
Książki od Polgdkiego — to jakby relikwia świętej
Każdy liściem świętym powinien widzieć że
to jest od Polgdkiego nie można się dotykać
ani nie oblizywać, ach blada temu —
toi robić — Panna Witwicky musiała nie
Walter Olgdkiego, ale biada jak było na swoim
tam gdzie Kupido prostkiem i mchem owyn
tam ogień dziewica — ale zmajdli ciepło ciepło
ogień ale zimne i suche serce, wypchnie
Jej życie wystraw. pochronić ten ogień
Drugą co zwabił zapalił i miesz
Nakoniec jako zajadliwy robaczek pogryzł
te drobne witeczki serca, w którym sługa jest
życia smutek — ogryzł nikt. Jeszcze nie
ma, bo się rozwinęło rozlało i nikt —
P. Olgdki nakoniec gul gul gorzatecki —
wamanty do kochanecki
gul gul gorzatecki —

miłość jak wtedy furioza ——
gdy gdy gonarełki - a potem konwulsje
pryncy, mijsie strzewne Podgórki ... i pone
dwiał, ofa kochana litwinsie o tor i romans
a mito było ... a rozwo a radzieki —
a wozrach Teski - ale potem ... było jak
je wszystko odmieniło - ale Podgórka wy
chowała mnie i ona otrzymała mnie
rodzicom ... o to do Syna ... Matki
spotkała majonie moje Jak to mito razem
wszkole pisać lub ponimkom gdy w pawiju
z bekitnemi kołnierzami, ale potem gdy
nie przyjdzie obwiechowi po spłynięty drobe
Ryciu, tu ... o daj Boże
by nie na wyspki i ...

Jestem to ukraińskie wspomnienie odpusty święte ——
od Ś. Stanisława do Matki Boskiej rozwiązy
do pomnienia ... kobiet brzeg w rozwi
kościołach naszych — Daj Boże aby wszędzie tak
mogła tak dobrze być chwała Boska jak
u nas na Ukrainie a ... to nie ma tego aby nie
było na dobre, tak i ... stało skasowano ...
Pijarów, wielkie dawne zgromadzenie w Podgórzu
Biskup rozkazał ich w Ukrainie, a ... nie ...
wiele kapłanów od ... nowiniony kapłany Kaida Kapłan
miał kapłana wsiąść ... na odpusty ... - Jeszcze
odpusty w kościele w ... ołtarzu ... jarmarki
pijarskiemi kazaniami w ... Boskiej chwale
w Krzeszowie na ... Piotr, miłemy pod wotywa
obrazu Matki Boskiej ... i w nasz ...
Pijarska kaplica ... w nasze Ukrainie

wszyscy cisza maluczka miastecko-ale w dzień
odpustu zabudowanie pięknymi kwiatami i wyjścia powszedni
jak girlandy świątecznie ubiór ołtarzy ołtarzy strojne
Same - dwie zasłony świątecznie - wystawienie Prze-
Jakramentu Procesja o to i odpust - gdzie wszyscy
strojniejsi - a nabożniejsi do jasnej duchem i sercem
wdajemy się wszyscy - Śpiewnik Antoni zwykle
śpiewa pięknym wyraźnym głosem pod Willkom
ołtarzem pod Sanctus Nowej Litanije do Sr.
Piotra do Sr. Antoniego Wotywa Uroczysta Summa
spowiedź kapłani na podwyższeniu lud do Sakramentu
Sr. gotują godowo wszelkie jest wszystkim - i Altoby
Wigilia na Zielone domu Proboszcza schludny
strojny, ozdobiony pięknym ogrodkiem a w nim
wstrzemięźliwego znakomitego nabożnego i prostego pilnego
prostoty człowieka to by się dziwna skromność
widział że się nauczyć przykłady doskonałości Ka-
płana - Staruszek ślepy śpiewający słowne pieśni
to wszystko razem stanowi uroczy prawdziwie do-
bry obrazek naszego wiejskiego życia - Potem
się wszyscy się zbierają u Proboszcza - Zmierza
wieczór Słońce wita się zcicha - w dzień
rozlewa się promień tak jasny i miły
jak w dniu pogodnym dzień. się ogrzał od
słonecznych promieni - Dusza przyjęciem
Sakramentów duchowem ciszeniem Na
boże[illegible] publicznem przyozdabia się i jest
jakby ogrodem, a Łaska Boża Jest miły
ogrodek promieniem Swoim oświeca i dobi
Drogi i serdeczne jest wszystkim wszystkim braterskie
pozdrowienie się
Szczęśliwy kto w prawdziwej swojej wierze umarł
jest tylko Sługa Uroczystych
Obrzędów Kościoła Sr.

Św Wincenty a Paulo Patron Miłosierdzia ma Dom swoi
w Warszawie. Przedtem Ludowym zwyczajem wśród powszechnej
kasaty zachował się jeden Dom Sióstr miłosierdzia w Szpitalu
Dzieci Porzuconych a Paulo za ręką, mamy to uciesz-
ny Dowód Św Wincenty a Paulo za życia, mamy to uciesz-
ny Dowód Jego miłosierdzia w całej Europie we krainie Mo-
ich Dziś

Siostry miłosierdzia w Tepliku swoje Pomieszkanie bardzo
piękny obszerne - wchodzi się do Pomieszkania dwie sobie
damy nagarn, przybierzmy czystość duchowną i Ciała
dobrze nawymowanie - Idźmy tam gdzie to jest w obec
Chrystusa Pana czystość serca - Dziewic poświęcone
Bogu - miłosierdzia duchowne ozdoba mistyczni
święty powołanie Pomieszkanie swoje - wstępując duszę
człowiek pewnie Anielskie, który w Kościele Bożym
czystości miłosierdzia poświęconych dziewic jest
ale przybytek — Świątki które tam się wcześnie piękne
jasne jako wosk w Kwiatosze który jest duchowne i ciała
matek prowadzi dziatki do Zbawienia oddanej się
Boskiej wewnętrzna, słodkim pokoju czystości
Duszy i ciała - chory Kaleczy tu się skupieni —
Odmu Bożemu ciemu ni goiut, pomiłuje ich
Gojącemu refektarz - ozdobie za Swoim Kredo jak
te domu Matki w tem dorosłym solennym odpust
wnijdą do refektarzu się zbierają - Inquisycje
i cieszą się tym dniem który jest dla siostr
Teologia, dla nas w niepotrzeb - Oddalonych
Jezus ten dzień miłosierdzia Boży go nam
Jezus ten dzień miłosierdzia Boży go nam
Zachować, dla Kalek, i dla sierot naszych —
Procesja u sióstr miłosierdzia w Tepliku jest istotnie
Ubogim pięknym Idzie przez Galerye na około Kościoła
Ja, idzie w gore wokoło - i znowu do Kościoła
powraca - jakby obraz Niebieskiej Pani który
jest w Niebiesiech, który wnidzie po całej ziemi
Panuje i w Kościele swoje przybytek —
Jak Królowa jest Litanie do Jej Imienia
i Ten chór, głosów Zakonnych, i głosów
Dziecinnych — Tu Królowa miłości
tu Panuje jest pokój —

Poznałem tam jedną Bogatą Dom, która licznie
się Ubogim, opuściła się i za mieszkała u siostr?
miłosierdzia ucznie malutkie Dziatki - Sama jest
prosta skromna pokorna Widzę wiele Dobrych
mienkarek za granicą lub ter w obcych Dobrach
Swoich, potem wracając do zagranicy, zostawiły
Umarłego syna tam w podziemiu wiru ze nim
trawi przytomności dotrwi pomnienia umarłe
Siostry miłosierdzia dokąd się w takim stanie
schronić musiała, wyleczyła się i po odrowieniu
Swem poślubiła na Zawilowdai się uczniu Dzia-
łko i pozostaci w domu za Konnym - Dobre
wniajają na jak się prostota wytrwałość posłu-
lenie się - w tak porym wieku - w tej towarzyszy
pogaci - taka usługa taka prawa taka szczera
prawdziwie jako rzekł chrystus w nas się spełni
Jeśli nie rostaniecie jako małe Dziatki nie wnijdziecie
Do Królestwa Niebieskiego - widząc to wszystko
przyszła mi na myśl owa piosnka

Ochoki Duch w mem wiele
Myślenie bez wątpienia wiele

a tak w ukraińcie mamy

mamy Kapłan Św Wincentego a Paulo w Seplikach
w ukraińu Braciszkiej na pogranicze w Dyecezji
Podolskiej, Kapłani tam bywają z tej Dyecezji nie
wielka liczba, ale wszyscy Ktorzy są w chwale
Bożej wypróbowani nie za wygrzeju ale zgoła
ciężkiego Posłuszeństwa do Ś. Winient
i zachęty do Jego miłosierdzia tak duchowne
jako i świecki, odpust w Seplikach zamiast
i innych, bo jest tam zbór ludzi gorliwych wiary
i miłości. Z tamtąd zbór z tam się schodzą
Co Ubogich rozdawnikowe Jałmużny Ich
i miłosierdziem miłosierdzia u Boga
Gaja, Kto ? Co Łaskawi będą
jeśli nie miłosierdzi

lor ochładza duszę tak silnie ściśnie ofiarą
i jarzmuszą — przeto skupiajmy się silnie
w miłości Bliźniego który jest Wizerunkiem
Patronem a siostry miłosierdzia całym domem ich
jako owoce i grona bujne ~~rozwite~~ obwite nie
dziwne miłosierdzia Wzorem jest — Chrystus Pan —
rozsnące.

Dziwne te są historyi Dawny figury, jakoś
samotni Pielgrzymi ludzie przez życie całe tułacze
którzy oko nie zaciekawiło wspomnienia wzrokiem
Istoty drugiej i przecie jakoby bez nich — jednak w
życiu ich mieli byśmy skarb miłości Bożej
byli to studzy, dla świata dziwni okrągi natury
Napaści, a jednak w tej ogólnej harmonii
potrzebni zapewne z woli Bożej i jego wyroków
Jak osobne narodzenie a dziwne ich życie
Dawny w wielkiej gromadzi żyły familije jakby
Pszczoły jako pokolenia kwiat a z nich miód
Ta otoczkom swoim jakoś obwarowało
wielkie bo rodziny, nie wszystkie które się
wiecej i zyt tem okręgiem rodzinnem
obcym tylem — nie dla potrzeby wiele mój
nie dla chleba kawałka — ale dla potrzeby serdecznej
stali się otoczkami rodzin innych, to jest Kraju
rodzina miała przyjaciół domowego, sąsiedzkiego nie
Valerianego Zapanuj, który się jednak dla serdecznego
Miedzitatku przywiązał losem strzemieniem rodziny
Krobus karmił osamotnione i serdeczne serce swoje
w Domu Państwa Wojskiej mieszkał stale Pan
Mieczysław Broniewski Przybyłem kobiet
rozmaite rzeczy. w ciągłych pracach, podróżach
do Gdańska, na Harców zjawiwszy się dorosłych
Wojskich, i do serca ich
przystał gorąco —

wydrze się za nich zastawiał, bronił usiłował, ich
dobra pilnował sługi z zapałem z miłością
Ostrowick był bardzo bogaty, wielkie sumy miał
w Banku Szpetera, prócz tego na bry gotowki. I
rzeczy drogości przywiózł w rozach — rozsuwał
na stole i widywano je w materiach, płótnach
Gdańskie osobliwości. Napróżno jakiś miał
gotowy pieniądz oddać P. Wojskiemu, a sam
zaraz cukier wyjął i wszystko do kuchni wyda
wać prócz tego utrzymywał kobiety. Żaden sługa
w domu poświęcenia nie rozumiał — Dwie
wszystkie Państwa umiał nadzwyczajnie do się
do przywiązać. Był tak okrutnie skąpy, nigdy
na stole nie nie wydawał, i nigdy nie nadu
mikoma — To skąpstwo było razem nie zwy
czajne niepojęte dziwne i nigdzie z tem
jeszcze z tą przyjaźnią z tym zapałem jaki
między P.P. Wojskich, ale to skąpstwo było
natura Jego, było do stałości jego wrodzone —
P. Wojskie była kobietą wzniosłego umysłu
gorący pobożności Matka rodzinna, ale
pełna żywych uczuć, wspaniałości charakteru
nieospolity. Dość przykra surowa, ale kobie-
ca silna kobieta nadkich dosyć go ziemne
słabości życie. Zamiary obfite, niemal zuchwałe
nad stan swój. Stąd ta samolubstwo skąpstwa
nie pojmowała nienasycita brydzia na
niem, choć cnota przyjaźni P. Mieszniki
ale mocno jego z skąpstwem nie utrzymała

Był wyrocznią we wszelkich naszych, przychodzących gromadzkich
osobno inszych osobno kobiety z powinszowaniem świąt
Bożego Narodzenia. P. Wojska namawia Kobietę, idzie wiosce —
wca Mościwkowi, jeśli nam nie nadeda całuje go
dopóty, póki nam nadeda dwoch zetych. Babki do
mieszka w całusy to się wyciąga — to z boku to przez
plecy to w oko, tak się rozcałowały że z przykrością
i tarkami kazda kobyła, wszystkie razem, i powtórnie
Mieszko spuszony, powiedział — wytrzymał i nie
dał — i tak by to dzisiaj tak pewne że Mieszko
gotow był pojść na męki a nie dałby nigdy z Katowską
Panienki cioski Pani Wojskiej widząc że się mieszk
tak wzięły, zaczęły całować się z Nimi — Potem wyszło
przykra wiadomość że Szpera Bank Bankrutował — milijo
ny zginęły, a między innemi wielki kapitał Pana Mościw
ka, całkowity jedyny jego fundusz P. Wojski sprowa
dził Doktora Zubrat Przyjaciół, z wielka nasmiewa
dzi Doktora, jako strasznego surzy
wojnę objmuja pewnym będąc strasznego surzy
boi Mieszko twarzy nie zmienił, na zastanowił
nie westchnął, powiedział nawet — Jak Boska
wola pojść rozumiem że wola Boska jest nie
tak doskonała i tak swięta, jej wyrok jest
Mysleniem ludzkim człowieka gdy się nie nas
Śmierć jest to chwila najdroższa i nay
wazniejsza w życiu człowieka nie bowiem mamy
że się doczekać swego przeznaczenia — Jest wolej
Boska obiera nam życia stanie w dniu mojemu
Bądź wola twoja — a wszelki nas jeli nie jest b
Mieszkiem grzechow nasych ale z woli Boskiej
Upada jest szczęśliwością człowieka — Smierć
Nauka że zmysł ciągłość wpoić w życiu ab
się to stało natury człowieka, wtedy obijć
się wszystko jak o opoke — człowiek taki
Zywot ma sobą chrystusow — na pewna
Duszę sobie wśród głosow, bo pod głosem jest
jest wyprzedzony —

Jako dziwny, a niesłychany w naszych czasach był Mamnik
w pijaństwie sobie odmawiał. Skąpy był nadzwyczajnym
sposobem, a jednak tak u dworu swoim gościnnością
rozmiłowany u Boga - tak posłuszeństwem dla
Jego woli przykry, tak umiejący Boskiej
do ludzkiego rozróżnić, z ludźmi niecierpliwy
a Bogu nieskończenie ubogi, to serce
umiały rozróżnić dziatwa, które ślepy do Jego
serca, w nim się tuliły, i odmawiały rozkoszy
jej lubej dziecinnej zabawy, które Mamnik jak
do całej doskonałości mogł odwieść, ale dla
tej chciwości kupieckiej i skąpej, był niepo-
kojącym i niecierpliwym i domowym
postrachem. Jak się tylko
zjawił Kuchan okrutna wrzawa w domu
prosto Pana mieszanie cukru - Takiego cuk-
lo za cukru - na co cukru —. Potrzeba do
kuchni cukru - mieszek silny i grosznej
takiego cukru - roża cukru na co cukru -
Białego - słodkiego twardego ——
Ale się i pomścił nad kobiałkami co go tak okrutnie
[illegible] za czasu wesela jakiej z [illegible]
wojska, Zgromady wzięta, dano mu się i pić
dwa piwa i wódki, że można było tego odmówić
Pamiętnikowi, krzyczał na nie chciał piwa wódki
widzieć, widocznie tutaj sam się sobie nie [illegible]
bladł kryć się [illegible] z nowy
ale [illegible] kiedy chciała, nie było [illegible]
perswadować, tedy było [illegible]
Dawać gromadzi kobiałom osobno
wódkę piwo wszystkim [illegible]

Zaczęła się uczta, P Wojskie zamek do kobiet wszystkie
podkomorstwa zaczęcznia, poczęnyta się rozmowy
Lubczina już aby my nuż rozpoczęty, porywać obżid
i aby pity jako się podoba i odeszła do dyosu - Zaczęta
gośćmi ogromnie się miło - Babeczki tylko co się
rozchodzić, wśród wesołych tonów skoków śpiewu
Mieczników pewny ze Pani wojska już nie wyjdzie
Wlatuje z drugiem na okolutko wszystkich Bab
jak Hultaj - a cóż to za dziś wesele, i pruda
Poczęłanek silna dłonica a twardym serkiem
i po smutnych twarzach pocałunki Krupke mocne
Zaczęli Baby się połzkiły straciły odwagę -
razy były bolesne a żwawe, rozbiegły się wszystkie
Lenkie, P Pan Wojski sam jeden zdążył
u się pomścić to oto nudzał ale piwo wodkę
Oddał, i bu wiadomości P Wojskie z wielkę
Szybkością piwo wodkę miodu do składu
powrócone zostały — W takich razach był
P Pisarnik, Mieczniku przemyślnym, i żwawym
Pym a pryztem umiał się opanić i walczyć
Ten upór i swoi ludzi przywrócił do rozprawnie
Zbytkow i do Klutni upadłych z oficjalistami
Lodzian się P Mieczmik z tych powodów sprawował
i Zawone rai upolował dla P Wojskiej Zawone
W gwarę i ogromnym od domu wydatku
Obiedzie — Nakoniec kiedy na Mieczniku
Koło przyszła, tundun jaki mu zostat ze
Kosiół fundacji P Wojskiej przemocny, tę
Pan Bóg zawrze fundacją dokończył - Znacznie
Summy, i prochy swoi dokonale z prokami
Przyjaciół porządzył. Oto człowiek którego
Życie było ciągłem orzeźwiałem nareszcie wyrwanem
ale ai duszy jego tłuszcz gonił ogień
zniszczeń

Nie osunął nikogo, nie zapłakał na grobie
jego ale żyjąc jego wiele z modlitwami
i ofiarą niemitającą nigdy nawiedzał kościoła
Bożego i
Sam żywot jego powszechny chwalił Boga i
dziś jeszcze istnieje, w ciągłej kościoła modlitwie
i Woli to takich prochów drogich i świętych
pomnych w kościołach kościołów naszych.

Podobny temu ale już inny człowiek umarł
niedawno w Ukrainie — Pan Daniel — który
nazwa Pana Daniela, stary kawaler, nigdy
nie żenił i nie myślał nawet nigdy —
chyba wyższym rodzinnym, ale przylgnął prawem
a potem powinowactwa i sercem nie
do jakiej jednej wybranej rodziny, ale do
całej rodziny swojego państwa Je ro-
dnie miłował z żywem poświęceniem
się i z zapałem silnym, ofiarą siebie się
mięso — ofiarowe swoje rozdawał majątek
Nowe chore rodzinne uczucia majątek
jednem słowem, ani się kochał ani
się ożenił, ani majątku nie zebrał bo
nie miał nigdy czasu, nie chciał nie
nigdy dla siebie czasu zostać go tylko
dla drugich — Był to po prostu adwokat
Ubogich, ale wygrał i zarobił się
w Trybunale — bo nim rzeczywiście

Był to nadzwyczajny tenorzysta jakby Doktor
który by za recepty nie brał pieniędzy - on rady
dawał i działał bezinteresownie jak do obdarzenia
miernych bulli wstępu do Pana Daniela. Magnacki
rodzina fortuny Potockich, działy spadkowe ustawienie
na Madrow, pustemi w pospolitą on spotkał
Słabą nadzwyczajny szybkości w działaniu
Postać jego była osobliwa szkaradna - nosił piękno
bez cechy na prawniku - ale starożytnych czasów
Męża, albo Profesora akademii krakowskiej
piękno surowości obyczajowej i umysłowego
życia było wyryte w oblicznu Jego prawdy
Twarz znakomitem bliskie okulary, twarz
pomarszczona, włosy siwiutkie - zawsze ubiór dnia
gi w ustach - Wszystkie kompromisy. Gdy
Daniel, pewno ich tysiącami osadził - jeśli
jakie bardzo trudna opieka na siebie wziął
jeśli kto stracił majątek, spadek; utonął
jeśli ktoś na kredytorami wszystko to sam robił
i starannie cały posiedzi jom - tych
zmienił tu pieniądz, był nieukraine
Trybunałem Konstytucyjnej potęgą - kontrakty
oddziałały jego pomysłu - Syn mu do niego lida
a do jego przybył - musiał ludzi się do niego
wiedzy, która miał czas, wysłuchał i zrobił
Człowiekiem prawdziwym był zjawiskiem
rzeczywistym istniał bytem widzialnym i zna
tchu, bytu to jest ogniskowa, wyrobione
powiększeniem się pod wpływ wielkiego wpływu
Danielowego

Ja sita Dziatat z największy wyobrażenia Dla
drugich, Ewen Doskonale dzielnie Downego mu
nie było rowny mubyc ny mie bo to towaro-
ych interesow pracownik, ktore jak chleb z masłem
zajadał i obrabiał i Ratuszowe sprawy milijo
Slow, tuła Gubernija rudet jako Doradca
Sędzia Arbitr nie go nie zajmowało tylko
los ojczyzny, w łem był gorący jak młodzik, wole
nie rozumował, stąd mu teorye rarmatyn stron-
nictwo były obce, ale tym miał się rozgrzewać form
i słow Demokratycznych towarzystwo, takie wyjścia
Wiara Rewolu: 1830. r. w P. byt czynnym jako
Zarman był sie tego i Cybuch miał wstach - a po
tem był potem sej mowym jednem słowem był
Enota chodzący ab w nabożeństwie był bniwy, nie
mial wyczucia ik modlić trymał ny formuwiłu
swego, stad ta jedna była tylko Cnytrosi z
Panubem, ze składasie się prawda doskonały
praktyka. bo był sprawiedliwy i ludzkim
w stosunku Wiary Je bredut - Ale nupoty i drzew
Jest los arowalka, oto mają zwyczaj smoktac
na smoktun pusmiuszki Zamiast ig wrake
przykładają mu żaby rozdrażnione aby smokta
Ty mu usta, usta które nigdy porad
Jerdeuny w młodości narzady Dowcip
w końcu życia żaby je wsiąść Dowcip
się jak straszliwy, wypada Zmartwien
Cała, i w mekuej śmierci życie swoj
ruinowy kosy jakby na przekor tym
który Sydia, mówiąc ny mowa nie
nadpaka wnesi do kobiety Nabożeństwo
ten nieszczęśliwy nawet nałogu

U tychże samych P.P. Wojskich zgoła było rozrożnie ludzi nie tak
tych domowych i przyjezdnych, a basta chwała, miarkowanie
to osobliwie, gdzie nie tak ceremonii, to może ceremonii z wojska
to wiadomo, to wszakże jest w domu którym Bóg to
gościa, pełno dziatek wszelkich prawnemkowo służy Muzykowie
przyjeżdżają gościnnie dostatek przez zabawy swoje
P. Wojska bierze wszystkiemu dowodzą rady. Chodzi
to byli ludzie starowinny. P. Wojski był Pastem na swym dzieciu
pewna był 12 lat z nadziejami. Sądzili bardzo nowego starego
P. Wojska, lubiła się ubierać wedle dzisiejszy mody, nowiutko
bardzo pięknie, i do cór, swoich miała francuskie
Guwernantki. Jedna z nich u P. Wojskiej jakoś potem
Ożeniła się z Starostkowy, wszystkiemu była tam i powie
Panie, gdzie po francuzku mówiła, pilnie wszystkiemu pa
Dunek surowo niezmiernie, pytam był bardzo
Cudzoziemca, kilka razy na dzień się rozpytywała
Stary Jegan nazywał to Kaprysy Kaprysy a cały
dom wiedział cudzoziemca serce a podobno drzwiowego,
nie gdzie, ale wszystko dozgadali cały dwór, w
Urlaugues i Wojski się ale się nie dziwowała
bo to była na pospolita rzecz mieć takiej Guwernantki
P. Kasztelanowa o Starzyńskiej o tym się ubierali
Wiele domów, bo to nie dziwka i bardzo umiała wszystkiej
Francuzka Guwernantka. Babuszka miała jak
Znacznie pieniądze w kilku majątkach, nie przeniosła
Oprócz znacznej pensji wiedzą i bardzo często prezenta,
Zwała się Madame Dam. P. Dam dostrzegała
Myślowej przyjaciół ale był jej nie miły
Hardo głowę mówił, drzwiowego nazwał
Ubrał nie może zwim harmonerowcem, był
Obojętnym dla Jej trudów. Czeladka jedna kalwinka
Jakby jakie osobliwość jakby Królewskie
Dziadowie co tydzień przyjmowały Panowie Wojscy
Dobrze prowadzili, mundur, aby oglądał to dziwo
i Pan drzwiowy exp mówił, i zebrał Kuchan
Pan Dam. Sandrobia dwór wdowi w najżywszym
Vielu, ab. Jakkolwiek wygodzi
P. Pani Dam.

Pani Dom była taka delikatna taka drażliwa, żeby
Znieść wielkiego zimna gorąca ani mogła dobrze jej
napytać twarz, albo smiadły rozrad twarz, albo
głos mocny nie kochanemu rzeczy. Wstawała ondzi
mocy siemię antypatii. Nienawidziła wielkiego co.
by miał być delikatnym mięsem, z którym by
dobrze postępować i manierycznie w nowe młodzi
swojej w Paryżu mogła mieć towarzystwo
P Dom był dobry człowiek, ale nudny P Dom panią
do rozwodu, tak była w modzie stale [illegible] tak
potrzeby w domu. Lecz uważał że nie mu
było u P Dam się rozwodzić. Zapomóc w tem jej
Kazały się ubiegać, kiedy za obowiązek sobie
poliwał, jak zapomóc do zaprowadzenia
Był u domu PP Twojskich oprócz mianowicie jestne
P Dyboski był Le Kornuszy, ale chodził [illegible] ba
Wyletow zielonym oparty, wał za pasem
chodził do stołu, tylko na Drogu przyzwyczaił się
na brawadę, zwykle milczał na prowadzeń rozmowy
Unikiem, był to rodzaj uznanowania dla PP Twojskich
i dla całego towarzystwa do którego dobrowolnie
P Twojskiego i względem braterstwu szlacheckiego
był przyjętym. P Dyboski okrutnie był srogim
wszystkie sprzątnął, na ucieczkę [illegible] jak to po
wódział nim dokończył jej się robiło ale był [illegible]
strasznie brzydki, bo nie miał nosa. Bo mu
wpadł, był płaskim równo z twarzą to mu
było z tym nawet strasznie brzydko. Bo ji
ten Pani Twojska dużo pamiętały. Bo ji
nigdy jak zwykle ciekawe dużo na tę twarz
bez nosa ze twarz napatrzyć nie mogły
Mamo w głos zawołał Wróbel, przy tym
Obaczył u stołu P Dyboski. bez nosa.
Wkładki wiadł. rozgłosy, na zajęcia przy wszystkich
to głos zawołał, P Dyboski ma nos

Dosyć wiemy, były tym nosem niewstanne — P Dami
kilka razów na serio spaimy wrpiwszy, raz się tak rozbi
Mosiła rozpłakała, że dni kilka do stołu nie prosić było trudno
a z Hallerią nieś by Bóg broni ubyć, to niemożliwe —
ale nie można było wyprosić od stołu P Dybowskiego
Hanni i P Wojski Pani Dam Bogadiadz się dobrze com
posyłać, ale uchybić P Dybowskiemu chcieć z swemi
po nasiemu nie dybyć nie dopuścił i wiatby nawet
na serce — P Dybowski był bywale uprzejmy, do spra
wiedliwy ale i interesowny rome spekulant ulotny, stanął się
— cryon tamtey P Wojskiey ujęcia plan potentami - Stad P
Dobski tudzież P Dam powinowactwo - P Dybowskiemu papiery
tyczące się rozwodu - bronić serdecznie nie mogąc dwóch
z nim rozmowy ale mu panowie nakonuc oddali
Dybowski się zaimił rozwód dokończyć - z rozwodem wsiadł
natychmiast potym do P Dam do jey gabinetu wtorzas
Hetwet i Hallerią wyburzył - jak rychnie na Dam z
pokaz się rozwód, z mowi: idź mężu mężatki, albo
żmoiż wyjdź za mnie albo idźcie z rozwodu i to
rodzi się wszedzie za do klasztoru i rzekomo bi bpe
Vorzymi tak się przestraszył, tak odbiegł P Dam
Dybowskiemu przykrości — Nikomu to nie przyszło
nie mogło a towarzystwo strasznie się śmiało
za u Prozyskiego młodzieży obywatelska to rozmowie
się na dworze P Felix M. zajrzał prokuratorowi
przy kamellach i co towarzystwo się zabawiał
atrybut był wielki i skrypek nieposzedły
siadał pod oknem ranuiko o godzinie 4ej
i na skrypce się przygrywał — a tak
wtajemniczeny Dworzy się zbierali na nowiny

Dybowski był bosa delikatnie mówiąc Dam
bam - o tak nie swoim, przemyślowaje Jedni
wali, Zabawiając się symfonijami w uchu
ciuk tonie - a Dybowski bierze ——

Jednoż pisze ten podróż odbywa dalekie
ow listy pisuje — a Dybowski chapnął babę.

Pani piękna wykształcona wiele mądrze
brak harmonii budzą w słuchaczu, nie mierzi
serca, nie brak prawdziwych bohaterów, a Dyboski
pewnie wraz jak swoją. Był przystojny i bardzo
Retoryki potem rzymskiej - dostawił się na miejsce
do Pułaskich, a zabawiony się kapitalnie gdzie mianowicie
Mirzawej, przybrał się w nowy kontusz - jedwabny
pasek, zajść do niej przyjaciół - jak się zamknęła
z nowego strzelaniny pokrywa rozchodziły
się echa balów dyscypliny, a mowy czego jeszcze
marnujszego wydał - Dyboska zupełnie
się odmieniła z byłego ruiny Stanisła do rany
można się było przyjaciół, zostało odtąd poczciwa
kochana Dyboska przyjaciółka dawnych
lat dziś jeszcze na starość leczyła - bojąc się
Pułaskiego starał się na wszystkie Dyboskiego
z domu zwarcie nie piwali - a Dyboski nad był
kapitałem rzeczy - zawiadał tylko rzeczy
i dwie których dziś było już nie jedno Helenia
ale z tego jak trochę pędzoną do siebie odbie
żał po Stachelku się chowają -
Pułaski miarę zwykłej blaskowiną
wysłał mandat do swej córki - Boa - sum.... ne
cz-ko - nie będzie tak mądra ... nie pra -
myśloj ... że ... tak ... wić ... le -
co tak pi ... szesz - co my ... dzie -
jest ... ro - kie ... ry ... szesz -
Pani podpowiada za smutkiem Dyboskiego
kudy i tapeta -

Bardzo nie pomogło [illegible] od wszystkich córek
bardzo była ludzka uprawdzie [illegible] a stron
Dabrin nie do nich zjednali natarczywie i [illegible]
Stanisz, miała śliczne oczy czarne, bardzo pyszne
— wzrost, ale bardzo nadto krzywy, ale
Nauczeni dziwy, mieszka wyrwane z [illegible]

a była w niey nadkie ludzkiego, ale już konno jadące
miała facyaty, zdziwiła chorąży angielską we
P Wojska widząc te między sobą parcy bardzo się
niecierpliwiła, ale to nie odmieniło ludzi od Bel
Jumarki, bo Dom PP Wojskie był bardzo kochanym
ale gdy to raz Basurmanie wpadli w zapęd.
Kawalery mówią o organizacji związku
i konferowała myśl ——— myśl tak mocno
wrzeczne była pomiotem i pustotom
gdy ich w dysputach, to się okrutnie nie
podobało. PP Kawalerowie ogniście się odezwą
czyli, od słowa do słowa od ucha do ucha
Basurmanki bardzo się rozgniewała na pomoc
bale P Wojskiej, wysoki dla P Wojskiej uni
mowanie ——— Basurmanki Zostawa
Panny na wielki Madame Dam dostała
Dyabelskiego i dysypline ——— Basurmanki
za jedną myśl sama Zostawa na swoim

Do Wydawcy i Czytelników

Prima wspomnienia Narodowe
Helenowe

Na Rusi 3th. jest nota o Duklanie ochockim
te Kamieńcu rozjaśnić i uprostować potrzeba -

Pamiętniki Duklana ochockiego pewnie we
wpływu mocno przekonanie - Dan Jego o lu
dziach i wielu podrzucił mu myśl -
Fakty z jego prywatnego życia krzywdzą Jego
osobistą Cześć i honor - powtarzane z opowiadań
Jego osobistych nieprzyjaciół i pamiętników
Rozgwiazdy majątku na miedzy - Złożone zaś
tem na to dowody - listy Barbary Ziemięckiej
Czetwertyńskiej i Testament Dąbrowskiego Brzeskiego
wchodzą całkowicie życia napisany, tem jest
wiele przyjaciół i Wrogów Duklana ochockiego
usprawiedliwiony.

W wydaniu tem historycznem powtarzamy
silnie przy tem stoją - że Pamiętniki Ochockiego
nie skreślały ludzi i czasu prawdziwie
ludzie na byli tak ale jak ich opisuje
Duklan Ochocki. Wiek 18ty wywarł
wielko oblat swoim wpływem wśród
wszystkich ale nie dosięgł gorby. Jak to się wi
dzi w Pamiętnikach ochockiego - Dlatego
się w tem do Pana Antoniego Pawła
Czerskiego do dzieła Wstępnych - Autora
Pamiętników ostatniego wiernego Zastęp
Wydawcy i uwagi w czytaniu pomogą
wiele patrzeć na ludzi i fakta opisywane
przez Ochockiego mieć w nim zawsze na
względzie. Wydanie nie będzie przed
wiosną 1911 roku w Sobolewie - w pałacu
pradziadów Pamiętnikowych Ochockiego - mocno
do tego mamy Dotknięty, napisać swoje
niedokończone Pamiętniki w których się zawsze
Fakty i ludzie w innem świetle ukażą
Duchu objawią Pamiętnikowi tem
oddadzą Prawdziwemu jako wydawcy
Pamiętników Duklana Ochockiego zadania
spełnią się

czy Pkrzymowski Pamiętnik wydał - czy
go Autorowi oddał nie wiemy. Co nim
było mamy obszerne prowincjonalizmy
i odpowiedź Dobrzyckiemu oparta na świadectwie
mię a wielkiej cnoty i najwyższej powadze
nie ... jednak wiemi mitoś
Sprawiedliwość jednak wiemi mitoś
Bliźnio a nadewszystko istotes dobry sta
wi sprawiedliwości wiecznej wymaga
ale wyrzuć i wypowiedzieć Wydawcy
i czytelnikom moim że dowody słowa
naszego potwierdzają. on o uczciwości
i nieskazanym obyczaju honore
Pokiana Ochotko którego obrazu w
tem bardzo ubogim na stawie
nigdy go osobiście nie miejąc i żadnej
z nim nie mając stosunków nigdy
najmniejszego nie miałem, zawsze
ru. Pan mitoś tylko publiczny
sprawy ; broniąc honoru mil
i mi tuja szczególnie prawnie
wotynskiej w której on wychowanem
i mnie zdaniem i Autorem
P. Pukiana ochotko mam pre
ciwny - Sowicie prawom ab dla
Dobra kraju najpierwszy wydam zeszyt
pamiętnik Pkrzym. Pkrzymowski
w szczególny jest rodzaju Pamiętnik
ten by odmian wydać lub der
żydać go Autorowi

2 Styc. 863 Melanius

1)

Eustachy Antoni Heleniusz
Łodzia-Iwanowski.

(Wspomnienie pośmiertne).

„Wysławiajmy męże chwalebne i ojce w rodzaju swoim".

(Słowa Mędrca Pańskiego).

Szczęściło się, a więc i dobrze się wiodło, panu Maciejowi Iwanowskiemu h. Łodzia, skarbnikowi latyczowskiemu. Przyszedł on na świat w 1736 roku; ożenił się (po roku 1755) z Zuzanną Socha-Chomętowską (córką Dominika, † 1755 i Łucyi Spendowskiej † 1790, którzy mieli Hrehorówkę pod Starym Konstantynowem na Wołyniu prawem zastawu i Korytnę, jako własność, na Podolu), osobą zacną i cnotliwą. Pan skarbnik uciułał z czasem niewielki kapitalik, a pomyślne okoliczności wsuwały mu do rąk znaczne majątki, które częściami mógł spłacać, a rządna i gospodarna żona po jego już śmierci (umarł w 1796 r., pochowany w Tarnorudzie, gubernii podolskiej) uiściła się z długów, posiadłszy tym sposobem piękny majątek ziemski. Czworo mieli pp. Iwanowscy dzieci: trzech synów i córkę, najmłodszy z synów, Dezydery, urodził się około 1782 roku, a przez całe życie bez łez ojca nie mógł wspominać.... Mienie Iwanowskich musiało być znaczne, bo i synowie porządne wzięli majątki i córka pół miliona z. p. otrzymała w posagu. Na schedę Dezyderego wypadły dobra Chałaimgródeckie, w żytomierskim wtedy powiecie na Wołyniu (teraz w gubernii kijowskiej); na początku XIX. wieku p. Dezydery poślubił Klarę Chojecką h. Lubicz, córkę Katarzyny Borejkówny i Jana Nepomucena Chojeckiego, posła na sejm czteroletni, a potem marszałka machnowieckiego i wasylkowskiego, dziedzica Didowszczyzny i Policzyniec na Ukrainie. Z tego małżeństwa troje było dzieci: Fabina, ur. 1810 †1848, Eustachy, ur. w 1813 i zmarły dzieckiem synek w 1824 roku, kiedy już ojciec był marszałkiem szlachty żytomierskiego powiatu. W tym więc roku, w którym niedobitki wielkiej armii francuskiej z Moskwy na Zachód uciekały, kiedy oddział jazdy litewskiej pod dowództwem generała Giedrojcia w Sierakowie nad Warką w niewolę wzięty, kiedy walczono pod Kaliszem, a generał rossyjski Sacken Częstochowę owładnął i król pruski podpisał zaczepno — odporny traktat z Rossyą, dnia 17. stycznia st. st., w Chałaimgródku urodził się p. Dezyderemu syn, mający w przyszłości zostać znakomitym obywatelem kraju, pisarzem historycznym, szerzącym poszanowanie i cześć dla dziejowej przeszłości i tradycyi.

Rodziny żyją w społeczeństwie, a dobre uczynki, zasługi dla społeczeństwa położone, na polu walki, czy literackiem, w pracy nad jego dobrobytem, nad wykształceniem i kulturą, — wywołują u ogółu moralny obowiązek do wdzięczności dla zasłużonych, a miłość ta objawia się czcią dla nich, poszanowaniem ich pamięci, przypomnieniem ich czynów. Człowiek myślący otacza czcią zasłużonych ludzi bez względu na ich narodowość, ale jeżeli mąż sławiony pochodzi z naszego narodu, więc nam jeszcze droższy; cześć przeto dla własnych rodaków jest częścią miłości ojczyzny, jest patryotycznym nawet obowiązkiem. Spowodowani i ożywieni takiemi uczuciami, zamierzamy właśnie pośmiertne poświęcić wspomnienie niedawno zmarłemu jednemu z takich zasłużonych ziomków, Eustachemu Antoniemu Heleniuszowi Iwanowskiemu.

Pod okiem kochającej, czułej matki, kierowany przez energicznego ojca, a poważanego w obywatelstwie, wychowywał się i rósł Eustachy Iwanowski w domu, gdzie pierwsze otrzymał nauki i moralności zasady. Ztamtąd mianowicie wyniósł on te maksymy niewzruszone wiary i miłości kraju, któremi się odznaczał do śmierci, innych budował, a przykładem swoim do naśladownictwa nakłaniał...

Na domowem jednak wychowaniu syna nie chciał poprzestać marszałek żytomierski i wybrał dla dalszego jego kształcenia się znakomite naówczas liceum krzemienieckie, opromienione jeszcze sławą i zabiegami Czackiego. We wrześniu 1825 r. wyruszył 12-letni chłopak, razem z dwoma krewnymi, do tych Aten wołyńskich, jak wtedy szkoły nazywano krzemienieckie. Ten zakład naukowy składał się w owym czasie z czterech klas niższych, gdzie uczono wstępnych, elementarnych i pomocniczych do właściwych studyów nauk, — jak i w innych tego rodzaju szkołach, — i trzech kursów wyższych, z których I. i II. były dwuletnie, a III. jednoroczny, jak twierdził Iwanowski, chociaż są świadectwa, że i na III. dwa lata na naukę poświęcano; na tych kursach wykładano już w większym zakresie przedmioty różne, co stanowiło właściwe liceum, w 1809 r. powołane do życia (cf. poważne, pięknie skreślone dzieło Michała Rollego, „Ateny wołyńskie").

I tak na I. kursie umieszczono: geometryę teoretyczną i wykreślną, algebrę, logikę, historyę powszechną, wymowę polską i łacińską, historyę literatury rossyjskiej, powszechną, a szczególnie francuską; na II. fizykę, chemię, wyższą matematykę, prawo przyrodzone, prawo narodów, ekonomię polityczną i statystykę; na III. rzymskie prawo, miejscowe, historyę naturalną, historyę literatury rzymskiej i greckiej, a dodatkowe przedmioty: matematyka stosowana z astronomią sferyczną, trygonometrya, architektura, numizmatyka i starożytności, a dla tych, którzy chcieli, nadobowiązkowo, — język grecki, angielski, rysunki, muzyka, tańce, fechtunki, konna jazda, nauka pływania.

Nadto na I., II. i III. kursie wykładany był kurs teologii i historyi Kościoła.

Jak wiadomo, matematyka, nauki przyrodnicze znakomicie były wykładane i wiedzą z tych przedmiotów słynęli krzemieńczanie; mniej w kwitnącym stanie znajdowała się wymowa, a języki starożytne, szczególnie greka, z niewielkiem były uprawiane powodzeniem.

Gdy Eustachy Iwanowski do Krzemieńca przyjechał, taki był personal nauczycielski (cf. Kalendarzyk wileński na r. 1825) dyrektor Andrzej Justyn Lewicki, dr. fil., radca dworu, prefekt Józef Bokszczanin, kaznodzieja O. Prokop Krzywicki, Kapucyn, (który porywał słuchaczy swoją wymową i nauką); nauczyciel religii ks. Bazyli Sobkiewicz, archd. łucki, r. g., nauczyciele młodsi: języka polskiego i łacińskiego Franc. Olędzki, arytmetyki i rossyjskiego Ant. Strzelecki, geografii i francuskiego Karol Lefort, niemieckiego Karol Michalski (pomijamy nauczycieli przedmiotów nadobowiązkowych); nauczyciele starsi: fizyki Karol Jentz, matematyki wyższej Stefan Wyżewski, mgstr. fil., matematyki elementarnej i algebry Grzegorz Hreczyna, mgstr. fil., prawa naturalnego i ekonomii politycznej Michał Choński dr. fil., radca dworu, chemii i mineralogii Stefan Zienowicz, kand. filz. sekr. kolg., historyi naturalnej Wilibald Besser, dr. med., historyę i geografię Józef Uldyński, magstr. fil., prawa Józef Jaroszewicz, mgstr. fil. literatury łacińskiej Maksymilian Jakubowicz, mgst. filz. aser. kolg., literatury greckiej Michał Jurkowski, literatury rossyjskiej Jan Aleksandrowicz, historyi francuskiej Hipolit Gerlach, języka angielskiego Jerzy Rose, niemieckiego języka i literatury Michał Kołpaczkiewicz, literatury polskiej Józef Korzeniowski, mechaniki i architektury Franciszek Miechowicz, bibliotekarz, razem wykładał bibliografię, Paweł Jarkowski.

(Ciąg dalszy nastąpi).

---

do spraw szczególnej wagi i rozpoczęli badania“.

Powyższe szczegóły uzupełnia ostatni *Wilenskij Wiestnik*, donosząc, iż owym domniemanym strażakiem był Josek Trostiański, jeden z trzech braci, oddawna podejrzanych przez policyę. Przy rewizyi znaleziono przy nim gwizdawkę. Uniform strażacki należy do jego brata. Podczas pożaru kręcił się ustawicznie około osoby policmajstra. Drugi złoczyńca, sprawca wystrzałów, dotąd nie ujęty.

W zeznaniu swojem, policmajster Mietlenko zaznaczył, iż ujęty złoczyńca należy do specyalnej bandy, zorganizowanej umyślnie w celu zamordowania policmajstra.

Komisya dla ochrony robotników.

(Telegram.)

Bazylea, 10 września. Wczoraj zebrała się komisya, wybrana dla międzynarodowego Związku w sprawie ustawowej ochrony robotników. Obecnych jest 30 delegatów, między tymi zastępcy rządów Austryi, Belgii, Francyi, Włoch, Luksemburga, Holandyi i Szwajcaryi.

Komisya przyjęła między innemi w sprawie zakazu nocnej pracy kobiet wnioski pp. Milleranda i Berlepscha; dalej uchwaliła, by biuro Związku międzynarodowego dla ustawowej ochrony robotników uprosiło szwajcarską radę związkową o zwołanie międzynarodowej konferencyi rządów. Przyjęto także wnioski co do lepszej ochrony robotników, zajętych w zakładach, szkodliwych dla zdrowia oraz szereg rezolucyj, żądających zawarcia międzynarodowego traktatu w sprawie zakazu używania białego fosforu do fabrykacyi wybuchowych materyałów.

---

sułtan wydał fatwę, powołując [illegible] wie całe pospolite ruszenie.

Londyn, 10 września. Bawiący w Monastyrze korespondent *Daily Mail*, podaje opis strasznych scen, jakie rozgrywały się przy zdobyciu Monastyru przez wojska tureckie. Wojsko z baszybożukami otoczyło miasto, wznieciwszy równocześnie w kilku miejscach pożar. Baszybożuki splądrowali całe miasto, napadli na mieszkańców i zabili ich przeszło 200. Do jednego z domów wpędzono wiele kobiet, a następnie dom oblano naftą i podpalono.

KRONIKA

Lwów, 10 września.

— **Uroczyste żałobne nabożeństwa** za spokój duszy ś. p. Najj. Cesarzowej Elżbiety odbyły się dziś z rana o godzinie 9 przed południem w Archikatedrach wszystkich trzech obrządków, przy współudziale reprezentantów Władz rządowych, autonomicznych i wojskowości, oraz licznej publiczności.

W Archikatedrze obrz. łać., gdzie w czarno obitem prezbiteryum przed głównym ołtarzem ustawiono wśród powodzi światła wspaniały katafalk, celebrował nabożeństwo ks. Arcybiskup Weber w otoczeniu licznego duchowieństwa. Po uroczystej żałobnej Mszy św. odprawił ks. Arcybiskup Weber „Castrum doloris“ i odśpiewał pieśni żałobne.

W kościele metropolitalnym św. Jura odprawił żałobne nabożeństwo JE. ks. Metropolita Szeptycki, a w Archikatedrze ormiańskiej ks. infułat Moszoro.

— **Komendant** korpusu przemyskiego generał-zbrojmistrz Galgotzy przejechał dziś rano przez Lwów, udając się na pole manewrów koło Komarna.

Równocześnie wyjechał także ze Lwowa na pole manewrów komendant korpusu lwowskiego generał-zbrojmistrz JE. Fiedler.

[illegible] żnicki, Jan Skubliński, najechał wczoraj w południe na placu Halickim na szeregowca 30 p. p. Franciszka Mazura, który dostawszy się pod koła wozu, doznał znaczniejszych obrażeń cielesnych. Nieostrożny woźnica pociągnięty zostanie do odpowiedzialności karno-sądowej.

△ **Samobójstwo w łódce.** Dziś o godzinie 5 rano w łódce na stawie Kiselki przy brzegu od strony południowej odebrał sobie życie celnym wystrzałem z rewolweru, skierowanym w prawą skroń, 31-letni Adolf Hausser, komisarz nadzoru kotłów parowych przy starostwie w Stanisławowie. Hausser od trzech tygodni pozostawał w leczeniu w zakładzie hydropatycznym dr. Kowalskiego.

Po stwierdzeniu śmierci samobójczej przez lekarza miejskiego dr. Kunzeka, odstawił komisaryat III. dzielnicy zwłoki do kostnicy Zakładu medycyny sądowej.

Powód samobójstwa nieznany. W pokoju, zajmowanym w zakładzie dr. Kowalskiego, przez denata, znaleziono list, adresowany do siostry jego p. Karoliny Hausser, który wysłano natychmiast pocztą.

△ **Zbrodniczy napad.** Na przechodzącego wczoraj po godzinie 10 wieczorem ulicą Żółkiewską zecera Ignacego Gusztywę napadło u wylotu ulicy Kąpielowej trzech jakichś drabów, żądając papierosów. Gdy Gusztywa żądaniu temu odmówił, jeden z napastników uderzył go w twarz, drugi zaś ugodził go nożem w pierś w okolicę serca, poczem wszyscy znikli w ciemnościach nocy. Gusztywa dowlókł się jeszcze do stacyi kolejowej Podzamcze, gdzie padł już bezprzytomny, wycieńczony upływem krwi.

Przechodnie, widząc rannego, wezwali pogotowie stacyi ratunkowej, które po prowizorycznem zaopatrzeniu odwiozło go do szpitala powszechnego.

Rana zadana, jakkolwiek jest ciężka, nie grozi jednak utratą życia.

Policya śledzi sprawców zbrodniczego napadu.

△ **Znaczna kradzież.** P. Ch. Kannerowej, żonie kupca ze Stanisławowa, skradziono wczoraj w jednym z pokoi gościnnych hotelu „narodowego“ złotą broszkę wartości 500 koron.

Ogółem rozesłano 2620 książek, wartości 2062 K.

— **Z Krakowa** nam telefonują: Dzisiaj o godzinie 11 przed południem odbył się w kościele N. P. Maryi ślub hrabianki Izabelli Wodzickiej, córki Stanisława i Maryi z Czarnomskich, z Augustem hr. Krasickim, właścicielem Liska, synem Ignacego i Elżbiety z hr. Zamoyskich. Ślubu udzielił ks. kanonik Komorowski z Przeworska, krewny pana młodego. Zjazd spokrewnionych rodzin bardzo liczny.

W kancelaryi adwokata Szalaya podpisano dziś kontrakty kupna i sprzedaży tutejszego browaru braci Johnów przez Jana Götza-Okocimskiego za kwotę 1,000.000 K. Cena browaru wynosi 800.000 K, wewnętrznych urządzeń 200.000 K. Nabywca będzie dalej prowadził browar. Jako konkurenci w nabyciu browaru stawały firmy niemieckie.

— **Samobójstwo w szpitalu.** Z Krakowa donoszą: Na strychu pawilonu chirurgicznego szpitala św. Łazarza odebrała sobie wczoraj rano życie przez powieszenie pozostająca tam w leczeniu niejaka Anna Norasowa, z zawodu praczka. Powód samobójstwa nieznany.

— **Polska szkoła ludowa w Cieszynie.** Śląska Rada szkolna krajowa pozwoliła na rozszerzenie 4-klasowej polskiej szkoły ludowej w Cieszynie na 5-klasową i zatwierdziła do szkoły tej nowego nauczyciela p. Bernarda Kotulę.

— **Na karę śmierci** przez powieszenie skazał onegdaj trybunał sądu przysięgłych w Nowym Sączu 24-letnią dziewczynę wiejską z Obidzy pod Starym Sączem, Zofię Wyrostkównę, która chcąc się pozbyć swego kilkudniowego nieślubnego dziecka, utopiła je w Popradzie.

— **Morderstwo dla rabunku.** Na drodze leśnej między Ogulinem a Jaderowacem w Gorycyi, zastrzelili w tych dniach jacyś rabusie przyjeżdżającego na wózku dyrektora tartaku Adolfa Schlesingera, tegoż woźnicę i dwóch pastuszków, pasących opodal bydło 6 i 9-letniego, którzy byli świadkami morderstwa. Po dokonaniu mordu, zrabowali rabusie z wózka 15.000 K., jakie Schlesinger wiózł ze sobą.

zwrócić się w tej [illegible]
prośbą o poparcie do Koła polskiego.

[illegible] swego ojca, urzędnika w pewn[illegible]

2)

Eustachy Antoni Heleniusz
Łodzia-Iwanowski.

(Wspomnienie pośmiertne).

(Ciąg dalszy).

Potem niewielkie nastąpiły zmiany w składzie pedagogicznym; pomiędzy nowymi profesorami (cf. Kalendarzyk wileński na rok 1828) są: Ks. Jan Kulikowski, mag. teol., nauczyciel religii, fizyki Ignacy Abłamowicz, mgstr. fil., prawa rzymskiego i cywilnego krajowego Aleksander Mickiewicz, mag. o. p., adjunkt przy prof. hist. naturalnej Antoni Andrzejowski, języka angielskiego Tomasz Urbański i inni.

Marszałek żytomierski umieścił syna, przyjętego do klasy II. u profesora Bessera, znakomitego uczonego i zacnego człowieka. Młodzieniec uczył się łatwo, chętnie, bo od początku ukochał pracę, nauki i czynienie zadość swoim obowiązkom. W roku 1828 ukończył on cztery pierwsze klasy i na egzaminie publicznym otrzymał t. z. premium, razem z Marcelim Krasickim, Adolfem Sągajłłą, a jednocześnie odznaczeni byli listami pochwalnymi, w tej klasie samej: Bruno Buszczyński, Józef Brodowicz i Władysław Petré (cf. Kur. litw. 1828 nr. 95). Potem wstąpił on na kurs pierwszy i znowu równie gorliwie się uczył i dobrze sprawował, co było nagrodzone znowu pochwałą, którą przyznano także kolegom jego: Arkadyuszowi Hiecke, Marcelemu Krasickiemu, Władysławowi Kożuchowskiemu, Władysławowi Petré, Włodzimierzowi Swiejkowskiemu, Mikołajowi Wołoszyńskiemu, a listy na tym kursie pochwalne dano: Józefowi Brodowiczowi, Brunonowi Buszczyńskiemu, ks. Norbertowi Daniłowiczowi, Karolowi Cybulskiemu, Oktawiuszowi Lenkiewiczowi, Jakóbowi Lewensonowi, Karolowi Puczkowskiemu, Adolfowi Sągajlle, Antoniemu Zecławowi, Aleksandrowi Wermińskiemu, ks. Polikarpowi Zawaliczowi i Janowi Zrzódłowskiemu (cf. Kur. litw. 1829 nr. 96 dodatek). Na drugim roku pierwszego kursu zaszczycono Iwanowskiego srebrnym medalem razem z Cypryanem Modzelewskim (w swoich wspomnieniach nazywa go Heleniusz, nie wiem dlaczego, Mogilnickim), a accesit jednocześnie w tym roku otrzymali: Józef Rzyszczewski, Faustyn Czarnecki i pochwały przedmedalowe: Aleksander Przeździecki, Leon Rzyszczewski (cf. Kuryer litewski 1830 nr. 92).

Na tem studya Eustachego Iwanowskiego w Krzemieńcu się zakończyły, bo następnie liceum zostało zamknięte i Heleniusz, zapewne, jest ostatnim z dzielnej plejady Krzemieńczanów.

Ognisko więc oświaty, którego ożywcze, zbawienne promienie rozchodziły się daleko i pielęgnowały wiarę św., nauki, mowę ojczystą, dawne tradycye, brutalnie zgaszono; sławny zakład, stworzony przez Czackiego, co wychował nam całe pokolenia dzielnych mężów, umiejących cenić przeszłość, ludzi z poświęceniem, stałym charakterem, przestał istnieć, zamarł; wspaniała świątynia jeszcze po-jezuicka, gdzie się studenci modlili, a wymowni kapłani głosili gorliwie słowo Boże, zasady katolicyzmu, służy teraz na użytek innej wiary; w gmachach dawnych licealnych, w których się kupiła nasza łaknąca wiedzy młodzież, dziś się rozlegają, na urągowisko nasze, wykrzykniki uwłaczające naszej przeszłości, naszym instytucyom, naszej czci, nam samym....

Następnie chciwy nauki 17-letni młodzieniec powziął zamiar sam się kształcić, czytając, wertując to wszystko, co się mu wydawało godnem tego; może bez wyboru i porządku, ale zacna natura i poczciwe instynkty nie sprowadziły go z drogi prawdy i moralności, a przeciwnie, po chwilowem wahaniu się, opancerzyły go już wiedzą gruntowną i trwałą, przy pomocy których wyrobił sobie jasne pojęcie o wierze, prawdziwym patryotyzmie i tego się już święcie trzymał przez całe swoje życie.

Po powrocie do domu zaprawiał się młody Krzemieńczanim do życia publicznego i posług obywatelskich, zawsze jeszcze pod okiem ojca. Od roku 1833 gospodarował przyszły nasz historyograf we własnej przez ojca kupionej wiosce w Taraszczańskiem, udzielając się przytem sąsiedztwu i nie stroniąc od pomocy potrzebującym, lecz dopiero po śmierci p. Dezyderego († 1844) datuje się bardziej samodzielna Eustachego działalność: zwiedził kraj prawie cały wszerz i wzdłuż we wszystkich kierunkach, objechał wszystkie niemal zakątki, nie pominął żadnej miejscowości, mającej historyczne znaczenie; wszelkie ruiny dawnych zamków i każdy prawie pomnik przeszłości oglądał, uczcił swoją miłością; oprócz tego zwiedzał z lubością biblioteki, archiwa dawne, zbiory naukowe, aby to wszystko wyzyskać dla mających powstać swoich prac historycznych. Następnie wyruszył i za granicę, gnany chęcią wiedzy i obaczenia tego, czegośmy u siebie jeszcze nie mieli, dla poznania tego, co na to zasługiwało; gorąca zaś wiara i żarliwa chęć modlitwy na cudownych miejscach, skierowały go ku Palestynie, do Lourdes, do Composteli, Einsideln nie mówiąc już o Wiecznem Mieście, które znał dobrze i parę razy odwiedzał. Wszystkie te zwiedzania i podróże zawsze przynosiły korzyść dla umysłu i serca, wzbogacały wiedzę jego, z czego potem ziomkowie mieli pożytek.

W roku 1859 umarła naszego Krzemieńczanina matka, powiększywszy znacznie majątek, na którym miała dożywocie. Syn czule kochał matkę i gorzkiemi łzami zgon jej opłakał, a do śmierci z rozrzewnieniem o niej wspominał, czcią i miłością pamięć jej otaczając zawsze.

Teraz stał się Eustachy Iwanowski panem bardzo znacznego majątku, doskonale zagospodarowanego, bez grosza długu. Posiadłości te były następujące: Chałaimgródek (powiat berdyczowski), miejscowość starożytna, znana już w XIV. w., miała ona wielu posiadaczy, wreszcie przeszła do Iwanowskich, obszar dworski ma z górą sto włók ziemi, jest tam filia parafialnego kościoła w Białopolu, dwór porządny, zbiór w nim piękny obrazów zasłużonych w kraju mężów i krewnych, ładny ogród; Czarnorudka, w tym samym powiecie o milę od Chałaimgródka, duża wieś, mająca stacyę kolei żelaznej pomiędzy Koziatynem i Kijowem, niegdyś, razem z Chałaimgródkiem, należała do posiadłości Lubomirskich; Łebedyńce o półtora mili od Chałaimgródka, wchodzące kiedyś wskład dóbr Lubomirskich; Dzwiniaczka, niedaleko od Czarnorudki, w powiecie taraszczańskim; Nenadycha, przy bezimiennym dopływie Mołoczny o trzy czwartej mili od znanego miasteczka Piatyhor i w parafii piatyhorskiej, wieś tę marszałek żytomierski kupił dla syna od Sarneckich, jest tu także niemały dwór, dobrze urządzony, duży ogród i porządne zabudowania dworskie, nieboszczyk tu chętnie w jesieni przesiadywał.

(Ciąg dalszy nastąpi).

---

do Lwowa, dyrektor kolei państwowych, radca Dworu p. Wierzbicki w towarzystwie szefów: departamentu ruchu Gassnera, departamentu konserwacyi dróg starszego inspektora p. Bartmańskiego i departamentu wozowo-maszynowego inspektora Müllera. Pociąg do Lwowa prowadzić będzie radca Dworu Wierzbicki. Na maszynie jechać będą obok maszynisty pp Bartmański i Müller.

* * *

W spisie deputacyj, jakie Najj. Pan podczas Swego pobytu we Lwowie przyjmować będzie, znajduje się także deputacya bukowińskiego Wydziału krajowego, która pod przewodnictwem Marszałka krajowego p. Lupula, wyjedża w sobotę do Lwowa, celem wyrażenia Monarsze hołdu imieniem kraju. Z grona posłów stronnictwa orm. polskieg bierze udział w deputacyi hołdowniczej członek Wydziału krajowego i poseł do Rady państwa i na Sejm krajowy p. Zacharyasz Bohosiewicz.

* * *

Dyrekcye szkół średnich we Lwowie, gimnazyów i szkół realnych, podają do wiadomości, iż także młodzież klas niższych, dla której naukę odroczono do dnia 14 b. m., weźmie w niedzielę udział w przyjęciu Najj. Pana. W tym celu uczniowie katolicy pójdą sami wcześniej na Mszę św., gdzie im będzie najbliżej, a po godz. 8 zbiorą się uczniowie wszystkich wyznań w budynkach swych szkolnych, skąd wraz z profesorami udadzą się na wskazane im przez komitet miejsce, celem utworzenia szpaleru.

* * *

Wydział Towarzystwa strzeleckiego zaprasza członków swych, by się zebrali o pół do 8 rano w gmachu ratuszowym, celem wzięcia udziału w przejęciu i powitaniu Najj. Pana. Pożądane są stroje narodowe.

* * *

Z kolei, przed przystąpieniem do porządku dziennego, zabrał głos radny Dzikowski i imieniem sekcyi wojskowej, po krótkiem umotywowaniu, postawił następujący wniosek:

„Rada m. Lwowa uchwala wnieść petycyę do Rządu o cofnięcie rozporządzenia Ministerstwa wojny, na mocy którego mają być zatrzymani żołnierze III. klasy wieku po za 1 października.

W dyskusyi nad tą sprawą zabrał jedynie głos radny Hudec i postawił odmienną rezolucyę, protestującą w ostrych słowach przeciw wyż wymienionemu rozporządzeniu ministeryalnemu.

W głosowaniu uchwalono wniosek sekcyi wojskowej, odrzucając olbrzymią większością głosów odmienną rezolucyę radnego Hudeca.

Po uchwaleniu zasiłku w kwocie 100 koron na pogorzelców gminy Demycza obok Zabłotowa, zawiadomił prezydent dr. Godzimir Małachowski Radę, że stan obecny szkarlatyny we Lwowie, dzięki zarządzeniom fizykatu, uważać należy za normalny, w skutek czego na wczorajszem posiedzeniu magistratu uchwalono zamknąć barak epidemiczny.

W sprawie ankiety drożyźnianej zabrał następnie głos radny Jonasz, domagając się, by członkowie tej ankiety raźniej wzięli się do dalszej pracy.

Radny Czarnecki postawił z kolei wniosek do regulaminowego traktowania o zaprowadzenie we Lwowie czasu średnio-europejskiego.

Z porządku dziennego udzieliła Rada stypendyów po 120 koron rocznie z fundacyi ś. p. dr. Józefa Kazimierza Malinowskiego, utworzonej ku uczczeniu pamięci pobytu Najj. Pana we Lwowie w r. 1880 następującym uczniom rzemieślniczym: Edwardowi Dydykowi, uczniowi krawieckiemu i Maryanowi Mogilnickiemu, uczniowi bronzowniczemu; Maryanowi Boberowi, uczniowi blacharskiemu; Alfredowi Schacharowi, uczniowi ślu-

wu nie jest takim „pantoflarzem“ jakby się zrazu zdawało; on jest raczej w małżeństwie dyplomatą zręcznym, umie zażegnywać burzę, pozwala pięknej małżonce zaznaczać dobitnie swą wolę lecz manewruje tak, by jego wola zwyciężyła na końcu. Czyni to wszystko spokojnie, świadomie i zawsze z dobrym humorem, który pociąga i zjednywa widza. Przyznać też trzeba, że postać tę odtworzył znakomicie p. Feldman, czyniąc ją niezmiernie sympatyczną i typową charakterystycznem chrząkaniem, którem zacny La Baudière maskuje swoje zakłopotanie w obec energicznych wybuchów żony i zyskuje czas na odpowiedź. — I p. Andrzej Jossan zaczyna się nam przedstawiać plastyczniej i barwniej, odkąd w grę wchodzi jego szlachetne, a pełne siły uczucie dla nieszczęśliwej Teresy de Rive, która jest typem niewieściego wdzięku i dobroci. Złamana przez męża, który nie kochał jej, zdradzał ją haniebnie i zrujnował, wyniosła ona z tego pogromu duszę nieskalaną i serce do miłości zdolne, a pełne szlachetnych popędów. Andrzej nabywając za wysoką cenę jej posiadłość, zamek Sauveterre, ocala ją od nędzy, a energią swoją, charakterem zrównoważonym, silnym, męskim, zdobywa jej uczucie, które odtąd opromieni jej sierocą dolę. Idealną postać Teresy z prawdziwym wdziękiem, serdecznem ciepłem i artystyczną miarą oddała pani Bednarzewska; w grze jej była przedziwna szczerość uczucia, które przenikało widza. Do podniesienia uroku przyczyniły się też niemało pełne smaku, wytworne toalety artystki. — Pan Adwentowicz w roli Andrzeja złożył ponowny dowód, że jest sumiennym, pracowitym artystą; rolę swą obmyślił starannie w szczegółach, a wykonał w całości z talentem. Silny, męski charakter Jossana wyszedł też w całej pełni, zwłaszcza w scenie z p. de Rive, w której spokój i energia Andrzeja odnoszą zwycięstwo. Małżonek pani Teresy zjawia się w czas, aby na pogodne dotychczas tło sztuki rzucić cień przewrotnej złości. Gastona de Rive sprowadza

z uśmiechem bardzo łagodnym ale też i bardzo pogardliwym, ściskając dłoń p. de Rive, mówi: „Komu też dzisiaj ręki się nie podaje?!“

Sztuka ta była w całości odegrana wybornie a wystawiona z niezmierną starannością. Wnętrze zamku Sauveterre było iście wspaniałe. O grze niemal wszystkich artystów wspomniałem już powyżej, tu dodać jeszcze winienem, że rolę pani de la Baudière wykonała doskonale pani Rotterowa, a do udatnej całości przyczynili się niemało grą swoją pp. Węgrzynowie w rolach pp. de Morennes.

Adam Krechowiecki.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Kolej Północna Cesarza Ferdynanda miała w tym roku po koniec sierpnia dochód o 1½ miliona koron większy, niż w tym samym okresie roku ubiegłego. Mianowicie zwiększył się dochód z transportu towarów o 1,200.000, a dochód z ruchu osobowego o 300.000 koron, pomimo, że liczba podróżnych zmniejszyła się w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego o 2,221.084 na 7,184.534 osób. Wszelako zaprowadzone od Nowego roku podwyższenie taryfy na kolei Północnej nietylko powetowało w zupełności ten ubytek podróżnych, ale przyniosło jeszcze tak pokaźne powiększenie dochodów. Zmniejszenie się liczby przewiezionych podróżnych ma swe źródło w podrożeniu ceny jazdy skutkiem podatku od biletów kolejowych. Zmniejszyła się zwłaszcza liczba podróżnych, jadących na krótkie dystanse.

Wiedeń, 11 września. *(Kursa giełdy wiedeńskiej)*. Losy: a) procentowe: Austryackie zakładu krajowego z oblig. pr. z roku 1880 3-proc. 287·—, Austr. zakł. kr. z obl.

3)

Eustachy Antoni Heleniusz
Łodzia-Iwanowski.

(Wspomnienie pośmiertne).

(Ciąg dalszy).

Gdy Eustachy Iwanowski zaczął sam gospodarować, były to czasy jeszcze pańszczyźniane; lecz dziedzic odznaczał się dobrocią i oględnością dla swoich poddanych, wchodząc w ich potrzeby, a po uwłaszczeniu włościan t. zw. czynszowej szlachcie, bez różnicy wyznania, w Chałaimgródku i Czarnorudce podarował, *proprio motu*, ziemię na własność, w skutek czego znakomicie przyczynił się do ich dobrobytu.

Mając teraz więcej środków, ś. p. Iwanowski jeszcze więcej świadczył biednym i potrzebującym, a nadto był szczodry dla różnych instytucyj naukowych, pomagał niezamożnym literatom (Aleksander Groza umarł w jego domu), a o potrzebach kościołów, szczególnie ubogich, pamiętał zawsze i chętnie spieszył z pomocą i datkiem.

Lecz nietylko zasługi położył ostatni Krzemieńczanin pomagając tym, którzy pracowali umysłowo w zawodzie literackim i naukowym, — rozwinął on własną działalność w tym kierunku z wielką bardzo gorliwością.

W Polsce po upadku niepodległości, kiedy ustała działalność władz narodowych, zanikło życie publiczne, polityczne, a szkołom nadano kierunek antynarodowy; literatura zajęła stanowisko naczelne, stawszy się życia narodowego strażnicą, organem narodowym i zaczęła wywierać wpływ na społeczeństwo niezaprzeczony; z biegiem czasu jednakże nastąpiło w literaturze rozdwojenie, różność zasad i pojęć w rzeczach najżywotniejszych, bo tyczących się wiary i uczuć patryotycznych; powstała prawowierność religijna bez uczuć patryotycznych albo patryotyzm nieprzyjazny dla katolicyzmu; w płodach literackich uformowała się walka, przechodząca we wzajemne potępienie, a niewielu było i jest takich pisarzy, którzyby łączyli w swoich pracach miłość Ojczyzny z przywiązaniem do Kościoła; Heleniusz jednakże w swoich pismach był gorącym patryotą i wiernym synem Kościoła; to też jego największa zasługa na tem polega! Jednocząc w swoich dziełach uczucia patryotyczne z przywiązaniem do Kościoła, wolnym jest od walk stronniczych i zachowuje swoją niezależność, błogi spokój ducha, wzniosłe pojmowanie przeszłości, w której trafnie zawsze wyszukiwał dodatnie strony, godne naśladowania, ku czemu ustawicznie, gorliwie i wymownie pobudzał i zachęcał.

Miłość Ojczyzny, wiara gorąca, we wszystkiem bezwzględna prawda, w niczem przesady ani goryczy, wyrozumiałość — oto są cechy twórczości Heleniusza. Z lubością zawsze mówi o poświęceniu się dla Ojczyzny, o wygnańcach syberyjskich, o legionach, emigracyi; wynosi zasługi Adama Czartoryskiego, Czackiego; z zamiłowaniem artystycznem szkicuje obrazy świętych i świątobliwych Polaków; z zachwytem mówi o miejscach cudownych w Polsce, o dawnej pobożności Polaków do Matki Boskiej, Królowej Korony polskiej, o klasztorach, zakonach, zwłaszcza Jezuitach, których wysoce cenił, bardzo obszernie o Bazylianach i Unii, której historyę kreśli; szczegółowo rozwodzi się o biskupie Załuskim, ich bibliotece, zasługach; a gdy myślą sięgnie w przeszłość dziejową, dawniejszą, stoją w jego wyobraźni żywo owi sławni hetmani, dzielni wojewodowie, kasztelanowie, różni dygnitarze Rzeczypospolitej, więc opowiada wymownie ich czyny bohaterskie, zwycięstwa, uwielbia prawość charakteru, zacność, poświęcanie się dla Ojczyzny; uszczęśliwiony, rozpromieniony dawną chwałą Polski, kreśli malowniczo, z wdziękiem dawne i dawniejsze czasy nasze ku nauce i zbudowaniu młodszych pokoleń.... I tak lat 50 pracował na tej niwie literackiej, wytrwale gromadząc różne wspomnienia z przeszłości, chroniąc od zagłady tradycyę z dawnych lepszych czasów. W tych wspomnieniach, mnóstwo jest historycznych szczegółów, ciekawych faktów, których zachowanie jemu tylko zawdzięczać możemy; umiał on doskonale dostrzegać dobre strony w życiu dawnych pokoleń i z przyjemnością je opisywał ku nauce młodszych, rozsądnie to wszystko kommentując; ale i ujemne strony naszego organizmu społecznego nie wymykały się z pod jego baczności — ostrzegał przed niemi, wykazując zgubne następstwa.

Rozległe miał Heleniusz stosunki, bardzo dużo znajomości na Wołyniu, Podolu i Ukrainie, które znał doskonale i opisał niejednokrotnie; pamięć mu dopisywała zwykle dobrze i sięgał nią i w dawniejsze czasy, to też w jego barwnych opisach znajdujemy niemało rzeczy niezmiernie interesujących. Przyszły historyk tych prowincyj nie będzie się mógł obejść bez dzieł Iwanowskiego, prawdziwej skarbnicy, tyczącej się przeszłości tych prowincyj w XIX. wieku.

Pierwsza drukowana praca Heleniusza wyszła w Paryżu p. t. „Matka Boska na Jasnej Górze Częstochowskiej, Królowa Korony Polskiej“ (jestto pamiątka z pielgrzymki, odbytej w r. 1848).

Potem nastąpiła historyczna wiadomość o Bazylianach w Humaniu, wydrukowana w dodatku miesięcznym do *Czasu* z r. 1857, tom VIII.

We trzy lata później w Poznaniu (1860 r.) wydał on „Kilka rysów i pamiątek“, in 8°, str. 513; mamy tu cenne rzeczy o dawnej Ukrainie, opis Latyczowa, Różanego Stoku, Mazowsza, Pomorza, Ziemi Dobrzyńskiej, wiadomości o redempcyach Trynitarzy polskich, o Jezuitach w XVII w., wspomnienia o Janie Nepomucenie Chojeckim, Szczęsnym Czackim, o Józefie Załuskim, biskupie kijowskim, o Korsakach i wiele jeszcze interesujących rzeczy.

Czwarte dzieło Heleniusza, drukowane także w Paryżu w 1861 roku i zatytułowane „Wspomnienia narodowe“, in 8° str. X. + 559. Są w niem ciekawe szczegóły o Unii w Polsce (od str. 1—196), o Szczęsnym Potockim, Andrzeju Dubrawskim, Adamie Sieniawskim, o niewoli konfederatów barskich, niezmiernie zajmująca wędrówka po rozlicznych miejscach Polski i Litwy w 1857 roku odbyta (411—533), pouczająca kronika syberyjska (367—411) i jeszcze różne artykuły poważnej treści.

W sześć lat potem w Krakowie (1867 roku) wyszły jego Listy z kraju i zagranicy, pisane w 1863 i 1864 roku, w których znajdujemy mnóstwo ważnych szczegółów, doniosłych faktów z tych właśnie lat, kiedy to u nas w kraju wszystko wrzało i dokonywały się przeróżne zmiany.

W Krakowie także odbito dzieło większych już rozmiarów, w dwóch tomach, w 1873 roku „Rozmowy o Koronie Polskiej“, in 8°, str, 723 i 581; tu znowu o Unii (137—272) obszerny artykuł, z uczuciem skreślona praca o wpływach św. Pańskich na społeczność polską (39—134), o cudownym obrazie M. B. w Poczajowie i Myślenicach, śliczny opis znakomitszych miejscowości na Wołyniu, Podolu i Ukrainie (321—723); a w drugim tomie: nieszczęścia i zamieszki na Wołyniu i Ukrainie (7—77), niektóre fakty z czasów Konfederacyi barskiej (79—132), wiadomości o wojsku polskiem, sejmikach i różne szczegóły dodatkowe do rozdziałów poprzednich, w których jest bardzo dużo ciekawych, nieznanych rzeczy, listów współczesnych (początek XIX. w.) etc.

(Dokończenie nastąpi).

go orderu narodowego za zasługi cywilne.

go z Mielnicy do Tarnopola, dr. Michała Koniuszeckiego z Rymanowa do Sam-

lwowskiego wyższego sądu krajowego dla Stryja, Jana Pierackiego w Samborze

watnego docenta, dr. Maksymiliana Rutkowskiego.

---

36)

AD ASTRA.

DWUGŁOS

PRZEZ

ELIZĘ ORZESZKOWĄ i JULIUSZA ROMSKIEGO.

W PUSZCZY.

XI.

(Ciąg dalszy).

Dla mnie w tym roku nie kleją się eklogi. Nawet echa zaczarowanych Krasowiec nie przylegają do mnie idyllą, uderzają się o ogromny zator rozbieżności dusz naszych i rozbijają się po drodze w pył złoty...

Ty, kuzynko, masz dobre serce, więc może zatrwożysz się tym smutnym losem słonecznego echa, bo może jedyną przyczyną tego, że je ku mnie wysyłasz, jest altruistyczna i wielce cnotliwa chęć udzielenia mi antidotum przeciw trującym psiankom. Otóż dodać spieszę, że jeżeli wszelkie oznaki nie mylą, to niebezpieczeństwo raz na zawsze zażegnane. Otaczają mnie czarodziejskie psianki różnych kształtów i kolorów. Wyznam szczerze, że jadąc tu na villegiaturę, miałem potroszę zamiar upoić się ich nektarem, który nazwałaś jadowitym. Jednak, mimo jaknajlepszych warunków, coś mi się popsuło w moich rachunkach i — niema eklogi.

Otruć mnie chciała poczciwa opiekunka, pani Idalia, znajdująca się w tej chwili już w Biarritz. Taki przynajmniej obrót brała ostatnia rozmowa nasza, nadchmurna, toczona na wysokościach świata. Urządzaliśmy wspólną wycieczkę na Schinige Platte, aby z jej szczytu oglądać wschód słońca i odbyć z hotelu przechadzki na poszczególne cyple. Wieczorem towarzystwo nasze pozostało na hotelowej tarasie, ja zaś, chcąc swobodniej skorzystać z czerwonych fajerwerków zachodu na obłoczystem niebie, wolałem przejść nową, prawie równą drogą ku Oberberghorn; a ponieważ wieczór był ciepły i zupełnie spokojny, ścieżka wygodna i szeroka, więc przyłączyła się do mnie pani Idalia. Wtedy to dowiedziałem się, że nie jestem podobny do reszty panów, że wydaję się jej jakiś znękany, czy znudzony i niezadowolony, że z całego serca pragnęła-by, abym się rozerwał i że trudno jej rozmawiać ze mną otwarcie, gdyż majestat mojej wielkości po prostu ją onieśmiela. Rozmowa rozpoczęta w ten sposób obiecywała stać się zajmującą i mogłaby mnie była istotnie zajmować, gdybym właśnie do reszty panów był podobnym. Bo krewna nasza, oparta o moje ramię, zręcznie wymijając rozrzucone na drodze kamyki, i schylając się kiedy niekiedy po skromne przydrożne kwiatki alpejskie, jęła powtarzać pochwały, oddawane mi przez ową parę aksamitnych oczu, z któremi jeździłem do Lauterbrunen. A potem zachwycała się niesłychaną wytwornością ich właścicielki i niesłychaną, lecz ukrywaną, głębią jej ducha, polegającą głównie na tem, że i ona również z villegiatury zadowoloną nie jest.

I pytała mnie pani Idalia, czy interesuje mnie którakolwiek z pań świeżo przybyłych? Musisz zaś wiedzieć, kuzynko, że w otoczeniu mojem nie tylko jedna para oczu jest piękną. Otrzymaliśmy w ostatnim tygodniu różne urocze przybytki. Na wzmiankę zasługują w pierwszej linii dwie doskonale urodzone Paryżanki, dobrze znajome Idalii z Trouville; starsza siostra zamężna, ustylizowana na genre cocotte, ma na puszystych włosach farbę jaskrawo żółtą, brwi zaprawione bronzem, pośrednim między tuszem Van Dyka, a płynną miedzią, i rysy twarzy nadzwyczaj dowcipne, graniczące niemal z zuchwałą gaminadą; młodsza zaś, panna, świetnie kontrastuje archaizmem w liniach tualety i w opuszczeniu gładkich włosów na skronie à la Cléo de Mérode. O tych to damach opowiadała mi pani Idalia z właściwą sobie żywością wiele interesujących szczegółów, chociaż nie ulega kwestyi, że przedewszystkiem była rzecznikiem aksamitnych oczu.

Rozmawialiśmy w ten sposób, idąc wązkim grzebieniem górskim, usuwającym się w obu kierunkach stromemi zboczami. Po lewej stronie wzrok nasz znajdował oparcie dopiero na dnie krajobrazu, leżącego o kilka tysięcy stóp niżej pod nami. Majaczyło tam w mgłach wieczornych Interlaken, a przez poblaski słoneczne i pęki nizko zawieszonych chmur spoglądały ku nam dwa modre jeziora, jak dwie świetne tafle lazurytu wprawione w płowy teren zielenią pokrytych kamienisk.

W tejże stronie paliło się niebo krwistą pozłotą zachodu i grało eterycznym kalejdoskopem obłoków, roztrącanych cicho przez drżącą promienistość słońca. I podczas, gdy odległe niziny pogłębiały się coraz bardziej w cieniach, rzucała się cała ta promienistość linią poziomą na nasze skalne, dumne wierzchołki, czyniąc z nas dwie ruchome arabeski, ciemno odkreślone na kapryśnych konturach góry i na tle rozwidnionego już nad głowami naszemi błękitu.

Po prawej stronie kładliśmy długie cienie na murawę, opadającą ku południowi w kształt owalnej kotliny, skąd płynęła głośna i jednostajna muzyka trzód gotowych do odwrotu.

Stopniowo zbliżyła się tarcza słoneczna do łańcucha gór, za Tuńskiem jeziorem rozciągniętych, i położyła się na dekoracyi ziemskiej w sposób taki, że choć cudzoziemski, znalazł-by z pewnością twoje uznanie, gdybyś była przechadzała się z nami wzdłuż owej przełęczy; a ja nie kuszę się nawet o bliższe odtworzenie orgii barw i świateł, która wnet potem z upadku słońca poza dekoracyę wynikła. Pani Idalia, przerywała rozmowę naszą częstymi wykrzyknikami podziwu i żałowała nieskończenie, że Oreada z czarnemi oczyma nie zapuściła się z nami w ten świat romantyczny.

Wielką radość sprawiło jej także spotkanie nasze ze stadkiem kóz, powracających od szałasu na nocleg tą samą drożyną. Kosmate kozły szły buńczucznie na czele, a za nimi tłoczyły się bezładnie samice, wyciągając ku nam wysmukłe, czarne i różowe pyszczki. Wtenczas i my zawróciliśmy również i szliśmy czas jakiś w towarzystwie ruchliwego stadka, które, zatrzymując się przy ponętniejszych ziołach, potrącając się wzajemnie i roztaczając woń ostrą, zdążało z lekkim tupotem racic przed nami.

Wszystko to razem, śniady zmrok u stóp naszych położony przez niebo, grzebień kamienisty, od pocałunków sennego Heliosa rumiany, ostre wyziewy kóz, zmieszane z wykwintnym zapachem ylangu, który owiewał mnie za każdym szelestem sukni opartej o ramię moje kobiety, wreszcie sama treść rozmowy naszej, wszystko to składało się na jeden nastrój i przywiodło mi na pamięć słowa twoje o paragrafie życia „on i ona“.

(Ciąg dalszy nastąpi).

4)

Eustachy Antoni Keleniusz

Łodzia-Iwanowski.

(Wspomnienie pośmiertne).

(Dokończenie).

Potem nastąpiły „Wspomnienia lat minionych“, Kraków, 1876, dwa tomy, in 8°, str. 601 i 717; tu znajdujemy rozprawy, pomiędzy innemi, o ucisku Kościoła po rozbiorze kraju, o lożach masońskich, wspomnienie o Antonim Pawszy, Feliksie Chartęskim, Henryku Niemieryczu, o Czackich; wiadomości o Akademii połockiej, kongregacyi cystersko-kartusko-benedyktyńskiej na Litwie, rysy, wizerunki niektórych znakomitszych osób w pierwszej XIX. w. połowie i t. d., a w drugim tomie: o Tomaszu Zanie, Grozach, Dyonizie Poniatowskiej, o Andrzeju Towiańskim, Zarębie, poruczniku kawaleryi narodowej, o różnych szczegółach wewnętrznego życia (na Wołyniu, Podolu i Ukrainie), wygnaniu syberyjskiem, pamiętnikach Stanisława Augusta, o związku Konarskiego etc., etc. W tym samym roku w Krakowie wydana: „Pielgrzymka do Ziemi świętej, odbyta w 1863 roku z dodaniem różnych o Palestynie szczegółów.

Dziewiąte dzieło nosi tytuł „Pamiątki polskie z różnych czasów“, Kraków, 1882, dwa tomy in 8°, str. 580 i 698; w pierwszym tomie wiadomość o starożytnych konstytucyach polskich, o przywilejach i atrybucyach biskupów polskich, dygnitarzach ze stanu rycerskiego, nakoniec różne kurendy z dawnych aktów żytomierskich i kijowskich; a w drugim (pomiędzy innemi) wiadomość o Jezuitach prowincyj litewskiej, pamiętnik ks. Stanisława Szantyra (bardzo ciekawy), o ludziach niezwyczajnych z ostatnich czasów Rzeczypospolitej, kilka szczegółów o Winnicy, Mohylowie podolskim, jowialistach i żartownisiach, o Spirydyonie Ostaszewskim, głośniejszych Żytomierzanach, kontraktach dubieńskich i t. p.

Dziesiąte — „Wizerunek Rzeczypospolitej polskiej“, Kraków, 1891, dwa tomy in 8° stron. 485 i 419, jestto opis urządzeń wszelkich w dawnej Polsce, stanów, porządków, ale, niestety, polegający na dawnych materyałach, bez uwzględnienia nowszych zdobyczy na tem polu....

Następnie zjawiły się „Wspomnienia polskich czasów dawniejszych i późniejszych“, Kraków, 1894 r., dwa tomy, w ósemce, str. 461 i 433, bardzo bogatej treści: zakony w Rzeczypospolitej, męczennicy, święci i błogosławieni; znakomici Jezuici, świątobliwe niewiasty; pamiętnik O. Jonasza Sołtanowskiego i O. Eliasza Andruszkiewicza z zakonu św. Bazylego, dawna dyecezya kijowska, księga klasztoru OO. Kapucynów w Winnicy, notatki ks. Jakobielskiego, wspomnienie o Michale Czajkowskim, Wacławie Rzewuskim, wygnańcach z r. 1848, prywatne Ukrainy dzieje, etc.

„Listki wichrem do Krakowa z Ukrainy przyniesione“, Kraków, 1900; pierwszego wydania niema w handlu księgarskim.

W rok potem wydał sędziwy autor nowe wydanie pierwszego tomu „Listków“, dodawszy do niego jeszcze dwa tomy i to już była jego ostatnia praca; tom I. str. 333, II.-190, III.-255 (ten ostatni opuścił prasę w 1902 r., wszystkie w Krakowie). W pierwszym tomie opowiada Heleniusz o osobach, z któremi łączyły go bliższe stosunki, o osobach, zajmujących wyższe stanowiska, opisuje wybory w Żytomierzu w 1808 r. Tetyjowszczyznę, niewiasty staropolskie i współczesne, potrąca o rozwody, kreśli dzieje rodziny Iwanowskich i wielu innych znaczniejszych rodzin na Ukrainie; w drugim znajdujemy znakomitą ocenę pamiętników T. Bobrowskiego z uwagami i poprawkami, wspomnienie o lekarzu Karolu Kaczkowskim, Marszyckich, Czartoryskich, Stempkowskim, wojewodzie kijowskim, brygadyerze Józefie Kopciu, O. Marku, słynnym Karmelicie; w trzecim — ostatni sejmik żytomierski dnia 25 lutego 1792 r., różne artykuły autobiograficznej treści, przyczynki do życiorysu Kajetana Kraszewskiego i jego rodziny, wiadomości o Krzemieńcu, Łucku, Turzysku, Bogumile z Chojeckich 1-voto Tyszkiewiczowej, 2-voto Abramowiczowej i wiele jeszcze innych rzeczy i wspomnień.

Niestety, sędziwego autora, zacnego Heleniusza już niema pomiędzy nami!

W zmarłym ustąpiła znowu z widowni naszej jedna z tych czcigodnych, sympatycznych postaci, bez których widoku, bez których towarzystwa żyć będzie nam smutno i obco; zrósł się on tak nierozerwalnie, serdecznie z naszem społeczeństwem, wżył się tak szczerze w jego stosunki, iż żal nam będzie długo owego 90-letniego już starca, który mimo sędziwego wieku, mimo osłabionego ostatnimi czasami bardzo zdrowia, wynajdował sobie zawsze szlachetne zatrudnienia i obowiązki, byle nie spocząć, byle służyć społeczeństwu w zakresie, w jakim jego niknące pozwalały siły. Nie było w nim ani wyniosłości, ani dumy, ani próżności; był to szlachetny typ dawnego szlachcica, pełnego wyższych poczuć i artystycznego polotu; każdy czyn jego, każdy zamiar miały to piękno, jakie nadaje ta myśl przewodnia, aby dawną lepszą przeszłość rozwijać dalej cnotą publiczną.

Nieboszczyk od dłuższego już czasu cierpiał na chorobę nieuleczalną, która niezawsze gwałtownie, lecz ustawicznie z nieubłaganą wytrwałością niszczyła organizm i wreszcie ostatecznie za sobą śmierć pociągnęła... Zasnął w Panu pobożnie, opatrzony świętymi Sakramentami w swoim rodowym Chałaimgródku 7 lipca b. r. W cztery dni potem pochowano go w parafialnym kościele w Białopolu (powiat berdyczowski, gubernia kijowska) w asystencyi licznego duchowieństwa, przy serdecznym udziale okolicznego obywatelstwa i ludu, opłakującego szczerze swojego dobroczyńcę, oszczędnego zawsze dla siebie, hojnego dla ubogich i potrzebujących.

Przy zgonie ś. p. Iwanowskiego mogą właśnie przyjść na myśl słowa z objawienia św. Jana (XIV., 13): „błogosławieni umarli, którzy w Panu umierają; odtąd już mówi Duch, aby odpoczęli od prac swoich, albowiem uczynki ich za nimi idą“.

Heleniusz mawiał zwykle o sobie, że jest *ultimus de domo Łodziarum Iwanosciorum*.

Był więc to ostatni z zacnego rodu Łodziów Iwanowskich i ostatni także ze znakomitych, a drogich dla serc naszych Krzemieńczanów.

Kto tak chlubną zostawił po sobie pamięć, ten nie ze wszystkiem umarł, bo najlepsza jego cząstka, duch jego, wiecznie wśród rodaków przebywać będzie, szerząc światło, dobro i piękno, a nadewszystko wiarę świętą, którym wytrwale służył całe życie.

Cześć pamięci gorącego patryoty, szlachetnego obywatela Polaka, a spokój jego duszy!...

»Gazeta Lwowska z dnia 16. września 1903.

Stanisław Cygnarowicze z Lipnicy wielkiej i tak niemiłosiernie obili kijami, że Gabryel Maciaszek na miejscu wyzionął ducha, Jędrzej zaś Maciaszek ciężko skaleczony został w głowę.

Żandarmerya w Bobowej uwięziła Michała Gucwę, jakoteż Jana i Stanisława Cygarowiczów i oddała ich sądowi powiatowemu w Ciężkowicach, za zbiegłym zaś Stanisławem Hryńczakiem czyni poszukiwania.

— **Nisko.** *(Pożar).* W Racławicach, leżących obok Niska, spłonęły w tych dniach 4 zagrody włościańskie z całą tegoroczną krescencyą. Szkoda dość znaczna, była w części ubezpieczoną w krakowskiem Tow. wzajemnych ubezpieczeń.

Notatki literacko-artystyczne.

Do autorów. Od p. Stanisława Graybnera, redaktora księgi zbiorowej „Na powodzian", którą wydaje firma Lilpop i Sp. (Krucza 32), otrzymujemy pismo następujące:

„Do autorów polskich.

Objąwszy redakcyę wielkiej księgi zbiorowej ilustrowanej p. t.: „Na powodzian", a mającej zawierać poezye, nowele, humoreski, rozprawy i t. d., oraz ryciny artystów polskich, upraszam Szanownych pisarzy i artystów o nadsyłanie prac swoich, któreby zechcieli przeznaczyć dla księgi „Na powodzian", pod moim adresem.

Za wszelkie przyjęte prace, tak literackie, jak artystyczne, wydawnictwo płacić będzie sumę żądaną, dla tego też upraszam o dołączanie likwidacyi.

Honoraryum będzie wypłacane niezwłocznie po przyjęciu pracy przez wydawnictwo.

Mam nadzieję, że Szan. literaci, publicyści i artyści polscy, ze względu na cel wydawnictwa, z którego cały dochód *brutto* przeznaczono na rzecz ofiar powodzi tegorocznej w kraju naszym,

[illegible]dobiUdz[illegible]

Wystawa rolniczo-przemysłowa w Dźwińsku. W zeszłą sobotę odbyła się w Dźwińsku uroczystość otwarcia wystawy rolniczo-przemysłowej. Otwarcia dopełnił gubernator witebski, Czepielewski, w obecności prezesa Towarzystwa rolniczego, Stanisława Łopacińskiego, prezesa komitetu wystawy, hr. Józefa Zyberg-Platera, wiceprezesa komitetu, Bohdana Szachny, oraz przedstawicieli władz, prasy i tłumów publiczności. Dotychczas przybyło już wiele osób z Warszawy i Wilna, kilkuset ziemian, przeważnie z gub. inflanckich i białoruskich, są nawet goście ze Szwecyi i Danii. Z Danii przybył mianowicie delegat duńskiego ministerstwa rolnictwa, radca sprawiedliwości Fries, aby zwiedzić oddział bydła i mleczarstwa. Przybyło także kilku kupców angielskich. W pierwszym dniu wystawy zwiedziło ją blisko 5000 osób. Ogółem obesłało wystawę 1500 wystawców. Osobnych pawilonów wzniesiono 64. Bydła przyprowadzono na wystawę z górą 400 sztuk, koni 150 sztuk.

Następnego dnia odbyło się jubileuszowe zgromadzenie ogólne witebskiego Towarzystwa rolniczego; wieczorem zaś bal u Teofila hr. Platera.

Połączenie kolei kaliskiej z siecią kolei pruskich. Piszą z Warszawy: Po długich rokowaniach zarząd kolei warszawsko-wiedeńskiej nareszcie uzyskał porozumienie z zarządem kolei pruskich w sprawie połączenia kolei kaliskiej z siecią kolei niemieckich. Dotychczas przyczyną niezgody pomiędzy pomienionymi zarządami była okoliczność, że każda strona stawiała za nieodzowny warunek — ze względów polityczno-ekonomicznych — urządzenie stacyi przeładunkowej z normalnej na linię szerokotorową i odwrotnie na swojem terytoryum. Według zawartej teraz ugody, stacya przeładunkowa będzie urządzona na odnodze, łączącej

[illegible] *prima* 75·— [illegible] *cunda* —·— do —·—. Spirytus kontyngentowany: *loco* Wiedeń 40·60 do 41·—. Nafta kaukazka: *transito* Tryest 8·25 do 8·75, galicyjska przeźroczysta 29·— do 29·50. *(Ceny w koronach).*

Targ zbożowy.

Lwów, 15 września. Waluta koronowa. Cena za 50 kg. *loco* Lwów. Pszenica gotowa 7·80 do 8·10, pszenica na termina 7·35 do 7·60, żyto gotowe 6·— do 6·10, żyto na termina 5·60 do 5·80, owies obroczny gotowy 5·80 do 6·—, owies obroczny na termina 5·25 do 5·35, jęczmień pastewny 5·25 do 5·50, jęczmień browarniczy 5·50 do 6·—, rzepak 9·— do 9·25, lnianka —·— do —·—, groch pastewny —·— do —·—, groch do gotowania 7·75 do 9·—, wyka 5·25 do 5·50, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 5·50 do 6·—, hreczka 6·50 do 7·—, kukurudza nowa 4·75 do 5·25, kukurudza stara 6·— do 6·25, chmiel za 56 kilo 200·— do 240 —, koniczyna czerwona 48·— do 55·—, koniczyna biała 48·— do 58·—, koniczyna szwedzka 45·— do 55·—, tymotka 20·— do 23·—.

Spirytus *loco* za 50 litr. gotowy *paritas* Tarnopol 18·25 do 18·40 za 50 litr, *paritas* Tarnopol na termin —·— do —·—, warranty —·— do —·—, ekskontyngentowy 10·20 do 10·35.

Wiedeń, 15 września. (Telegram *Gazety Lwowskiej).* Na poniedziałkowy targ spędzono bydła rogatego, przeznaczonego na rzeź, ogółem 4683 sztuk. W tem było z Galicyi 83 sztuk, z Bukowiny — sztuk.

Przebieg targu był ożywiony.

Ceny podniosły się o 25 h.

Niesprzedanych pozostało 4 sztuki.

[illegible] zwrócił się z telegra[illegible] aby zmienił swe stanowisk[illegible], którzy brali udział w spisku p[illegible] królowi Aleksandrowi, jest nieprawdziwą. Niema do tego żadnego powodu, gdyż wszystkie mocarstwa dotąd zupełnie poprawnie uważały przewrót za wewnętrzną wyłącznie sprawę Serbii.

Akt oskarżenia przeciw oficerom w Niżu opiera się na motywach, że w inkryminowanej odezwie postawiono wnioski o zabicie spiskowców z dnia 11 czerwca i że zamierzono ewentualnie wymusić ich wydalenie. Za tego rodzaju przekroczenia przewiduje serbski kodeks karny wojskowy rok, a dla przywódców kilka lat fortecy, bez utraty rangi. Sąd wojenny zbierze się prawdopodobnie dnia 15 b. m.

Wedle oficyalnej depeszy z Konstantynopola, gubernator Libanu, Czajkowski otrzymał od Porty rozkaz, ażeby udał się do okręgów pogranicznych prowincyi, celem zapobieżenia tam grożącym rozruchom. Porta tłómaczy, że dawniejsza waśń pomiędzy ludnością chrześcijańską a mahometańską zaostrzyła się skutkiem przybycia amerykańskich okrętów wojennych.

Z Beyrutu potwierdzają, że przybyły tam onegdaj z dwoma batalionami nowy gubernator Damaszku, Nazim basza, zabrał się energicznie do przywrócenia porządku, w czem dopomaga mu ludność, sympatycznie dla niego usposobiona. Głównych winowajców już uwięziono.

W dzielnicy Konstantynopola Kiazimbasza, w której przed 7 laty zaszła pamiętna rzeź Armeńczyków, urządzono wielką obławę na żywioły podejrzane. W obławie wzięło udział kilkuset urzędników policyjnych. Odebrano ludności muzułmańskiej w tej dzielnicy wszystką broń. Rząd obawia się podobno wybuchu nowych rozruchów antyarmeńskich.